

ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

ஏழாம் எட்டாம் தரங்கங்கள்

4

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர்

4

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள்
அருளிய
ஸ்ரீ கிருஷ்ண லீலா தரங்கிணி

ஏழாவது எட்டாவது தரங்கங்கள்
(“வேங்கடேச ப்ரியை” என்ற தமிழ் உரையுடன் கூடியது.)

உரையாசிரியர் :

ஆத்ம வித்யா பூஷண, ஸாஹித்ய விசாரத,
ஸாஹித்ய வேதாந்த சிரோமணி, ப்ரஸ்தான த்ரய வித்வான்,
வேதாந்த தூரீண, திருவனந்தபுரம், அரசு ஸம்ஸ்க்ருத
கல்லூரியில் ஸம்ஸ்க்ருத பேராசிரியராக இருந்து ஓய்வு
பெற்ற, பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரசுகர் பிரும்மஸ்ரீ குருஸ்வாமி சாஸ்த்ரிகள்

பதிப்பாசிரியர்கள் :

பாஷ்ய பாவக்ரு, ஸாஹித்ய விசாரத, ஸாஹித்ய வேதாந்த
சிரோமணி, சாஸ்த்ரபோதன சதுர, சென்னை விவேகாநந்தா
கல்லூரி ஸம்ஸ்க்ருத ஆசிரியராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற,
பாரத ராஷ்ட்ரபதி ஸம்மானம் பெற்ற

வரசுகர் பிரும்மஸ்ரீ கல்யாணஸுந்தர சாஸ்த்ரிகள்

மற்றும்

வரசுகர் ஸ்ரீ ஸ்ரீகண்டன் அவர்கள்

மூன்றாம் பதிப்பு வெளியிடுவோர்

வரஹுர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்
பு. எண். 50 (பு. எண். 107) ராமசாமி தெரு,
மண்ணாடி, சென்னை - 600 001.

போன்: 044 - 2524 4408

Email : varagur@hotmail.com

முதல் பதிப்பு : 1986

இரண்டாம் பதிப்பு : 2006

மூன்றாம் பதிப்பு : 2008

© Sri Narayanatheertha Educational and Charitable Trust,
Chennai

Copies can be had from :

- 1) Sri V. Krishnamurthy,
No.1, 9th Cross Street,
Indira Nagar,
Chennai - 600 020.
Phone : 2442 3521
- 2) Sri G. Nilakantan
J895, J Block 18th Street,
Vaigai Colony, Anna Nagar West,
Chennai - 600 040.
Phone : 2616 4090
- 3) Sri K.S. Mallikarjuna Bhagavathar,
New No.22 / Old No.32,
Annai Jaishree Apartments,
Ramakrishnapuram 3rd Street,
West Mambalam, Chennai - 600 033.
Phone : 24745761 / 23700921
- 4) Sri V.V. Mani
No.50, (Old No.107) Ramasamy Street,
Mannady, Chennai - 600 001.
Phone : 2524 4408

Printed by: K.K. Karthikeyan,
Proprietor,
LKM Computer Printers,
Old No.15/4, New No.33/4, Ramanathan Street,
T. Nagar, Chennai - 600 017.
Phone : 24361141

த்யான ஸ்லோகங்கள்

ஹிமகிரிதனயாபத்யம்

ஹேமாசலசாபஸமுதிதம் தேஜ:

கிமபி மஹத்தமமாத்யம்

ஸ்மர்த்தவ்யம் விக்ன திமிரஹரணாய

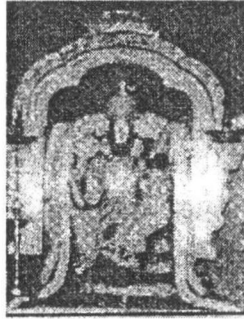

கிரிராஜஸுதாஸுனு:

கிரிராஜவரானன:

பரிபந்தி கணத்வம்ஸ்

ஸுரஸேவ்யோ விராஜதே

ஸ்ரீ தப்தகாஞ்சன நிபவஸனாலங்கருத திவ்யகாத்ரம்
ம்ருகமதகஸ்தூரீதிலகாஞ்சிதவிசாலபாலம்
பூலோகவைகுண்ட வராஹபுரீச ஸ்ரீவாஸுதேவம்
கிரிவரவேங்கடரமணம் பாவயாம்யந்தரங்கே

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த த்யான ச்லோகா:

1. யதங்க்ரிபங்கேருஹரேணுலக்னம்
நிபீய நீரம் விமலாந்தரங்க: |
ஜானாமி தத்வம் நிஜமாத்மரூபம்
தம் நௌமி நாராயணதீர்த்தமார்யம் ||
2. யந்நாம்ன: படனம் மநாகபி யதே-
ரோங்காரலக்ஷாதிகம்
யந்மூர்த்தேரபி பூஜனம் ஹரிஹர-
ப்ரூம்மாதிபூஜாஸ்ம்ருதம் |
யத்கார்யம் த்ரிவிதம் ஸமஸ்தஜகதாம்
சாஸ்த்ரார்த்தநிர்ணாயகம்
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்குருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்சரியை ||
3. வேதாந்தார்த்தவிசாரகம்யதிஷ்ணா-
வித்வஸ்தபேதாசயம்
நாநாதந்த்ரபதார்த்தஸம்சயகன-
த்வாந்தார்கதுல்யம் குணை: |
நாநாதேசதிகந்தஸந்ததயச:-
ப்ராப்தாவகாசம் குரும்
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்குருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்சரியை ||
4. போதாகாதஸுநிர்மலாதிமதுரே
யன்மானஸாப்தௌ ஹரி:
கிரீடத்யஜ்ஜிததுக்தஸிந்தூரணிசம்
சாந்த்யாதிரூதீஜனை: |
பக்திக்ரூப்திவிரக்திஸம்க்ரமதுலம்
கன்யாத்ரயம் ப்ராப ய:
ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸத்குருவரம்
தம் நௌமி முக்திச்சரியை ||

மூன்றாம் பதிப்பு வெளியிட்டோரின்

முன்னுரை

ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையின் அனுமதியுடன், ஏழு முதல் பன்னிரண்டு முடிய தரங்கங்களை தமிழாக்கம், தமிழ் உரையுடன் மூன்றாவது பதிப்பாக வெளியிடுவதில் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். எங்களுக்கு அனுமதி வழங்கிய ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த கல்வி மற்றும் அறக்கட்டளையினருக்கு, எங்கள் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்..

சேங்காலிபுரம் ஸ்ரீஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதர் அவர்கள் நடத்தி வரும் பக்தி ரஸம் கொண்ட “தரங்கிணீ” கீத நாமசங்கீர்த்தன உபன்யாஸ மகிமையால், பக்தர்கள் தாங்கள் பிரவசனத்தில் கேட்டு மகிழ்ந்ததை, படித்து, ரஸிக்க, ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ புத்தகங்களை வாங்கி படித்து பயன் பெற்றுள்ளார்கள். அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களின் இருப்பு குறைந்து, மறுபதிப்பு அச்சிடும் அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆகையால் இதுவரை தரங்கிணீ புத்தகங்களைப் பெறாத பக்தர்களின் தேவையை பூர்த்தி செய்ய மூன்றாம் பதிப்பாக தரங்கிணீ ஏழு முதல் பன்னிரண்டு முடிய பாகங்களை, மூன்று புத்தகங்களாக, சம்ஸ்கிருதம், அதன் தமிழாக்கம், தமிழில் உரையுடன் கூடியதாக அச்சிட்டு வெளியிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ விட்டல்தாஸ் ஜயகிருஷ்ண தீக்ஷிதருக்கு அவர்கள் ஆற்றிவரும் தெய்வத் தொண்டினை பாராட்டியும், தரங்கிணீ கீதங்களை மேலும் பிரபலப்படுத்தியும், வருவதற்கு எங்கள் நமஸ்கார பூர்வ நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள் அருளாலும், சத்குரு ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையாலும், அம்மகானின் புகழ் மேலும் ஓங்க பிரார்த்திக்கிறோம்.

பக்தர்களின் விருப்பத்திற்கிணங்கி, சுலபமாக உபன்யாசகரின் விளக்கங்களை உபன்யாசத்தின் பொழுதும்,

பிற்கும் படித்து மகிழவும், நற்பலனும் அடைய கையடக்க பிரதிகளாக, 6 தரங்கங்களையும் 3 புத்தகங்களாக வெளியிடுகிறோம். பக்தர்கள் இப்புத்தகங்களை பெற்று, படித்து, வரஹூர் ஸ்ரீ வேங்கடேசப் பெருமாள், ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் கிருபையையும், அருளையும் பெற்று, எல்லா நலன்களையும் அடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

எங்களுடைய இந்த முயற்சியில் வரஹூர் ஸ்ரீ V. கிருஷ்ணமூர்த்தியின் அனுபவமிக்க ஆலோசனையும், உதவியையும் பாராட்டி, நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

இப்புத்தகங்கள் அச்சிட, அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவிய 'பாகவத சிரோமணி' ஸ்ரீ மல்லிகார்ஜுனன் மற்றும் வரஹூர் வயலின் வித்வான் முத்துசாமி அய்யரின் மாப்பிள்ளை ஸ்ரீ G. நீலகண்டன் ஆகியோருக்கு எங்களது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

குறுகிய காலத்தில் நல்ல முறையில் இப்புத்தகங்களை அச்சிட்டுக் கொடுத்த ஸ்ரீ K.K. கார்த்திகேயன், LKM Computer Printers, Chennai-17 அவர்களுக்கும் எங்களுடைய நன்றியையும் பாராட்டையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

வெளியிட்டோர்

வரஹூர் ஆடிட்டர் வைத்தீஸ்வர அய்யர் குடும்பத்தினர்

விலாசம்: ஆடிட்டர் V.V. மணி,
பு.எண். 50 (பு.எண். 107),
ராமசாமி தெரு, மண்ணடி,
சென்னை - 600 001.

ओं महागणपतये नमः ।

ओं श्री वेङ्कटेशाय नमः । ओं श्री कृष्णाय परब्रह्मणे नमः ।

॥ श्री कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

अथ सप्तमस्तरङ्गः ॥

रासक्रीडामहोत्सववर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लोकाः ।

अथाभिनीयते रासक्रीडाख्यं चरितं हरेः ।

गोपीकदम्बसहितश्रीकृष्णागमनं वने ॥154॥

तासां तत्वोपदेशश्च ताभिरानन्दताण्डवम् ।

यत्कृतं हरिणा सर्वं पुष्पवृष्टिस्सुरैः कृता ॥155॥

हास्यताण्डवसङ्गीतैर्गोपीनाञ्चित्तरञ्जनम् ।

सङ्ग्रहः कथितस्त्वेवं सप्तमेऽस्मिन् तरङ्गके ॥156॥

अनेकजन्मसाहस्रतपसा परितोषितः ।

आविर्भूतस्स भगवान् तासां गोप्यां सुजन्मनि ॥157॥

ஸ்ரீ கிருஷ்ணலீலாதரங்கிணி

ஸப்தமஸ்தரங்க:

ராஸகரீடாமஹோத்ஸவாந்ணாபிநய: க்ரியதே

ச்லோகா: 154-157

அதாபிநீயதே ராஸகரீடாக்யம் சரிதம் ஹரே: |

கோபீகதம்பஸஹிதஸ்ரீக்ருஷ்ணாகமனம் வநே ||

தாஸாம் தத்வோபதேசச்ச தாபிரானந்ததாண்டவம் |
யத்க்ருதம் ஹரிணா ஸர்வம் புஷ்பவ்ருஷ்டிஸ்ஸுரை: க்ருதா ||

ஹாஸ்ய தாண்டவஸங்கீதைர்-

கோபீநாஞ்சித்தரஞ்ஜனம் |

ஸங்க்ரஹ: கதிதஸ்த்வேவம்

ஸப்தமேஸ்மின் தரங்ககே ||

அநேகஜன்மஸாஹஸ்ரதபஸா பரிதோஷித:

ஆவிர்பூதஸ்ஸபகவான் தாஸாம் கோப்யாம் ஸுஜன்மணி ||

ஏழாந்தரங்கம்

ராஸகரீடை என்ற உன்னதமான லீலை அபிநயம்
செய்யப் படுகிறது.

செய்யுள்கள் 154-157

(கோபிகைகள், ஸம்ஸாரத்தில் வெறுப்படைந்து, அதனிலிருந்து விடுதலையடைவதற்காகவே தங்களை புகலிடமாக வந்தடைந்தோம் என்று கூறிய பின்) ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய ராஸகரீடை எனப்படும் லீலையானது, அபிநயிக்கப்படுகிறது. யமுனா நதியின் நடுவே உள்ள மணல் மேட்டிற்கு கோபிகைகளின் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய வருகை, கோபிகைகளுக்கு “ஜீவாத்மாவும் பரமாத்மாவும் ஒன்றே, இவ்வுலகம் உண்மையில் இல்லை, தோற்ற மாத்திரமே” என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா தத்வோபதேசம் செய்தல், பின் கோபிகைகளுடன், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா வினுடைய ஆனந்த நடனம் அப்போது, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் மீது வானவர்கள் தேவலோகத்திய மலர்களை வர்ஷித்தல், ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா நகைத்தல், நடனமாடுதல், பாடுதல் ஆகியவைகளால் தன்னை வழிபடும் கோபிகைகளுடைய உள்ளங்களை மகிழ்ச்சியுற் செய்தல், ஆகிய கதைச்சுருக்கமானது, ஏழாவது தரங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் அநேக ஆயிரம் முந்திய பிறவிகளில் செய்துள்ள தவத்தின் பயனாக பிறவிப்பயனை அளிக்கும் “கோபஸ்தர்” என்ற இந்த சிறந்த பிறவியில் ஸச்சிதானந்த வடிவனான ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் திவ்ய தரிசனம் பெற்று பிறவிப்பயனைப் பெற்றனர்.

गद्यं ॥26॥

तत्र खलु बृन्दावने मन्दार पारिजात सन्तान कल्पक हरि-
चन्दनादि तरुबृन्दानन्दित शुकपिक शारिकादि बृन्दानन्दित
नन्दनोद्याने समुत्फुल्ल शारद मल्लिकादि मकरन्द परिमळ लालसतया
सञ्चर चञ्जरीक झणात्कार नूपुर रवैः विचित्र पतत्रि वक्तोद्गळित
नानाविध विनोद निनाद ताळमृदङ्ग सङ्गीतादि कलाविशेषै रालक्षिता
नेककोटि वनदेवता नाट्य रसोत्कटे कळिन्दनन्दिनी पुळिन
समुल्लसित ललित लवङ्ग लतादि विविधलताभवने कापि कापि शारद
सान्द्र-चन्द्रिका सङ्गविलसित मणिवालुका मौक्तिक सितसिकता
सुधारमणीय वेदिकाजाले दिव्यविमान समारूढ सुरकिन्नरादि
वरवनितागणेषु पश्यत्सु, वर्षत्सु च मुहुर्महुः पारिजातादि दिव्य
सुगन्धिकुसुमानि भवत सङ्कल्प सिद्धिमातन्वानो गोपरमणी
नयनोत्पलाराधित मदनगोपालमूर्ति वासुदेवो गोपीभिस्सह रासक्रीडा
महोत्सवारम्भ सम्भ्रमचेताः गोपीभि स्सार्धमात्मतत्व मुपदि
शन्निदमाह ॥

கத்யம்-26

தத்ர கலு ப்ருந்தாவனே மந்தாரபாரிஜாதஸந்தான-
கல்பக ஹரிசந்தனாதி தருப்ருந்தாநந்தித - சுகபிகசாரிகாதி
ப்ருந்தாநந்திதநந்தனோத்யானே ஸமுத்புல்லசாரத
மல்லி-காதிமகரந்தபரிமளலாலஸதயா ஸஞ்சரச் சஞ்சரீக
ஜணத்காரநூபுரரவைவர்விசித்ரபதத்ரிவக்த்ரோத்களித
நாநாவித - விநோதநிநாததாள - ம்ருதங்கஸங்கீதாதி கலா

விசேஷைராலக்ஷிதாநேககோடி வனதேவதாநாட்
யரஸோத்தகடே களிந்த - நந்தினீபுளிநஸமுல்லஸித
லலிதலவங்கலதாதிவிவிதலதாபவனே க்வாபி க்வாபி
சாரதஸாந்தர்சந்த்ரிகா ஸங்கவிலஸித - மணிவாலு
காமௌக்திகஸிதஸிகதா ஸுதாரமணீயவேதிகாஜாலே
திவ்யவிமான ஸமாருடஸுரகின்னராதி வரவனிதா
கணேஷு பச்யத்ஸு, வர்ஷத்ஸு ச முஹீர்முஹு: பாரிஜா
தாதிதிவ்ய ஸுகந்திகுஸுமானி பக்தஸங்கல்பஸித் -
திமாதன்வானோ கோபரமணீநயனோத்பலாராதிதமதன.
கோபாலமூர்த்திர் வாஸுதேவோ கோபீபிஸ்ஸஹ ராஸ -
க்ரீடாமஹோத்ஸவாரம்ப ஸம்ப்ரமசேதா: கோபீ -
பிஸ்ஸார்த்த மாத்தமதத்வமுபதிசன்னிதமாஹ:

சூர்ணிகை-26

மந்தாரம், பாரிஜாதம், ஸந்தானம், கல்பகம் ஹரி
சந்தனம் முதலிய மரங்களின் கூட்டத்தில் மகிழ்ச்சியுடன்
வீற்றிருக்கும் ஆண்கிளி, குயில், பெண்கிளி, ஆகியவைகளின்
அழகிய ஒலிகளால், தேவலோகத்திலிருக்கும், நந்தன
வனத்தைக் காட்டிலும், அழகு வாய்ந்ததும், சரத்தகாலத்தில்
நன்கு மலர்ந்ததும், நறுமணமுடையதுமான மல்லிகை
முதலிய மலர்களிலிருந்து பெருகும் மகரந்தத்தின்
நறுமணத்தில் மிகுந்த ஆசையால் ஓடி வருகின்ற வண்டு
களின் ஒலிகளாகிற, கால் சிலம்புகளின் ஒலிகளுடனும்,
பலவிதமான பறவைகளுடைய முகங்களிலிருந்து வெளி
வரும் அற்புதமான பலவித ஒலிகளாகிற, கைத்தாளம்,
மிருதங்க ஒலி, வாய்ப்பாட்டு முதலிய பலவித கலை
களுடனும், எங்கும் காணப்படுகின்ற அநேககோடி
வனதேவதைகளுடைய இன்பம் நிறைந்த சிறந்த
நாட்டியத்துடன் கூடியதும், யமுனையாற்றின் நடுவே உள்ள
மணல் மேட்டில் நன்கு சோபையுடன் விளங்குகின்ற
அழகிய லவங்கக் கொடி முதலிய கொடிகளாலமைந்த

விடுதியில், ஆங்காங்கு சரத்காலத்திய சந்திரிகையின் சேர்க்கையால் நன்கு துலங்குகின்ற பலவித ரத்தினங்களாலான மணல்களுடனும், நன்முத்துப் போன்ற வெண்ணிறமான சூர்ணங்களாலும் தயாரிக்கப்பட்ட அழகிய திட்டாணிகளுடனும் கூடிய பிருந்தாவனத்தில், வானவீதியில், விமானங்களில் வீற்றிருக்கும் தேவர்கள், கிந்நரர்கள், கந்தர்வர்கள் முதலியவர்களும் அவர்களது மனைவிமார்களும், மிக்க சந்தோஷத்துடன் பார்த்துக் கொண்டும், நந்தன வனத்திலுள்ள, பாரிஜாதம் முதலிய மரங்களுடைய நறுமணம் வீசும் மலர்களை அடிக்கடி வருஷிக்கும் போது, தன்னை வழிபடும் அடியார்களின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்கின்றவராய், ஆயர் பாடியிலுள்ள, மங்கையர்களின் விழிகளாகிற நீலோத்பல மலர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவரும், உலகமனைத்தையுமே மயக்கமுறச் செய்யும் அழகு வாய்ந்த கோபால வடிவம் தாங்கிய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, ஸ்ரீவாஸுதேவன் (எங்கும் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டு பிரகாசிப்பவர்) கோபியருடன் ராஸ லீலையை ஆரம்பிப்பதில் உற்சாகமுள்ளவராய் கோபிகைகளுக்கு (ஜீவனும், பரமாத்மாவும் வேறில்லை, ஒன்றே) என்ற ஆத்ம தத்துவத்தை உபதேசிக்கின்றவராய் இவ்விதம் கூறுகின்றார்.

गोप्यश्च ॥

श्लो ॥

ब्रह्मानुभूतिरसिकां शौरेर्वाग्लक्षणां सुधाम् ।

भूयः पिबन्त्यो मोदन्ते कृष्णब्रह्मणि ता भृशम् ॥158॥

नृत्यन्त्यस्तेन तद्गीतं गायन्त्यो रासमण्डले ।

तेनोपदिष्टमद्वैतमनुकुर्वन्ति मानतः ॥159॥

கோப்யச்ச

சீலோ. 158-159

ப்ரஹ்மானுபூதிரஸிகாம்
 செளரேர்வாக்லக்ஷணாம் ஸுதாம் |
 பூய: பிபந்த்யோ மோதந்தே
 க்ருஷ்ணப்ருஹ்மணி தா ப்ருசம் ||
 ந்ருத்யந்த்யஸ்தேன தத்கீதம்
 காயந்த்யோ ராஸமண்டலே |
 தேனோபதிஷ்டமத்வைத-
 மனுக்ரவந்தி மானத: ||

செ. 158-159

கோபஸ்த்ரீகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய திருமுகத்தி
 லிருந்து வெளி வந்ததும், பிறும்மானந்த ரஸத்தை பெருக
 விடுவதுமான, உபதேசாமுதத்தை மீண்டும் பருகுகின்றவர்
 களாய், கிருஷ்ணனாகிற பரம்பொருளிலிருந்து வேறு
 படாதவர்களாக பேரானந்தத்தில் மூழ்கினர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை வளையமாகச் சூழ்ந்து
 நின்று கொண்டு கோபஸ்த்ரீகள் கண்ணனுடைய பாட்டை
 பின்பற்றிப் பாடிக் கொண்டும், நடனமாடிக் கொண்டும்,
 'தத்துவம் ஒன்றே, இரண்டல்ல, நாம் அனைவரும் ஒரு ஆத்ம
 வஸ்துவே' என்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவின் உபதேசத்தை
 அனுசரித்து அபிநயம் செய்தனர்.

गीतं - 60

नाथनामक्रिया - झपा ॥

अद्वयमखण्डितमशेषजगदादिं
 यत्र च जगत्रितयमास्थितमनन्ते ।
 यत्र विलयं पुनरुपैति मृदि कुम्भो
 यद्वद्वधारयत सत्यमिति मामोम् ॥1॥

யच्च निजशक्तियुतमैक्षत पुरस्तात्
 यत्पुनरभूद्विकृतमैक्षत सुतेजः ।
 यच्च कमभूत्पुनरवैक्षत यदन्नम्
 जातमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥2॥

यत्पुनरभूत्त्रिविधपुरुषशरीरं
 यत्तदनुविश्य सकलं त्रिविधमासीत् ।
 जीवकलया सकलसाक्ष्यविकृतं सत्
 तत्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥3॥

अन्नसलिले अभवतामशितपीते
 प्राणमानसपरिणते परमसूक्ष्मे ।
 वागभवदप्यशितमल्पपरिणामि
 ज्योतिरवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥4॥

षोडशकलः पुरुष एष परिशिष्टः
 तासु विलयं प्रतिगतासु न च वेद ।
 तासु तु समस्तमनुपश्यति तदित्थम्
 तत्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥5॥

येन पुरुषस्समरसत्वमुपलभ्य
 स्वापसमये स्वपितिनामक इह स्यात् ।
 यत्र विलयं समनुयाति मनआदिः
 तत्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥6॥

यत्र मधुपाहतमधूपमितमेतत्
 चित्ररसमेकरसतां समधिगम्य ।
 नैव रसभेदमिह वेद जगदादिम्
 तत्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥7॥

यत्र जलधौ समरसत्वमनुयाताः
 तत्पृथगशेषसरितो न विदुरेव ।
 ब्रह्मणि जना अनुदिनं समनुयाताः
 तत्त्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥८॥

यस्य कलयाऽयमखिलस्य स हि भोक्ता
 तत्परिहृतोऽमृत इति प्रतिवदन्ति ।
 यश्च भवमृत्युरहित स्सकलसाक्षी
 तत्त्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥९॥

यत्र च विजृम्भितमिदं स्वगतशक्त्या
 स्वापृथगवस्थितमशेषजडजातम् ।
 यच्च वटबोजसदृशं परमसूक्ष्मम्
 तत्त्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥१०॥

सिन्धुजनितं सलिलमिश्रितमिवात्मा
 सर्वगत एकरसतामनुगतो यः ।
 वेदशिरसां परिचयेन सुविविक्तः
 तत्त्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥११॥

बद्धनयनो वनभुवि प्रतिविमुक्तः
 प्रश्नमुपलभ्य नगरं पुनरवाप ।
 यद्गुरुमतं पुनरवाप निजबुद्ध्या
 तत्त्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥१२॥

यत्र लयमेति मनआदि परमात्म-
 न्यन्यदनुपश्यति न बन्धुजनमेषः ।
 सर्वविलयेऽप्यविलयं यदवशिष्टम्
 तत्त्वमवधारयत सत्यमिति मामोम् ॥१३॥

அகிரியதயா சகலவிகிரியத்சித்வாத்
 நைவ ஹநநாடிவிஷயோ யதவசிஷ்டம் ।
 தத்பரஸுஸ்பூகிவ சத்யபரி஑ுப்த:
 தத்வமவதாரயத சத்யமிதி மாமோம் ॥14॥

கிந்நு கமநீயமவலாயதநு஑ூதம்
 சர்வமநு஑திமபஹாய ந து தத்வம் ।
 நித்யமநு஑ூதி ஸு஑வி஑்ர஑மசிந்த்யம்
 தத்வமவதாரயத சத்யமிதி மாமோம் ॥15॥

சத்யதிதி சர்வவிஷயேஷ்வநு஑ாதம் யத்
 ஑ாசகதயா ப்ரிதயா ச பரிசிஷ்டம் ।
 மாநமிதி ஑ேயமிதி ஑ீநமதிரி஑்தம்
 வித்டதநு஑ூதமவதாரயத சத்யம் ॥16॥

நிஷ்ரிதமஷேபநி஑மாந்தவசநேர்யத்
 தத்வமயமித்ய஑ிலஸாரமநு஑ூதே: ।
 தர்க்ஷதகேரபி த்஑ோகரஸமா஑ம்
 ஑ோரமதி஑ம்யமவதாரயத சத்யம் ॥17॥

பர்யவசிதம் நி஑மவாக்ஷதகமிஷ்ர-
 லக்ஷணகதயான்யவிஷயே஑்பரிஸமாஸே: ।
 சர்வவிஷயஸ்ய ச ததாத்மகதயா தம்
 சிஷ்டமவதாரயத சத்யமிதி மாமோம் ॥18॥

ஸ்ரீமூரரிபேர்வதநப஑்நமகரந்நம்
 ஑்ர஑்நஸு஑ஸாரவசநம் ஑஑ு பிவந்த: ।
 ஑ோகூலவதூமதூகராஸுபரிதூஸா:
 ராஸ஑ுவிமண்டலகூதோ ஑஑ு ரமந்தே ॥19॥

सामनिगमान्तवचनार्यमुपलभ्य
 स्वानुभवमेकमखिलैकरसभूतम् ।
 एतदमृतं भवभयापहरमाद्यम्
 नारायणानन्दतीर्थपरिगीतम् ॥20॥

கீதம்-60

நாதநாமக்ரியா—ஜம்பா

1. அத்வயமகண்டிதமசேஷஜகதாதீம்
 யத்ர ச ஜகத்ரிதயமாஸ்திதமநந்தே |
 யத்ர விலயம் புனருபைதி ம்ருதி கும்போ
 யத்வதவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
2. யச்ச நிஜசக்தியுதமைக்ஷத புரஸ்தாத்
 யத்புனரபூத்விக்ருதமைக்ஷத ஸுதேஜ: |
 யச்ச கமபூத்புனரவைக்ஷத யதன்னம்
 ஜாதமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
3. யத்புனரபூத்த்ரிவித பூருஷ சரீரம்
 யத்ததனுவிச்ய ஸகலம் த்ரிவிதமாஸீத் |
 ஜீவகலயா ஸகலஸாக்ஷயவிக்ருதம் ஸத்
 தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
4. அன்னஸலிலே அபவதாமசிதபீதே
 ப்ராணமானஸபரிணதே பரமஸூக்ஷமே |
 வாகபவதப்யசிதமல்பபரிணாமி
 ஜ்யோதிரவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
5. ஷோடசகல: புருஷ ஏஷ பரிசிஷ்ட:
 தாஸு விலயம் ப்ரதி கதாஸு ந ச வேத |
 தாஸு து ஸமஸ்தமனுபச்யதி ததித்தம்
 தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
6. யேன புருஷஸ்ஸமரஸத்வமுபலப்ய
 ஸ்வாபஸமயே ஸ்வபிதி நாமக இஹ ஸ்யாத் |
 யத்ர விலயம் ஸமனுயாதி மனஆதி:
 தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||

7. யத்ர மதுபாஹ்ருதமதுரபமிதமேதத்
சித்ரரஸமேகரஸதாம் ஸமதிகம்ய |
நைவரஸபேதமிஹ வேதஜகதாதீம்
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
8. யத்ர ஜலதௌ ஸமரஸத்வமனுயாதா:
தத்ப்ருதகசேஷஸரிதோ ந விதுரேவம் |
ப்ரஹ்மணி ஜநா அனுதினம் ஸமனுயாதா:
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
9. யஸ்ய கலயாயமகிலஸ்ய ஸ ஹி போக்தா
தத்பரிஹ்ருதோஸ்ருத இதி ப்ரதிவதந்தி |
யச்ச பவம்ருத்புரஹிதஸ்ஸகலஸாக்ஷீ
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
10. யத்ர ச விஜ்ரும்பிதமிதம் ஸ்வகதசக்த்யா
ஸ்வாப்ருதகவஸ்திதமசேஷஜடஜாதம் |
யச்ச வடபீஜஸத்ருசம் பரமஸூக்ஷ்மம்
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
11. ஸிந்துஜனிதம் ஸலிலமிச்சரிதமிவாத்மா
ஸர்வகத ஏகரஸதாமனுகதோ ய: |
வேதசிரஸாம் பரிசயேன ஸுவிவித்த:
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
12. பத்தநயநோ வனபுவி ப்ரதிவிமுத்த:
ப்ரச்னமுபலப்ய நகரம் புனரவாப |
யத்குருமதம் புனரவாப நிஜபுத்யா
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
13. யத்ரஸயமேதி மனஆதி பரமாத்மந்-
யன்யதனுப்ச்யதி ந பந்துஜனமேஷ: |
ஸர்வவிலயேஸ்யவிலயம் யதவசிஷ்டம்
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
14. அக்ரியதயா ஸகல விக்ரியத்ருசித்வாத்
நைவ ஹநநாதிவிஷயோ யதவசிஷ்டம் |
தப்தபரசஸ்ப்ருகிவ ஸத்யபரிசுப்த:
தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||

15. கின்னு கமநீயமபலாயதனுபூதம்
 ஸர்வமனுபூதிமபஹாய ந து தத்வம் |
 நித்யமனுபூதி ஸுகவிக்ரஹமசிந்த்யம்
 தத்வமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
16. ஸத்ஸதிதி ஸர்வவிஷயேஷ்வனுகதம் யத்
 பாஸகதயா ப்ரியதயா ச பரிசிஷ்டம் |
 மானமிதி மேயமிதி ஹீனமதிரிக்தம்
 வித்வதனுபூதமவதாரயத ஸத்யம் ||
17. நிச்சிதமசேஷநிகமாந்தவசனையத்
 தத்வமயமித்யகிலஸாரமனுபூதை: |
 தர்கசதகைரபி த்ருகேகரஸமாத்யம்
 தீரமதிகம்யமவதாரயத ஸத்யம் ||
18. பர்யவஸிதம் நிகமவாக்சதகமிச்ர-
 லக்ஷணகதயான்யவிஷயேஸ்பரிஸமாப்தே: |
 ஸர்வவிஷயஸ்ய ச ததாத்மகதயா தம்
 சிஷ்டமவதாரயத ஸத்யமிதி மாமோம் ||
19. ஸ்ரீமுரரிபோர்வதனபத்மமகரந்தம்
 ப்ருஹ்மஸுகஸாரவசனம் பஹு பிபந்த: |
 கோகுலவதூரமதுகராஸ்ஸுபரித்ருப்தா:
 ராஸபுவிமண்டலக்ருதோ பஹு ரமந்தே ||
20. ஸாமநிகமாந்தவசனார்த்தமுபலப்ய
 ஸ்வானுபவமேகமகிலைகரஸபூதம் |
 ஏததம்ருதம் பவபயாபஹரமாத்யம்
 நாராயணானந்ததீர்த்தபரிகீதம் ||

கீர்த்தனம்-60

(अद्यमखण्डेनम् என்ற சரணம் முதல், 'सामनिगमान्त' என்ற சரணம் முடிய, 20 சரணங்கள் அடங்கிய கீதத்தால், ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தஸ்வாமிகள், ஸாமவேதத்தைச் சார்ந்ததும், பதினாறு பிரிவுகள் கொண்டதும் ஆகிய சாந்தோக்யம் என்ற உபநிஷத்தில், உத்தாலக முனிவரால், தன் புதல்வனும் சிஷ்யனுமான, ச்வேதகேது எனப்படும் முனிகுமாரனுக்கு உபதேசிக்கப் பட்டுள்ள ஆத்ம தத்துவத்தை, ஸ்ரீ கிருஷ்ண

பரமாத்மா, ராஸமண்டலத்தில், மிக்க பாக்கியசாலிகளான கோபிகைகளுக்கு, கானரூபமாக, உபதேசித்துள்ளதாக, வருணித்திருக்கிறார்).

1. இவ்வுலகில், சட்டி, பானைகள் தோன்றுவதற்கு முன்னரும், தோன்றிய பின்னரும், தோன்றிமறைந்த பின்னரும், மண்ணிலேயே இருக்கின்றன. அவ்விதமே, மூன்று உலகங்களும், இரண்டற்றதும், உருவற்றதும். முடிவற்றதுமான, 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளில் இருக்கின்றன. (பெயருடனும், உருவத்துடனும், தோன்றி, ஓயாமல் பலவிதமான மாறுதல்களை அடையும் பொருள்கள் உண்மையானவைகள் அல்ல, பொய்யானவைகளே). எனவே, இவ்வுலகங்களின் காரணப் பொருளான 'ஸத்' என்பதே உண்மைப் பொருளாகும். இதுவே ஓங்காரத்தின் பொருளாகும். இதுவே எனது ஸ்வரூபமாகும். ஆகையால், எனது ஸ்வரூபத்தை இவ்விதம் தீர்மானமாக நீங்கள் உணர்ந்து கொள்வீர்களாக.

2. ¹பிரளய காலத்தில் மீண்டும் பிறப்பு இறப்பு இவற்றை அடைந்து இன்ப துன்பங்களைக் கொடுக்கும், முன் வினைகளுடன் கூடிய பல கோடி ஜீவராசிகளுடைய உள்ளங்கள் உறைந்து கிடப்பதற்கு இடமான 'ஸத்' எனப்படும் உண்மைப் பொருள் தன்னுடைய சக்தியான மாயையால் தீயை முதலில் படைக்க எண்ணி, அவ்விதமே அதனைப் படைத்தது; பின்னர், தீயாக இருந்து கொண்டு நீரைப் படைக்க எண்ணி, அதனைப் படைத்தது; பின்னர், நீராக ஆகி, நிலத்தைப் படைக்க எண்ணி, அதனையும் படைத்தது; 'ஸத்' எனப்படும் உண்மைப் பொருளே ஓங்காரத்தின் பொருள். அதுவே எனது ஸ்வரூபம் என்று நீங்கள் தீர்மானமாக உணர்வீர்களாக.

விளக்கம்: 1. இங்கு ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, தளைகளிலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு உபாயமாகத் தன்னை உள்ளபடி உணர்ந்து கொள்ளும்படி, கோபிகைகளுக்கு உபதேசித்திருப்பதால், அவ்வுணர்வின் இல்லாமையாலேயே மாந்தர்கள்

மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கின்றனர் என்பது தெளிவு. ஆகவே, கிளிஞ்சலிலிருந்து வெள்ளி போன்றும், பழுதையிலிருந்து பாம்பு போன்றும், கானலிலிருந்து நீர் போன்றும், (இருட்டில்) மொட்டை மரத்திலிருந்து திருடன் போன்றும், இவ்வுலகம் 'ஸத்' என்ற உண்மைப் பொருளில் தோன்றியதாக அறிய வேண்டும்.

3. ²'ஸத்' எனப்படும் பரம்பொருள், படைப்பை, விரிவாகவும், பெரியதாகவும் செய்யக் கருதியது. முன்பு படைத்த நெருப்பு, நீர், நிலம் இவைகளை ஒவ்வொன்றையும் இரண்டாகப் பிரித்தது. அதனில் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் மீண்டும் இரண்டாகப் பிரித்தது. பின்னர், நெருப்பின் பாதிப் பகுதியுடன் நீர், நிலம் இவற்றில் கால் பகுதிகளைச் சேர்த்தது. நீரின் பாதிப் பகுதியுடன் நெருப்பு, நிலம் இவைகளுடைய கால் பகுதிகளை இணைத்தது. அதன் பின் நிலத்தின் பாதிப் பகுதியுடன் நீர், நெருப்பு இவைகளுடைய கால் பகுதிகளைப் பொருத்தியது. எனவே, நெருப்பு முதலிய மூன்று பூதங்களும், மூன்று பூதங்களின் தன்மை வாய்ந்தவைகளாக ஏற்பட்டன. இத்தகைய பூதங்களைக் கொண்டு உயிர்கள் வாழ்வதற்குரிய, மூன்று விதமான உடல்களைப் படைத்தது. 1. மாமிசப் பையிலிருந்து தோன்றும், மனிதர்களுடையவும், விலங்கினங்களுடைய வும் உடல்கள். 2. முட்டையிலிருந்து தோன்றும், பாம்பு, பறவை முதலிய உடல்கள். 3. நிலத்தைப் பிளந்து கொண்டு வெளிவரும் செடி கொடிகள். இவ்விதம் உடல்களைப் படைத்த 'ஸத்' எனப்படும் பரம்பொருள் அவ்வுடல்களுள் பிரவேசித்து, ஒவ்வொரு உடலிலும் நான் என்ற அபிமானத்துடன், ஜீவத்தன்மையை அடைந்து தேவ தத்தன், யக்ருதத்தன் என்ற பெயரைக் கூறிக் கொண்டு, செயல்படலாயிற்று. பல நிலைக்கண்ணாடிகள் பொருத்தப் பட்டு அழகு வாய்ந்த ஒரு அறையின் நடுவே நன்கு ஆடைகளாலும், அணிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு வீற்றிருக்கும் ஒரு குழந்தையின் உடல் எல்லாக் கண்ணாடிகளிலும் தோன்றுகிறது. அங்ஙனமே, 'ஸத்' எனப்படும் பரம்பொருள்,

எல்லா உடல்களிலும் தோன்றுகிறது. அங்ஙனமே, 'ஸத்' எனப்படும் பரம்பொருள், எல்லா உடல்களிலும் தோன்றுகிறது என்று அறியவேண்டும். மேலும், பாம்பு, வெள்ளி, நீர், திருடன் ஆகிய பொருட்கள் தோன்றும் போதும், தோன்றி இருக்கும் போதும், அதன்பின் மறையும் போதும், தோற்றத்திற்கிருப்பிடமான பழுதை, கிளிஞ்சல், கானல், மொட்டை மரம் ஆகிய பொருட்கள் ஒருவிதமான மாறுதலும் அடைவதில்லை. அவ்விதமே, 'ஸத்' என்ற பரம்பொருள் உடலில் பிரவேசிக்கும் போதோ, நான் என்று அபிமானிக்கும் போதோ, நான் தேவதத்தன் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் போதோ, செயல்படும்போதோ, ஒருவிதமான மாறுதலையும் அடையாமல், ஸாக்ஷியாகவே (பார்வையாளராகவே) இருக்கின்றது. அத்தகைய 'ஸத்' என்பதே ஓங்காரத்தின் பொருள். அதுவே எனது ஸ்வரூபம் என்று தீர்மானமாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

விளக்கம்: 2 இங்கு ஸ்ரீநாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள் ஸாம வேதத்தைச் சார்ந்த சாந்தோக்யோபநிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நிலம், நீர், நெருப்பு ஆகிய மூன்று பூதங்கள் ஒவ்வொன்றும் மூன்று பூதங்களின் தன்மையைப் பெறுவதற்கான (த்ருவ்ருக்கரணம்) 'वितृक्करण' என்ற முறையை வருணித்திருக்கிறார். எனினும், நம் உடலுக்கு உள்ளிலும், வெளியிலும், ஆகாசமும் காற்றும் நம்மால் அனுபவிக்கப்படுகிறபடியால், ஆகாயத்தையும், வாயுவையும் சேர்த்து ஐந்து பூதங்கள் உள்ளன என்று நாம் அறிய வேண்டும். ஒவ்வொன்றும் ஐந்து பூதங்களின் தன்மை வாய்ந்தவைகளாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு பூதமும், ஐந்து பூதங்களின் தன்மையை அடையும் முறை பின்வருமாறு. ஒவ்வொரு பூதத்தையும் முதலில் ஸமமாக இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். அதன்பின், ஒவ்வொரு பூதத்தினுடையும் ஒரு பாதியை நான்கு பாகங்களாகப் பிரிக்க வேண்டும். அதன் பின்னர், ஒவ்வொரு பூதத்தின் பாதியுடன் மற்ற நான்கு பூதங்களுடைய எட்டில் ஒரு அம்சங்களையும் சேர்க்க வேண்டும். அப்போது ஒவ்வொரு பூதமும், ஐந்து பூதங்களின் தன்மையை அடைவதாகும். இதுவே पञ्चीकरण (பஞ்சீகரணம்) எனப்படும். ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதாள்,

இத்தகைய பஞ்சீகரணத்தைக் குறித்து ஒரு சிறிய நூல் எழுதியுள்ளார்கள். அந்நூலுக்கு பகவத் பாதாளின் சிஷ்யரான ஸ்ரீஸுரேச்வராசார்யாள் 'வார்த்திகம்' எனப்படும் உரையை எழுதியுள்ளார்கள். இந்த வார்த்திகத்திற்கு ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்த ஸ்வாமிகள் விவரணதீபிகா (விவரண தீபிகா) என்ற உரையை எழுதியுள்ளார்கள். எரியும் காடு, கொந்தளிக்கும் கடல் பாறைச்சரிவுகளுடன் கூடிய மலை ஆகிய நெருப்பு, நீர், நிலங்களில் ஆகாயத்தின் குணமான சப்தமும் (ஒலியும்), வாயுவின் குணமான ஸ்பர்சமும் (தொடப்படுதலும்) நம்மால் காணப்படுவதால், உணரப்படுவதால், பூதங்கள் ஐந்து பூதங்களின் தன்மை வாய்ந்தவை என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். இங்கு ஸாமவேதத்தை அனுசரித்து, த்ருவ்ருத்தகரணத்தைக் கூறினாலும், நூலாசிரியருக்கு தைத்தரீயத்தை அனுசரித்து பஞ்சீகரணம் சம்மதம் என்று அறிய வேண்டும்.

4. நாம் பசியைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக அன்னம் என்று வேதத்தால் கூறப்படும், மண்ணிலிருந்து தோன்றிய நெல், கோதுமை, உளுந்து, பயிறு, மொச்சை முதலிய தானியங்களைச் சமைத்து, கடினமான உணவை உட்கொள்கிறோம்; தேகத்தினுள் ஏற்படும் தாக தாபத்தைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காக நீரையும் பருகுகின்றோம் தைஜஸம் என்று வேதத்தால் கூறப்படும், எள், கடலை, தேங்காய் முதலியவற்றிருந்து தோன்றியதும், பசு, எருமை, ஆடு முதலான விலங்குகளின் பாலிலிருந்து தோன்றியது மான எண்ணெய், நெய் முதலிய திரவப் பொருள்களையும் உட்கொள்கிறோம். நம் வயிற்றினுள் இருக்கும் தீயானது மேற்கூறியவற்றை சமைக்கின்றது. அதனால், கடினமான உணவுப் பொருளும், நீரும் எண்ணெய்ப் பொருளும், ஒவ்வொன்றும் மூன்று விதமான மாறுதல்களை அடைகின்றன. தயிரைக் கடையும் போது அதில் முதல் தரமான அம்சம் வெண்ணெய்யாக மேலே வருவது போல் இம்மூன்றின் முதல் தரமான அம்சங்களும் தனித்தனியாக வருகின்றன. அவற்றுள் நம்மால் உட்கொள்ளப்படும் கடினமான உணவுகளின் முதல் தரமான அம்சம்

மனதாகிறது. (மனதை வலுவுள்ளதாகச் செய்கிறது). நடுத்தரமான அம்சம் மாம்சமாகிறது. மட்டமான அம்சம் மலமாகிறது. அவ்விதமே, நாம் பருகுகின்றன நீரின் உயர்ந்த அம்சம் பிராணனாகிறது. (பிராண சக்தியை பலமுறச் செய்கிறது). நடுத்தரமான அம்சம் ரத்தமாகிறது. மட்டமான அம்சம் சிறுநீராகிறது. அவ்விதமே, நம்மால் உட்கொள்ளப் படும் எண்ணெய்ப் பொருள்களின் உயர்ந்த அம்சம் வாக்காகிறது. (ஓலியை எழுப்பும் புலனை வலுப்படுத்துகிறது). நடுத்தரமான அம்சம் மஜ்ஜையாகிறது. (எலும்புக்குள் இருக்கும் மழ் மழப்பான பொருளாகிறது). மட்டமான அம்சமே எலும்பாகிறது. மனிதனுக்கு மிகவும் உதவி புரியும் உள்ளம், உயிர், வாக்கு ஆகியவைகளை நிலம், நீர், நெருப்பு ஆகிய பூதங்களே தோற்றி வைத்தன. அத்தகைய பூதங்களை 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளே தோற்றிவைத்தது. அத்தகைய 'ஸத்' என்ற பரம்பொருள் ஓங்காரப் பொருளேயாகும். அத்தகைய பொருளும் எனது ஸ்வரூபம் என்று தீர்மானமாக உணர்வீர்களாக.

5. நம்மால் உட்கொள்ளப்படும் கடினமாக உணவுப் பொருளே, மனதாக மாறுகிறது, நம்மால் அருந்தப்படும் நீரே, பிராணனாகிறது என்பதை எங்ஙனம் அறிந்து கொள்வது என்று ச்வேதகேது சந்தேக முற்றான். அந்த சம்சயத்தை அகற்றுவதற்காக உத்தாலக முனிவர், ஹே, ச்வேதகேதுவே, மனமானது அன்னத்தின் வழி ஏற்பட்ட சக்தியை பதினாறு அம்சங்களாக அடைந்திருப்பதாகும். அதனாலேயே, ஜீவாத்மா, பதினாறு கலைகள் கொண்ட 'ஷோடசகலன்' என்று கூறப்படுகிறார். இந்த உண்மையை நீ அறிய விரும்பினால். இன்று முதல் பதினைந்து தினங்கள் கடின உணவு எடுக்கக் கூடாது. நீரை மாத்திரம் பருக வேண்டும். பதினாறாவது நாள் என்னை வந்து காண்பாயாக என்று உரைத்தார். அங்ஙனமே, ச்வேதகேது பதினைந்து நாட்கள் நீரை மாத்திரம் அருந்தி, பட்டினி

கிடந்து சோர்வுடன் பதினாறாவது நாளில் உத்தாலக முனிவரிடம் வந்தான். முனிவர், புதல்வனை நோக்கி ஹே, குமாரா, மறைகளை ஓதுவாயாக என்றார். குமாரன், எனது மனத்தில் வேதங்கள் ஒன்றுமே தோன்றவில்லையே என்று அறிவித்தான். ச்வேதகேதோ, இப்போது உன் மனத்தில் பதினாறு அம்சங்கள் கொண்ட பலத்தில், பதினைந்து அம்சங்கள் அழிந்து விட்டன. அதனாலேயே உன்னால் வேதங்களைக் கூற இயலவில்லை. நீரைப் பருகிக் கொண்டிருந்ததால், உயிரை இழக்கவில்லை. எவ்விதம் சிறிய நெருப்புத் துண்டில் முதலிலேயே பெரிய விறகுகளைப் போடாமல், உரிமட்டை நார், சிறிய சிறாத்துகங்கள், சிறிய எரிமுட்டைகள் இவைகளைக் கொண்டு அதை பெரிதாகச் செய்கின்றோமோ, அது போல உன் மனதில் உள்ள அன்னசக்தியின் ஒரு அம்சத்தை, சிறிது சிறிதாக அன்னத்தை உட்கொண்டு பூர்ண சக்தி பெற்றதாக மனதைச் செய்து கொண்டு பின்னர் வருவாயாக என்று கூறினார். ச்வேதகேதுவும், தந்தை கூறிய படியே சிறிது சிறிதாக உணவு எடுத்து பலமுள்ள உள்ளத்துடன் முனிவரை அணுகினான். முனிவர் வேதங்களைக் கூறும்படி, கட்டளையிட்டார். உடனேயே, தயக்கமின்றியே, உரக்க, வேதங்களை ஸ்வரத்துடன் கூறினான். முனிவர், ஹே, குமாரா, உணவு எடுக்காத நேரத்தில், மனதில் வேதங்கள் தோன்றவில்லை. உணவை உட்கொண்டவுடன், அந்த மனத்தில் வேதங்கள் தோன்றுகின்றன. எனவே, மனம், அன்னமயமானதே, என்பதைப் புரிந்து கொள் என்று உபதேசித்தார். இத்தகைய அன்னம் முதலியவற்றிற்குக் காரணமாக இருப்பது, உண்மைப் பொருளான 'ஸத்' என்ற பரம்பொருள், அதுவே ஓங்காரத்தின் பொருள், அதுவே எனது ஸ்வரூபம் என்று தீர்மானமாகத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

6. எப்போதும், எங்கும் இருப்பதும், பிரகாசமுள்ளதும், ஆனந்த வடிவமுள்ளதும், இரண்டற்றதுமான பரம்பொருள் ஒன்றே உண்மைப் பொருளாகும். மற்றவைகள் அனைத்தும், அழிவுள்ளவைகளும், பொய்யானவைகளுமாகும். உண்மையான பரம்பொருளே 'ஸத்' என்று உபநிஷத்தால் அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளே ஜீவராசிகள் அனைத்துக்கும் உண்மையான ஸ்வரூபம்.

பசி, தாகம், இறப்பு, நல்லுறக்கம், ஆகிய நான்கு விஷயங்கள், மண்ணில் பிறந்த மாந்தர்கள் அனைவருக்குமே வாழ்க்கையில் நன்கு ஒட்டியவைகளாகும், அறியப்பட்டவைகளாகும். இவைகளை அறிவுள்ள ஒருவன் நன்கு ஆராய்ந்தால், மேலே கூறிய விஷயங்கள் நன்கு துலங்குவதாகும்.

நாம் உட்கொண்ட கடினமான உணவுப்பொருள் நம் வயிற்றிலுள்ள அக்னியுடன் சேர்ந்து நாம் அருந்திய நீரால் ரஸமாக மாற்றப்பட்டு கடினமான நிலையில் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. அப்போது, நமக்கு கடினமான உணவுப் பொருள் தேவைப்படுகிறது. இதுவே, பசி எனப்படும். இதைச் சான்றாக வைத்துக் கொண்டு கடினமான நிலைமனைத்தும் நீரால் அழிக்கப்படுகிறது என்ற உண்மையை உணர வேண்டும். இவ்விதமே, நம்மால் அருந்தப்பட்ட நீரானது, நம் வயிற்றிலுள்ள தீயால் இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது. அப்போது நாம் நீரை அடைய விரும்புகிறோம். இதுவே தாகம் எனப்படும். இதைச் சான்றாகக் கொண்டு, நெருப்பு, நீரை இல்லாமல் செய்கின்றது என்ற உண்மையை உணர வேண்டும். நாம், உடல், உயிர், புலன்கள் மனது ஆகியவைகளுடன் உலக விஷயங்களில் ஈடுபடுவது, ஜாக்ரத் (நனவு) நிலையாகும். உடலும், புலன்களும் ஓய்ந்து போனபின், மனதால், மட்டுமே, அதனுள் உறைந்து கிடக்கும் விஷயங்களில் ஈடுபடுவது, ஸ்வப்னம் (கனவு) நிலையாகும். உடல் முதல் உள்ளம் முடிய அனைத்தும்

ஓய்ந்த பின் ஏற்படும் நிலை ஸுஷுப்தி (நல்லுறக்கம்,) எனப்படும். விழித்தபின், 'நான் ஒன்றையுமறியாமல், ஸுகமாக உறங்கினேன்' என்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. இவ்வுணர்வில், ஸுக வடிவமான 'ஸத்' எனப்படும் நம்முடைய ஸ்வரூபமும், உறக்கம் என்ற வடிவத்துடன் எல்லா விதமான துன்பங்களுக்கும் காரணமான அறியாமையும் (அக்ஞானமும்) தோன்றுகிறது. இத்தகைய அக்ஞானம், மிகத் தொன்மையானதானாலும், எப்போது தூய்மையான 'ஸத்' எனப்படும் பரம் பொருளே நான் என்ற நல்லறிவு பிறக்கின்றதோ, அக்கணத்தில், அது அழிந்து விடுகிறது. ஆகவே, அக்ஞானம், ஜாக்ரத் காலத்தில், உடல், புலன்கள், உயிர், மனம் ஆகியவைகளுடனும், ஸ்வப்ன காலத்தில், மனம் ஒன்றுடனும், ஸுஷுப்தியில் தான் மாத்திரமாகவும் தொடர்ந்து வருகிறது. ஸுஷுப்தியில், நமது ஆத்ம ஸ்வரூபம் தானே பிரகாசித்துக்கொண்டு, உடனிருக்கும் அக்ஞானத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறது. முத்தி நிலையில், ஞானத்தால், அக்ஞானமும் அழிந்து போவதால், ஆத்ம ஸ்வரூபம் மாத்திரமே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இது மோக்ஷத்திற்கும், நல்லுறக்கத்திற்கும் உள்ள வேற்றுமை. எனவே, நாம் அனைவரும் நல்லுறக்கத்தில், உடல், புலன், மனது அனைத்தும் அடங்கியபின், 'ஸத்' என்ற நம்முடைய ஸ்வரூபத்தையே அடைகின்றோம். தூங்குகிறான் என்ற பொருளைக் கொண்ட 'ஸுபிதி' என்ற சொல்லிற்கு, தன்னிடத்தில் தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தில் உறைந்து கிடக்கிறான் என்று சாந்தோக்ய உபநிஷத்து விளக்கம் தருகிறது. (கோபிகைகளே), நல்லுறக்கத்தில், ஜீவர்கள் உறைந்து கிடக்கும், 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளே எனது ஸ்வரூபம். ஓங்காரத்தின் பொருள். அதுவே உங்களுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபம் என்று தீர்மானமாக அறிந்து கொள்வீர்களாக.

7. இவ்வுலகில், ஒரு பெருங்கூட்டத்தில் நூற்றுக் கணக்கான மாந்தர்கள் பங்கு கொள்ளும் போது, ஒவ்வொருவரும், நாம் இக்கூட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறோம், என்பதை நன்கு உணருகின்றார்கள். இது போன்று, நல்லுறக்கத்தில், 'ஸத்' என்ற நம்முடைய ஸ்வரூபத்தில் ஒன்று சேர்ந்தவர்களான, தேவர், கந்தர்வர், கின்னரர், கிம்புருஷர், பித்ருக்கள், மனிதர்கள், பசுக்கள், பறவைகள், ஊர்வனவைகள், புழுக்கள் முதலிய ஜீவராசிகள் உணர்வுள்ளவைகளாக காணப்படுவதில்லையே. எனவே, ஸுஷுப்தியில், ஸத்துடன் நாம் கலந்திருந்தோம் என்பதை எங்ஙனம் தீர்மானமாக அறிய முடியும் என்று கோபிகைகள் சம்சயமுற்றனர்.

(கோபியர்களே!) இனிப்பான, தேனைப் பருகுவதற்காக, அத்தகைய தேனை உண்டு பண்ணுவதற்காக, வண்டுகள், மாம்பூ, வேப்பம்பூ, நுனாப்பூ, எருக்கம்பூ, பில்வப்பூ, தாமரைப்பூ, முல்லை, மல்லிகை, ஜாதி, செண்பகம், தாமழ்பூ ஊமத்தம்பூ முதலிய மலர்களின் பலவிமான ரஸங்களை சேரித்து, ஒரே மதுரமான, இனிப்பான, தேன் உள்ள அடையைத் தயாரித்து விடுகிறது. அந்தத் தேன் அடையின் இனிப்பான தேனில், இன்ன இன்ன மலருடைய ரஸம் இது என்பதை எவ்விதம் உணர முடியாதோ, அவ்விதமே, உடல் முதல் உள்ளம் முடிய அனைத்தும் ஒழிந்த பின், ஆனந்த வடிவமான ஸத்துடன் ஜீவாத்ம ஸ்வரூபம் ஒன்றிக்கிடப்பதால், ஸத்தில் நம் அனைவரும், சேர்ந்திருக்கின்றோம் என்ற அறிவு ஏற்படுவதற்கு வழியில்லை. எனவே, ஐயப்பாடின்றி, நீங்கள் உங்களை உலகமனைத்திற்கும் காரணமும், ஓங்காரப் பொருளும், 'ஸத்' என்றழைக்கும் பரம்பொருளுமான என்னுடைய ஸ்வரூபமாகவே தீர்மானமாகத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

8. இவ்வுலகில் ஒருவன் தன் வீட்டில் இரவு உறங்கி விட்டு விழித்துக் கொண்டு மறுநாள் காலை பக்கத்திலுள்ள ஒரு கிராமத்திற்குச் செல்கிறான். சென்றவன், முன் தினம் இரவு தனது வீட்டில் உறங்கியதை நினைவு கொள்கிறான். அது போன்று, நல்லுறக்கத்தில், ஸத்தில் சேர்ந்திருந்து விட்டு, ஜீவாத்மா விழித்துக் கொண்டவுடன், நேற்றிரவு ஸத்தில் ஒன்று சேர்ந்திருந்தேன், என்று உணராததற்குக் காரணம் யாது, அதை விளக்க வேண்டும் என கோபியர் வினவ அதற்கு பகவான் விடை கூறுகிறார்.

கடல் நீரை எடுத்து மேகங்கள், இமயம், ஸஹ்யம் முதலிய மலைகளின் மீது நீரைப் பொழிகின்றன. அந்த மலைகளிலிருந்து, கங்கை, யமுனை, காவிரி முதலான ஆறுகள் தோன்றி, நீண்டதோர் வழிசென்று,, கடலில் கலக்கின்றன. அந்த ஆறுகள், கடலில் கலந்த பின், அதன் பெயரும், உருவமும் அழிந்து, தனித் தன்மையை இழந்து விடுகின்றன. ஒரே உப்பு ரஸமுள்ளதாக ஆகி விடுகிறது. இமயம், ஸஹ்யம் ஆகிய மலைகளிலிருந்து தோன்றிய பின்னரும், கடலுடன் சேருவதற்கு முந்தியுமே, கங்கை என்றும், காவிரி என்றும் வியவகாரம் ஏற்படுகிறது. அது போலவே, நல்லுறக்கத்திலிருந்து விழிந்துக் கொண்ட பின்னரும், நல்லுறக்கத்தையடைவதற்கு முன்னருமே வியவகாரங்களைச் செய்வதற்காக, உள்ளம், புலன்கள், உடல் ஆகியவைகள் இருக்கின்றன. எனவே, ஸத்ருபமான பரம் பொருளில், சேர்ந்திருந்தேன் என்று மாந்தர்கள் உணர முடிவதில்லை. ஆதலால், ஓங்காரத்தில் பொருளும், உண்மையான 'ஸத்' என்ற பரம் பொருளுமான என்னை, உங்களுடைய ஸ்வரூபமாகவே தீர்மானமாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

9. கடலில், ஆறுகள் கலந்து ஒன்றாவது போன்று, 'ஸத்' எனப்படும் பொருளில் ஜீவாத்மாக்கள் இரண்டறக் கலந்துவிடுகின்றன என்று தாங்கள் கூறினீர்கள். கடலில்

பெரிய அலைகளும், அதனில் சிறிய அலைகளும், அதனில் நுரையும், அதனில் சிறிய குமிழிகளும் தோன்றி அழிகின்றன. எனவே, ஜீவாத்மாக்களும் அலைகளைப் போன்று அழிவார்களா? அழியமாட்டார்களா? என்பதை விளக்கமாக உபதேசிக்க வேண்டும் என்று சிறந்த பக்தர்களான ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்கள் வேண்டிக்கொண்டனர்.

அதைக்கேட்டு, ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பின்வருமாறு கூறலானார். (கோபிகைகளே, நான் கூறுவதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள்). சில ஜீவர்கள், முற்பிறவியில், செய்த தீவினைப்பயனாய், மரங்களாகப் பிறவிகளைப் பெறுகின்றனர். தங்களுக்குரிய நீர் முதலிய உணவுகளை வேர்கள் மூலம் எடுத்து பசுமையான தளிர், இலைகள், மலர்கள், காய், கனி, சிறு கிளைகள், பெரிய கிளைகள் ஆகியவைகளை அடைந்து அம்மரங்கள் ஒங்கி வளர்கின்றன. கத்தி, அறிவாளர், கோடாரி முதலிய ஆயுதங்களால், வெட்டுக்கள் ஏற்பட்டால், மனித உடல் போலவே, உள்ளிருக்கும் ரஸத்தை வெளிவிடுகின்றன. ஒரு கிளையை வெட்டினால், அந்த ஜீவனுக்கு வினைப்பயனாய், அதில் அபிமானம்போய் விடும்போது, அது மீண்டும் முளைப்பதில்லை. மற்றக்கிளைகளுடன் மரம் உயிர் வாழ்கிறது. இவ்விதமே, பல கிளைகளை வெட்டும் போதும், மீதமுள்ளவைகளுடன் மரம் உயிர் வாழ்கிறது. அந்த ஜீவனுக்கு மரத்தில் வாழ்வதற்கான வினை முழுவதும் தீரும்போது, மரம் மடிந்துவிடுகிறது.

ஜீவாத்மாவின் அபிமானத்துடன் இல்லாத கிளைகளும் மரமும் அழிந்து விடுகிறதே அன்றி, அதனுள் உள்ள ஜீவாத்மா அழிவதில்லை. எனவே தினந்தோறும், நல்லுறக்கத்தில் கலந்திருப்பினும், ஜீவாத்மாக்கள் ஒரு பொழுதும் அழிய மாட்டார்கள். ஆகையால், பிறப்பு இறப்பு அற்றதும், அனைத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகின்றதும், ஒங்காரத்தின் பொருளுமான, 'ஸத்' என்ற பரம்பொருள்

என்னுடைய ஸ்வரூபமாகும். நீங்களும் என்னுடைய ஸ்வரூபமாகவே இருக்கின்றீர்கள், என்பதைத் தீர்மானமாகத் தெரிந்து கொள்ளுவீர்களாக.

10. பெயருள்ளதும், உருவமுள்ளதும், மிக்கப் பெரியதுமான மண்ணுலகம் முதலான உலகங்களெல்லாம், பெயரும், உருவமும் அற்றதும், புலன்களுக்கெட்டாததும் மிகவும் சிறியதுமான 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளிலிருந்து தோன்றுகின்றன என்ற விஷயத்தை தக்க சான்றைக் கூறி விளக்க வேண்டுமென்று கோபிகைகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வேண்டிக்கொண்டனர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா பதில் அளிக்கிறார். இதோ நம்முன்னே வானளாவி, நூற்றுக்கணக்கான கிளைகளுடன் வியாபித்திருப்பதும், நூற்றுக்கணக்கான பெரியதும் சிறியதுமான விழுதுளை பூமியில் பரவியிருக்கும் படிச் செய்து கொண்டு இருப்பதும், இலை, மலர், கனிகள் நிறைந்ததுமான ஒரு ஆலமரம் காணப்படுகின்றது. இம்மரத்தின் கீழ் ஒரு அரசன் தன்னுடைய, தேர்கள், யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் ஆகிய படைகளை களைப்பார இருக்கச் செய்ய முடியும். அத்தகைய மரத்தின் பழத்தை உடைத்தால் நூற்றுக்கணக்கான அணுக்கள் காணப்படுகின்றன. அவ்வணுக்களுள் ஒன்றை உடைத்துப் பார்த்தால் ஒன்றுமே காணப்படவில்லை. எனினும், அந்த அணுவிலிருந்தே இந்தப் பெரிய மரம் தோன்றியிருக்கிறது. அங்ஙனமே பெயர், உருவம் அற்றதும், மிகச்சிறியதுமான 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளிலிருந்து, பெயர் உருவம் உள்ளவைகளும், மிகப் பெரியவைகளுமான மண்ணுலகம் முதலிய உலகங்கள் அனைத்தும் தோன்றி ஸத்திலேயே இருந்து கொண்டு, அதனிலிருந்து வேறுபடாமல் விளங்குகின்றன. இது நன்கு யுத்திக்குப் பொருத்தமுள்ளதே ஆகும். ஆதலால் உண்மையான 'ஸத்' எனப்படும் பரம்பொருளே முழுமுதற் காரணம். அதுவே ஓங்காரத்தின் பொருள். அதுவே எனது

ஸ்வரூபம். நீங்கள் எனது ஸ்வரூபமாகவே இருக்கிறீர்கள் என்பதை ஐயமறத் தீர்மானமாக உணர்வீர்களாக.

11. ஹே, கிருஷ்ணா, தாங்கள் கூறியவிதம் ஸத் எனப்படும் பரம்பொருள் இவ்வுலகங்களுக்குக் காரணமாக இருக்குமானால், அது ஏன் காணப்படுவதில்லை. காணப்படாத ஒன்றை எங்ஙனம் உள்ளதாகக் கூறமுடியும். இத்தகைய ஐயப்பாட்டைத் தயவு செய்து அகற்றுவீராக என்று கோபிகைகள் கண்ணனை வேண்டிக் கொண்டனர். இதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விளக்கினார்.

வெண்ணிறமானதும், மிக்கக் கனமானதுமான பெரிய உப்புக் கட்டியை, இருகைகளாலும் தூக்கி, நீர் நிறைந்த தோர் பெரிய பாத்திரத்தில் இரவு போட்டு முடிவைத்து விட்டு, மறுநாள் காலை அப்பாத்திரத்தைத் திறந்து கண்களால் பார்த்தாலும், கைகளால் பாத்திரத்தினுள் அளைந்தாலும், நீரில் கரைந்து உருக்குலைந்த, அவ்வுப்புக் கட்டி முன் தினம் பார்த்த கண்களால் காண முடிவதில்லை, முன் தினம் தூக்கிய கைகளாலும் தூக்கி எடுப்பதற்கு முடியவில்லை. ஒரு சமயத்தில் கண்களாலும், கைகளாலும் நன்கு அறியப்பட்ட பொருள் மற்றொரு சமயத்தில் அந்தக் கைகள், கண்களாலேயே அறியப்படவில்லை. இதனால், அதனை இல்லாத பொருள் என்று கூற இயலாது. அந்நீரைப் பருகினால், அந்நீர் உப்பு மயமாக இருப்பதை நாக்கு உணர்த்துகிறது. எனவே, உப்பு, இருக்கும் பொருளாகும். ஆதலால் ஒரு பொருளானது முதலில் எந்தப் புலன்களுக்கு துலங்கின்றோ அதே பொருள் வேறொரு சமயத்தில் அந்தப் புலன்களுக்கு துலங்குவதில்லை. என்றாலும், வேறொரு புலனுக்கு அது துலங்குவதனால், அப்பொருளை இல்லாததாகக் கூற முடிவதில்லை. எனவே, என்ற 'ஸத்' பரம்பொருள், நமக்கிருக்கும் புலன்களால் அறிய முடியவில்லை என்றாலும், வேதம் கூறிய வழியால் அறியப்படுவதனால் அது இருக்கும் பொருளேயாகும். அதுவே எனது ஸ்வரூபம்.

நீங்களும் என் ஸ்வரூபமே என்பதை சம்சயம் இன்றி அறிவீர்களாக.

12. (குறிப்பு: நூலின் வடமொழி உரையை அனுசரித்தும் பொருளின் பொருத்தத்தைக் கருதியும், அச்சிட்ட புத்தகத்தில், 12-வது சரணமாகப் போடப்பட்டிருப்பது, 13-வது சரணமாகவும், 13-வது சரணம், 12-வது சரணமுமாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது).

இவ்வுலகில் ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்களுக்கும் அக்ஞானத்தால் வினைப் பயனை அனுபவிப்பதற்காக வேறு உடலை அடையப்போகின்றவர்களுக்கும், உயிர் துறக்கும் நிலை ஒன்று போலவே இருக்குமானால், அவ்விதமே, மரணத்திற்குப் பிறகும் இருக்க வேண்டும். அப்படியிருக்க ஆத்ம ஸ்வரூப ஞானம் இல்லாதவர்கள், தங்கள் முந்திய புண்ணிய பாபத்திற்கேற்ப, பசு, பக்ஷிகளின் உடலையோ, தேவர், மனிதர் உடலையோ மீண்டும் அடைகிறார்கள். ஆத்மஞானம் பெற்றவர்கள் அவ்வுடல் அழிந்தவுடன், ஸத்துடன் இரண்டறக் கலந்து, மீண்டும் உடலை அடைவதில்லை என்பது எப்படியெனக் கோபிகைகள் வினவ, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பதில் கூறுகிறார். “நீ, உண்மையான, ஸத் ஆகிய பரம்பொருளே ஆகிறாய். நீ, அழியும் உடல், புலன், உயிர் முதலியவை அல்ல” என்று ஆசாரியனுடைய ஸதுபதேசத்தால், தன்னை ‘ஸத்’ என்ற பொருளாகவே உணர்ந்து விட்டதால் மறுபிறப்பு அவர்களுக்கில்லை. அவ்வாறு உணராததால் மற்றவர்களுக்கு பிறப்பு இருக்கிறது.¹

விளக்கம்: 1 ஆபஸ்தம்ப முனிவரின் தர்ம ஸுத்திரம் எனப்படும் நூலில், முதலாவது பிரச்சனம், 22-வது கண்டிகையில் आत्मलाभाप्तपरं विद्यते என்ற ஸுத்திரத்தினால், ஒரு மனிதன், தனதாத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைவதே பெரியதோர் லாபமாகும். அதற்கு மேலான லாபமில்லை என்று கூறியுள்ளார். அதன் உரையாசிரியர், ஹரதத்தமிச்சர், ஆபஸ்தம்பர் கூறியதை தக்க சான்றுகளுடன் பின்வருமாறு விளக்குகிறார்.

பகைவர்கள் பலர், ஒரு ராஜ்யத்தின் தலைவனைக் கொன்று, அவனுடைய ராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி, அரசனுடைய சிறிய குழந்தையை வேடர்களின் சேரியில் விட்டுவிட்டனர். அரசகுமாரனும் வேடர்களால் வளர்க்கப்பட்டவனாய், அவர்களுடைய பழக்க வழக்கங்களையே பின்பற்றி தன்னை வேடகுமாரனாகவே எண்ணினான். அப்படியே, நடு வயதையடைந்தான். அரசகுமாரனுடைய அன்னை, நீண்ட காலமாகவே, மகனைக் காணாமல், தேடி அலைந்து முடிவில் பலருடைய உதவியால் வேடர்களின் சேரியில் மகனைக் கண்டாள். மகனை நோக்கி, “ஏ, குமாரா, நீ, தான தருமங்கள் செய்பவனும், நாட்டை அறத்திலிருந்து வழுவாமல் ஆள்பவனும், பராக்ரமம் நிறைந்தவனும், தீயவர்களைத் தண்டிப்பவனும், மிகச்சிறந்த போகங்களை அனுபவிப்பவனுமான அரசகுமாரன் ஆவாய். நீ வேடனின் மகன் அல்ல. எனது புதல்வன்” என்று கூறினாள். அதைச் செவியுற்ற பின், தன்னை அரசகுமாரனாகவே அவன் எண்ணினான். பின்னர், அன்னையின் அறிவுரைப்படி, நண்பர்களுடைய பலத்தால், பகைவர்களை முறியடித்து, தனக்குச் சொந்தமான தந்தையின் இராஜ்யத்தைக் கைப்பற்றி மீண்டும் ராஜகுமாரனாகவே வெற்றியுடன் விளங்கி வந்தான்.

இவ்விதமே, பல கோடி காலமாகவே, ஆத்மா, மாயையால் தனது ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபத்தை மறந்து, மாயையில் தோன்றிய, ஐந்து பூதங்களாலான, இவ்வுலகில் ஐந்து பூதங்களாலேயே தோன்றிய உடல், புலன், உள்ளம் ஆகிய இந்த ஜடப்பொருள் களையே நான் என்று திடமான எண்ணத்தால், முடிவற்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கி, கரையேறும் வழி தெரியாமல், அவல நிலையை அடைகின்றான். இடையிடையே செய்துள்ள புண்ணியத்தின் பயனாய், உண்மையான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்து, குருநாதனை அடைகின்றான். கருணையால் குருநாதன், துன்பத்திற்கு இலக்காக இருக்கும் சிஷ்யனை நோக்கி, “ஏ சீடா, நீ உடல் முதலிய ஜடப்பொருள் அல்ல, அவற்றைப் பிரகாசப்படுத்தும், ஸச்சிதானந்த வடிவனாகும்” என்று கூற, ‘தத்வமஸி’ என்ற வேதமாதாவின், அறிவுரையை குருவிடமிருந்து கேட்டவுடன், தனது சொந்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அடைந்துவிடுகிறான்.

नीचानां वसतौ तदीयतनयैः सार्धं चिरं वर्धितः
 तज्जातीयमवैति राजतनयः स्वात्मानमप्यञ्जसा ।
 संघाते महदादिभिः सह वसन् तद्वत्परः पूरुषः
 स्वात्मानं सुखदुःखमोहकलिकं मिथ्यैव धिङ्मन्यते ॥

दाता भोगपरः समग्रविभवः यः शासिता दुष्कृतां
 राजासत्वमसीति मातृमुखतः श्रुत्वा यथा वत्सतु ।
 राजोभूय जयार्भमेव यतते तद्वत्पुमान्बोधितः
 श्रुत्वा तत्वमसीत्यपास्य दुरितं ब्रह्मैव सम्पद्यते ॥

என்று கூறப்பட்டுள்ளது நினைவிற்குரியதாகும்.

13. யாதொரு ஸத் என்று பரம்பொருளை அடைவதனாலேயே நாங்கள் பிறவிப் பயனைப் பெற்றவர்களாக ஆவோமோ, அந்த பரம் பொருளை அடைவதற்கான உபாயத்தை உபதேசித்து எங்களைக் காப்பாற்றுவீராக என்று கோபிகைகள் கண்ணனிடம் கேட்டுக் கொள்ள, அதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் விளக்குகிறார்.

காந்தார நாட்டில் செல்வச் சிறப்புடன் கூடிய தனிகள் ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தான். திருடர்கள் பலர் தனிகனிடமிருந்து அவனுடைய உடமைகள் அனைத்தையும் கைப்பற்றிக் கொண்டு, தனிகனுடைய கண்களையும், கைகளையும் கட்டி ஜன நடமாட்டமில்லாத மிக்க பயங்கரமான காட்டின் நடுவே அவனை விட்டு விட்டுச் சென்றனர். மிகக் கஷ்டமான நிலைக்கு ஆளான அந்தத் தனிகள், திக்குத்திசை தெரியாமல், நான் 'காந்தார தேசத்தைச் சார்ந்தவன், திருடர்களால் கண்களும், கைகளும் கட்டப்பட்டு மிகக் கொடூரமான காட்டில் விடப்பட்டுள்ளேன், தயவு செய்து எனது கட்டுக்களை அவிழ்த்து விட்டு, என்னை என் நாட்டுக்குச் செல்ல உதவி புரியுங்கள்' என்று கதறிக் கொண்டிருந்தான். தெய்வ ஸங்கல்பத்தில் ஒரு இரக்கமுள்ள நல்ல மனிதன் அவ்வழி வந்தான். தனிகனுடைய கட்டுக்களை அவிழ்த்துவிட்டு,

காந்தார தேசத்திற்குப் போவதற்கான வழிகளையும் உபதேசித்தான். சிறந்த அறிவாளியாக இருந்தால், அந்த தனிகள், வழிகளை நன்கு மறக்காமல் நினைவு கூர்ந்து ஆங்காங்கு நடக்கும் போது, அங்கு இருப்பவர்களிடம், காந்தார தேசத்தின் வழியா இது என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, வழியில் கண்ட பொருள்களை பராக்குப் பார்க்காமல் சென்றால், தன்னிருப்பிடமான காந்தார தேசத்தை அடைவான்.¹ அது போலவே, ஆத்மாவை அறிந்த ஆசார்யன் உபதேசித்த வேதாந்தம் வகுத்த வழியில் சென்று கொண்டு, உடல், புலன், உலகம் இவற்றில் நான், என்னுடையது என்ற உறைந்து கிடக்கும் அபிமானத்தின் அடிமையாய் செயல்படாமல் இருந்தால், 'ஸத்' எனப்படும் தனது ஸ்வரூபத்தை மோஷத்தை அடைந்து விடுவான்.

அந்த, 'ஸத்' என்ற பொருளும், ஓங்காரத்தின் பொருளுமான என்னுடைய ஸ்வரூபமே உங்களுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் என்பதை உணருங்கள்.

விளக்கம் : 1. உலகமனைத்திற்கும், ஸ்வரூபமாக இருக்கும் 'ஸத்' என்ற பரம்பொருளிலிருந்து, ஜீவாத்மா முற்பிறவியில் செய்துள்ள தருமம், அதருமம் முதலிய திருடர்களால் வாதம், பித்தம், கபம், ரத்தம், ஊந்தண், மாமிசம், எலும்பு, மஜ்ஜை, சுக்கிலம், மலம், மூத்திரம் முதலியவை நிறைந்ததும், பசி, தாகம், குளிர், சூடு, சோகம், மோகம் ஆகிய இரட்டை துக்கங்களுடையதும் ஆகிய உடலான காட்டிற்குள், நான், என்னுடையது என்ற துரபிமானம் ஆகிய துணியால் கட்டப்பட்ட கண்களையுடையவனாய், மனைவி, மக்கள், நண்பர்கள், உறவினர், பசுக்கள் ஆகிய பலவிதமான விஷயங்களில் திடமாய் உறைந்திருக்கும் ஆசையாகிற கயிறுகளால் கட்டுண்டவனாய் விடப்பட்டவன் ஆகிறான். உடலாகிற காட்டினுள் புகுந்தபின், நான் இன்னாருடைய மகன், இவர் என்னைச் சேர்ந்த உறவினர், இன்பமுற்றிருக்கிறேன், துன்பமுற்றிருக்கிறேன். அறிவிலியாக இருக்கிறேன், தருமம் செய்பவன், பிறந்தேன், இறந்தேன், என் பொருள் தொலைந்தது, நான் அழிந்து போனேன். நான் எப்படி உயிர் வாழ்வேன், இனி எனக்கு ஏது புகலிடம், என்னை யார்

காப்பாற்றுவார், இம்மாதிரியான நூறாயிரம் துன்பக் கூட்டங்களால் அவதியுற்று கதறுகின்றவன், நீண்ட காலத்திற்குப் பின், தான் செய்துள்ள பலகோடி புண்ணியத்தின் பயனாய் அளவு கடந்த கருணை நிறைந்தவரும், பரம்பொருளை நன்கு உணர்ந்து அதனிலேயே நிலை பெற்றிருப்பவரும், தளைகளிலிருந்து விடுபட்ட வருமான, ஸத்குருவை எப்பொழுது அடைகின்றானோ, அப்பொழுது, அந்த ஸத்குருவினால், கருணையுடன் உபதேசிக்கப்பட்ட முறையைத் தழுவி, சம்சார விஷயங்களில் குற்றங்கள் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டு, அவைகளை அறவே வெறுத்தவனாய், 'நீ சம்சாரி அல்ல, நீ ஒருவனுடைய பிள்ளையும் அல்ல தகப்பனும்ல்ல, நீ 'ஸத்' என்ற பரம் பொருளாகவே இருக்கிறாய்" என்ற குரு உபதேசத்தால், அஞ்ஞானத்தின் மூலம் தோன்றிய, நான் என்னுடையது என்ற துரபிரமானமாகிற துணியாலான கட்டு அவிழ்ந்தவனாய், காந்தார புருஷன் போலவே, தன்னுடைய ஸ்வரூபமான, ஸத்ஸ்வரூபத்தையே அடைந்தவனாய், பேராணந்தம் பெற்றவனாகிறான்.

14. ஸத்குருவின் உபதேசத்தைப் பெற்ற ஆத்ம ஞானி, தனது ஸ்வரூபமான ஸத்தை அடையும் முறையை அறிய விரும்புகிறோம், கருணையுடன் உபதேசிக்க வேண்டும் என்று கோபிகைகள் கேட்க, பகவான் ஸ்ரீவாஸுதேவன் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்.

பலவிதமான பிணிகளால் பீடிக்கப்பட்டு மரணத் தருவாயில் படுத்திருக்கும் ஓர் உறவினனை, பந்துக்கள் சூழ்ந்து கொண்டு, என்னை அறிகின்றாயா, என்னை அறிகின்றாயா என்று வினவுகின்றனர். ரோகியின் பேச்சு முதலில் நின்று விடுகிறது. அதாவது, வாக் என்ற புலன் மனத்தில் லயித்துவிடுகிறது. பின் மனம் பிராணனில் ஓடுங்கிவிடுகிறது. அப்பொழுது, ரோகி பெரிய மூச்சை விடுகிறான். மூச்சும் பின்னால் அடங்கி விடுகிறது. அப்பொழுது பிராணன், தேஜஸில் ஓடுங்கிவிடுகிறது. பேச்சும் இல்லை, மூச்சும் இல்லை என்றாலும் உடலில் சூடு இருக்கிறதா என்று பரிசோதிக்கிறார்கள். அந்த சூடும்

அடங்கிவிடுகிறது. அதாவது ஸத்தில் லயித்துவிடுகிறது. ரோகி இறந்து விட்டான், அவன் இல்லை என்று உறவினர் கூறுகின்றனர். இவ்விதம் ஆத்ம ஞானிக்கும், ஆத்ம ஞானம் இல்லாதவனுக்கும் ஒரே முறையிலேயே உடல் முடிவடைகின்றது. இரண்டு பேர்களும், ஸத் ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றனர்.

ஒரே முறையில் ஸத்தில் லபித்தவனும், குரு உபதேசத்தால் பிரும்ம ஞானத்தை அடைந்தவனுமானவன், மறுபடி பிறப்பை அடைவதில்லை. அஞ்ஞானியான சம்சாரி மீண்டும் பிறப்பை அடைகிறான், என்ற இந்த விஷயத்தை தக்க சான்று எடுத்துக்கூறி துலங்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கோபிகைகள், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா விடம் வேண்டிக் கொண்டனர். ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், பின் வருமாறு பதிலளிக்கிறார்.

இவ்வுலகில் இரவு நேரத்தில் காவல் துறை அதிகாரிகள் தங்களால் திருடன் என்று சந்தேகிக்கப் பட்டவரை கைப் பிடியாய் பிடித்துக் காவலில் வைக்கின்றனர். பொழுது விடிந்ததும், நியாயாதிபதியிடம் செல்கின்றனர். காவல் துறை அதிகாரி, 'இவன் பிறர் பொருளைத் திருடினான்' என்று குற்றத்தைக் கூறுகின்றார். திருடாமலே திருடனாகப் பிடிப்பட்டவன், "நான் திருடவில்லை" என்று நியாயாதிபதியிடம் கூறுகின்றான். நியாயாதிபதி, அதை சோதிக்க அவனை நோக்கி, ஒரு மழுவை (காய்ச்சிய இரும்புத் துண்டத்தை) கையில் வைத்துக் கொண்டு நான் திருடவில்லை என்று கூறும்படி சொல்கிறார். அவனும் மழுவைக் கையில் தாங்கி 'நான் திருடவில்லை' என்று உண்மையையே கூறுகிறான். மழுவானது அவனது கையைப் புண்ணாக்கி அவனுக்கு துன்பத்தைக் கொடுப்பதில்லை. நீதிபதியும், மழுவினால் அவனுக்கு ஒரு விதமான துன்பமும் ஏற்படாததையே

பிரமாணமாகக் கொண்டு, அவனை திருடன் அல்ல என்று அறிவித்து அவனை விடுதலை செய்து விடுகிறார். உண்மை பேசியவன் துன்பத்தை அடையவில்லை, விடுதலையும் பெறுகிறான்.

நீதிபதியின் முன்னிலையில் திருடனாக சந்தேகிக்கப்பட்டவன் திருடனாகவேயிருந்து மழுவைத் தாங்கி கொண்டு 'நான் திருடவில்லை' என்று பொய் பேசுவானால், அவ்விதம் பொய் பேசியதனால் மழுவினால் கை வெந்து புண்ணாகி, மிகுந்த துன்பத்திற்காளாகி வாய்விட்டுக் கதறுவான். அத்தகைய கதறுதலையே பிரமாணமாகக் கொண்டு, நீதிபதி அவனை சிறையில் அடைத்து விடுவார்.

இது போல உண்மையான தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி உணர்ந்த ஞானியினுடையவும், அதை உணராத அஞ்ஞானியினுடையவும் உடலிலுள்ள உறுப்புக்கள் இறுதி வேளையில், ஓய்வடைவதில் ஒரே முறை காணப்படினும், 'நான் பிறக்காதவன், இறக்காதவன், இரண்டற்றவன், உருவமற்றவன், செயல் புரியாதவன், துன்பங்களை அனுபவிக்காதவன், எங்கும் நிறைந்திருப்பவன், ஆனந்த வடிவன், என்றென்றும் நிலையாயிருப்பவன்' என்று தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி உண்மையாக உணர்வதனால், பிரும்மஞானி திருடவில்லை என்று உண்மையை உரைத்தவன் போன்று சம்சார துக்கத்தை அடைவதில்லை. தலை, கை கால், கண், காது இவைகளுடன் கூடிய உடலையே, நான் என்று கருதுபவன், பிறப்பவன், இறப்பவன், செயல் புரிகின்றவன், இன்ப துன்பங்களை அனுபவிப்பவன் என்று தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி உணராமல், பொய்யாக உணருகின்றவன், நான் திருடவில்லை என்று பொய் பேசியவனைப் போல், பிறப்பு, இறப்பு ஆகிற பெருந்துன்பத்திற்குள்ளாகிறான். சிறை போன்ற உடலை மீண்டும் மீண்டும் அடைகிறான்.¹

குறிப்பு : 1 தீயினால் உண்மையை நிரூபிக்கும் பழக்கம் முந்தய காலத்தில் உள்ளதாகும். ரகுசுல திலகரான ஸ்ரீராம பிரானுடைய பிராட்டியான ஸீதாதேவி, தீயில் குளித்து தனது தாய்மையான கற்பை நிரூபித்தாள் என்கிறது ராமாயணம்.

15. (ஏ, கோபிகைகளே,) (ஜாக்ரத்) நனவு (ஸ்வப்னம்) கனவு, ஆகிய வேளைகளில் நம்மால் அனுபவிக்கப்படும் பொருள்களின் நிலையைப் பற்றி என்னவென்று சொல்வது. உணர்வின்றி, அப்பொருள்களின் இருப்பில், வேறு பிரமாணம் ஒன்றும் இல்லை. நல்லுரக்கத்தில், உணர்வு இருப்பினும் அவைகள் இருக்கவில்லை. இருக்குமானால், உணர்வைப் போன்று விழித்தவுடன் அவைகளையும் நினைவுபடுத்திக் கொள்வோம். ஆகவே, நம் அனுபவத்திற்கு இலக்காகும். பொருள்கள் அனைத்தும் உண்மையில் இல்லாதவைகளே. ஆகவே, நம் புலன் களுக்கும், உள்ளத்திற்கும் எட்டாததும், அழிவுற்றதும், பேரின்பம், உண்மையறிவு ஆகிய வடிவுடையதும் ஓங்காரத்தின் பொருளுமான எனது ஸ்வரூபத்தையே உங்களுடைய ஸ்வரூபமாக தீர்மானமாக உணருங்கள்.

16. புலன்களால் அறியப்படும் அனைத்தும் உண்மையானதல்ல, புலன்களால் அறியப்படாத ஆத்மஸ்வரூபமே உண்மையானது என்று கூறுகிறீர்கள். அறிவிலிகளான எங்களுக்கு தக்க யுக்திகளைக் கூறி அதை விளக்கமாக உபதேசிக்க வேண்டும் என்று கோபிகைகள் கண்ணனிடம் வேண்ட பகவான் விளக்குகிறார்.

நாம் எந்தப் பொருளையும் இருக்கின்றது, அறியப்படுகின்றது என்று அனுபவிக்கின்றோம். அதாவது குடம் இருக்கிறது. தெரிகிறது. வீடு இருக்கிறது. அறியப்படுகிறது, என்று நாம் பொருள்கள் அனைத்தையும் குறித்துப் பேசுகிறோம். இத்தகைய பேச்சை நாம் ஆராய வேண்டும். இவ்வுலகில், மண்ணில் தோன்றிய பொருள்கள் அனைத்தையும் - மண் சட்டி, மண் பாளை, மண் குடம் என்று மண்ணில் தோன்றிய சட்டி பாளைகளை-

மண்ணுடன் சேர்த்தே பேசுகிறோம். அறிகிறோம். பொன்னில் தோன்றிய பொருள்களை - தங்க வளை, தங்க மோதிரம், தங்கக் காப்பு - என்று தங்கத்தால் செய்த பொருள்களை தங்கத்துடன் சேர்த்தே பேசுகிறோம். அங்ஙனமே, இவ்வுலகத்தின் மூலகாரணமான ஸத்-சித் என்ற பரம்பொருளுடைய இருப்பையும், அறிவையும் பொருள்களோடு சேர்த்தே பேசுகிறோம். ஆகவே, மண்ணில் தோன்றிய பொருள்கள், மண் மாத்திரமே. தங்கத்தில் தோன்றியவை தங்கத்தைத் தவிர வேறில்லை. இவ்விதமே ஸத்தில் தோன்றிய இவ்வுலகமும் ஸத்தைத் தவிர வேறில்லை. பலநிறமுள்ள மலர்களால் கட்டப்பட்ட மலர்மாலையில், ஒருமலர் இருக்குமிடத்தில் வேறு மலர் இல்லை. மலர்கள் கட்டப்பட்டிருக்கும் நாரானது எல்லா மலர்களையும் தொடர்ந்து தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது நாரைப் போன்று ஸத் எனப்படும் பொருள் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறது. நாரில் கட்டப்பட்ட மலர்கள் போன்று, உலகங்கள் ஸத்திலிருந்து வேறுபட்டவைகளாயிருக்கின்றன. பரம்பொருளின் இருப்பும், பிரகாசமும் நனவிலும், கனவிலும் தெளிவாய் அறியப்படுகிறது. நல்லுரக்கத்தில், ஆனந்தம் அனுபவிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும், தன்னுடைய ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உள்ளபடி அறிவதற்கு விரும்பினால், உபநிஷத்துக்கள் காட்டிய வழியிலேயே ஆத்மாவை உணர வேண்டும்.

ஆதலால் அழியாததும், பேரானந்த வடிவமானதும், புலன்களுக்கும், உள்ளத்திற்கும் துலங்காததும் ஆகிய பரம் பொருளே, ஓங்காரத்தின் பொருள். அதுவே என்னுடைய ஸ்வரூபம். அது உங்களுடைய ஸ்வரூபம் என்று திடமாக உணருங்கள்.

17. உள்ளத்தைக் கவரும் இனிய பாட்டுக்களை காதுகளால் கேட்கிறேன். மெல்லிய தலையணையைத் தொடுகிறேன். ஐந்து வண்ணக் கிளியைக் கண்களால்

காண்கிறேன். மிக்க தித்திப்பான தேனை அருந்துகிறேன். மல்லிகை மலரின் நறுமணத்தை மூக்கால் முகருகிறேன் என்ற அனுபவங்களில், பாட்டு முதலிய பொருள்களையும், காது முதலிய புலன்களையும், பிரகாசப்படுத்தும் பொருளே உண்மையானதாகும். அத்தகைய பரம் பொருளை உணருவதற்கு தகுதிபெற்ற முமுக்ஷு-விற்கு வேதாந்தங்கள் பல விதமான உபாயங்களை உபதேசித்துள்ளன. வேதாந்தங்கள் மட்டுமல்ல, அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஸத்தர்கமெனப்படும் பலதரப்பட்ட யுக்திகளாலும், இது இத்தகையது என்பதும் அறியப்பட்டுள்ளது.

18. பறவை, விலங்கு, மனிதன், மரம், ஆண், பெண் ஆகிய சொற்கள், ஜாதியைத் தழுவியே பொருள்களைக் கூறுகின்றன. கருப்பு, சிவப்பு, பச்சை; புளிப்பு, தித்திப்பு, உறைப்பு; நீளம், குட்டை ஆகிய சொற்கள் குணத்தைத் தழுவியே பொருள்களைக் கூறுகின்றன. நடப்பது, ஓடுவது, படுப்பது, ஆடுவது, பாடுவது, சிரிப்பது, பேசுவது ஆகிய சொற்கள் ஒரு தொழிலைத் தழுவியே பொருளைக் குறிக்கின்றன. தந்தை, அன்னை, மைந்தன், மகள், மனைவி, கணவன் ஆகிய சொற்கள் ஏதேனும் ஒரு உறவைத் தழுவி பொருளைக் கூறுகின்றன. உடலினுள் இருக்கும் உள்ளமும், செவி முதலிய புலன்களின் வழியே தன்னை வந்தடைந்த பொருள்களையே அறியும் இயல்புடையதாகும்.

வேதாந்தங்களால் பிறப்பற்றது, குணமற்றது, தொழிலற்றது, ஒன்றுடனும் ஒட்டாதது என்று கூறப்படும் பரம்பொருளில், ஜாதியோ, குணமோ, தொழிலோ, உறவு முதலான ஒட்டுதலோ இல்லவே இல்லை. எனவே, வேதாந்தங்கள் பரம்பொருளை நேரிடையாக, அதாவது அவற்றிலுள்ள வாசக சக்தியால் கூறமுடியாமல் மிசரலக்ஷணை, அதாவது பாகத்தியாகலக்ஷணை, (ஐஹத ஐஹல்லக்ஷணை) என்னும் லக்ஷணா வியாபாரத்தால் கூறி

யிருக்கிற அத்தகைய ஆனந்த வடிவமான பிரும்மத்தையே தனது ஸ்வரூபமாக எவன் உணர்கின்றானோ அவனே ஞானி.

இவ்வுலகில் காணப்படும், பெயரும், உருவமும் உள்ள பொருள்கள் அனைத்தும் பரம்பொருளில் தோன்றுபவை களே. பழுதையில் தோன்றும் பாம்பைப் போன்றதாகும். எனவே, பொய்யான, இல்லாத பொருளில் இருக்கும், இருப்பையும், பிரகாசத்தையும், அடைந்தே, அவைகள் தோன்றுகின்றன. இருக்கின்றன. இவ்வுலகத்தின் காரணப் பொருளான பரம்பொருள் ஒன்றே. எல்லாம் அழிந்த பின்பும், மீதமுள்ள உண்மைப்பொருள். அதுவே ஓங்காரத்தின் பொருள். அதுவே எனது ஸ்வரூபம் ஆகும் என்று திடமாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

19. கோகுலத்தில் வாழும் கோபிகைகள் ஆகிற வண்டுகள் யமுனையின் மணல் மேட்டில் கண்ணனுடன் ராஸ லீலை புரியும் பொழுது, (கண்ணனுடைய திருமுகமாகிற தாமரை மலரிலிருந்து பெருகி வரும்) உவமையற்ற பிரும்மானந்தத்தை அளிக்கின்ற, 'அறிவே பரம்பொருள்', 'இவ்வாத்மாவே பரம்பொருள்', 'நீ பரம்பொருளாகவே இருக்கிறாய்', 'நான் பரம்பொருளாகவே இருக்கிறேன்' 'इति' 'ब्रह्म', 'अयमात्मा ब्रह्म', 'तत्त्वमसि', 'अहं ब्रह्मास्मि' ஆகிய வேதாந்த மகாவாக்கியங்களாகிற தேனை, அளவு கடந்து பருகி, அளவு கடந்த பேரானந்தத்தை அடைந்து கண்ணனைப் பல தடவைகள் வலம் வந்து அளவு கடந்த அமுத வெள்ளத்தில் மூழ்கி இருந்தனர்.

20. ஸாமவேதத்தைச் சார்ந்த, 'சாந்தோக்யம்' என்ற உபநிஷத்தின், ஆறாவது அத்யாயத்தின் ஸாரமான பொருளை அதாவது ஸத்வித்யையை நன்கு உணர்ந்தபின், தன்னுடைய அனுபவத்திற்கு இருப்பிடமானதும், இரண்டற்றதும், எல்லாவிதமான பிரமாண நூல்களுக்கும் குறிக் கோளாக இருப்பதும், எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆனந்த

ரூபமான ஆத்மாவாக இருப்பதும், அழிவற்றதும், மீண்டும், மீண்டும், பிறப்பு, இறப்பு இவற்றை அடைவதனால் ஏற்படும் அச்சத்தை அடியோடு அகற்றுவதும், உலகமனைத்திற்கும் மூலப் பொருளாயிருப்பதுமான இந்தப் பெருமை வாய்ந்த பரம்பொருளானது (பேரானந்தம் பெற்ற பாக்கிய சாலியான) ஸ்ரீ நாராயணதீர்த்தரால் நன்கு அழகாகப் பாடப்பட்டது.

ஐ ||

संसाररोगसन्तप्ताः कृष्णब्रह्मरसायनम् ।

गोप्यः पिबन्त्यस्तन्मुक्ता रमन्ते ह्यभयं गताः ॥160॥

आत्मारामाः परानन्दनित्यतृप्ताः पुनः पुनः ।

आत्मानुभूतिं गायन्त्यः कृष्णैकरसतां गताः ॥161॥

रमन्ते परमानन्दे कृष्णब्रह्मणि ता भृशम् ।

त्यक्तदेहाद्यहम्माना निर्विशेषमुखे स्थिताः ॥162॥

சீலோ - 160-162

ஸம்ஸாரரோக ஸந்தப்தா: க்ருஷ்ணப்ரம்ஹரஸாயனம் |
கோப்ய: பிபந்த்யஸ்தன்முக்தா ரமந்தே ஹ்யபயம் கதா: ||

ஆத்மாராமா: பரானந்தநித்ய த்ருப்தா: புந: புந: |
ஆத்மானுபூதிம் காயந்த்ய: க்ருஷ்ணைகரஸதாம் கதா: ||

ரமந்தே பரமானந்தே க்ருஷ்ணப்ரம்ஹணி தா ப்ருசம் |
த்யக்ததேஹாத்யஹம்மாநா நிர்விசேஷஸுகே ஸ்திதா: ||

செய்.-160-162

பிறப்பு, இறப்பு ஆகிய ஸம்ஸாரமென்னும் பெரும் பிணியால் துன்பமடைந்தவர்களான, கோபஸ்தரீகள் பரம் பொருளான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவென்னும் ரஸாயனத்தைப்பருகி ஸம்ஸாரத்தினின்றும் விடுபட்டவர்

களாய், பிறப்பு, இறப்பு, மூப்பு, பிணி இவைகளால் ஏற்படும் அச்சமற்றவர்களாய், மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தார்கள்.

ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே ஈடுபாடுடைய கோபிகைகள் எப்பொழுதும் பேரானந்தத்திலேயே மூழ்கினவர்களாய், மீண்டும், மீண்டும், ஆத்மாவைப் பற்றிய உணர்ச்சியோடு பாடுகின்றவர்களாய், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவுடன் இரண்டறக் கலந்து விட்டனர்.

பாக்கியசாலிகளான கோபிகைகள் உடல், புலன் முதலியவற்றில், நான் என்ற கெட்ட எண்ணத்தைக் கை விட்டவர்களாய், நாவினால் கூறமுடியாததும், எழுத்தில் வடிக்க முடியாததுமான இன்பத்தில் நிலை பெற்று, பேரானந்தத்தின் வடிவமான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா வாகிற பரம்பொருளிலேயே எப்பொழுதும், மழிச்சியுடன் ஈடுபாடுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள்.

गीतं ॥61॥

भैरवी - (घण्टा) - त्रिपुट ॥

प ॥ परमिह पस्यत पुरुषं स्वीकृतमायिकमानुषम् ॥

निजपरभेदरहितदृशमक्षरम्
ईक्षणकृतभुवनं विभुम्
उपनिषदेकसमधिगतमद्वय-
बोधसुखैकरसं विभुम् ॥1॥

॥ परमिह ॥

इदमिदमित्यखिलेषु समनुगतं
सत्यचिदद्वयविग्रहम्
श्रुतिशिरसि प्रविविक्तमसक्तम्
अभवतजनैरतिदुर्ग्रहम् ॥2॥

॥ परमिह ॥

गगनमरुन्मुखभूतसमुदित-
समस्तजगत्प्रतिभासकम्
तदनु तदन्नरसमयमशेष-
विशेषमखण्डसुखात्मकम् ॥3॥ ॥ परमिह ॥

अधिगतमन्मयादिषु योगिभि-
रान्तरमान्तरमव्ययम्
हरिमखिलैकरसं जननादि-
विकारविहीनमनामयम् ॥4॥ ॥ परमिह ॥

विदुरिह यन्निगमान्तवचोभि-
रपोह्य पराञ्चमखण्डितम्
अघचितसङ्घटनाघटिताकृतिम्
अद्भुतकुण्डलमण्डितम् ॥5॥ ॥ परमिह ॥

स्वजनदयाधृतदेहमदेहतया
विहरन्तमिह भूतले
वनभुवि राससमयरसपण्डित-
गोपवधूकृतमण्डले ॥6॥ ॥ परमिह ॥

अतनुमशेषतनुं जगताम्
अभयं भयकारणतारणम्
निजकलया परिवृद्धितसर्व-
जनात्मतयाऽघनिवारणम् ॥7॥ ॥ परमिह ॥

सकृदवलोकनिराकृतगोप-
वधूजनतापमरिन्दमम्
नवजलदाभतनुं तटिदाभ-
पटं नटवेषधरं समम् ॥8॥ ॥ परमिह ॥

हरिचरणस्मरणैकपरायण-
जनसुखदं परदैवतम्
मुनिनारायणतीर्थसुविरचित-
गीतमिदं निगमान्वितम् ॥9॥

॥ परमिह ॥

கீதம்-61

பைரவீ—(கண்டா)—தீரிபுட

- ப. பரமிஹ பச்யத புருஷம்
ஸ்வீக்ருதமாயிகமானுஷம் ||
1. நிஜபரபேதரஹிதத்ருசமக்ஷரம்
ஈக்ஷணக்ருதபுவனம் விபும்
உபநிஷதேகஸமதிகதமத்வய-
போதஸுகைகரஸம் ப்ரபும் || (பரமிஹ)
2. இதமிதமித்யகிலேஷுஸமநுகதம்
ஸத்யசிதத்வயவிக்ரஹம்
ச்ருதிசிரஸி ப்ரவிவிங்க்தமஸக்தம்
அபக்தஜனைரதிதுர்க்ரஹம் || (பரமிஹ)
3. ககநமருன்முகபூதஸமுதித-
ஸமஸ்தஜகத்ப்ரதிபாஸகம்
ததனு ததந்நரஸமயமசேஷ
விசேஷமகண்ட ஸுகாத்மகம் || (பரமிஹ)
4. அதிகதமன்னமயாதிஷு யோகிபி-
ராந்தரமாந்தரமவ்யயம்
ஹரிமகிலைகரஸம் ஜநநாதி
விகாரவிஹீனமநாமயம் || (பரமிஹ)
5. விதுரிஹ யந்நிகமாந்தவசோபி-
ரபோஹ்ய பராஞ்சமகண்டிதம்
அகடிதஸங்கடநாகடிதாக்ருதிம்
அத்புதகுண்டலமண்டிதம் || (பரமிஹ)
6. ஸ்வஜனதயாத்ருததேஹமதேஹதயா
விஹரந்தமிஹ பூதலே

- வனபுவி ராஸஸமய ரஸபண்டித-
கோபவதூக்ருதமண்டலே || (பரமிஹ)
7. அதநுமசேஷதநும் ஜகதாம்
அபயம் பயகாரணதாரணம்
நிஜகலயா பரிப்ருஹித ஸர்வ-
ஜனாத்மதயாஸகநிவாரணம் || (பரமிஹ)
8. ஸக்ருதவலோகநிராக்ருதகோப-
வதூஜனதாபமரிந்தமம்
நவஜலதாபதநுந்திதாப-
படம் நடவேஷதரம் ஸமம் || (பரமிஹ)
9. ஹரிசரணஸ்மரணைகபராயண-
ஜனஸுகதம் பரதைவதம்
முனிநாராயணதீர்த்தஸுவிர்சித-
கீதமிதம் நிகமான்விதம் || (பரமிஹ)

கீர்த்தனம்-61

(கோபிகைகள் தங்களுடைய தோழிகளிடம் கூறுகின்றனர்--ஏ, கோபிகைகளே, இந்த பிருந்தாவனத்தில், நம்முடன் கேளிக்கைகள் புரியும் கோவிந்தனை) மாயையினால் மனித உடலை அடைந்திருப்பவன், இவ்வுலகத்தைத் தோற்றிவைத்த காரண புருஷனாக இருப்பவன் என்ற எண்ணத்துடன் காணுங்கள்.

1. தான் வேறு, பிறன் வேறு என்ற வேற்றுமை இன்றி அனைத்தையும் ஒன்றாகக் காண்பவர், அழிவற்றவர், சங்கல்பத்தால் மட்டுமே உலகங்களைப் படைத்தவர், எல்லாப்பொருளிலும் பலவிதமான தோற்றத்தை அளித்துக் கொண்டிருப்பவர், வேதாந்தங்களால் மட்டுமே நன்கு அறியப்பட்டவர், இரண்டற்ற மெய்யறிவு, பேரானந்தம் இவற்றையே உருவமாக அடைந்தவர். இவ்வுலகத்தின் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரே தலைவர். (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்)

2. இருக்கின்றது., தெரிகின்றது என்ற உணர்வின்றி எந்த ஒரு பொருளும் நம்மால் அனுபவிக்கப்படுவதில்லை, எனவே எல்லாப்பொருளிலும் தொடர்ந்து காணப்படும், இரண்டற்ற இருப்பு, அறிவு இவற்றையே தன்னுருவமாகக் கொண்டிருப்பவர், மறைமுடிகளில் (வேதாந்தங்களில்) நன்கு தெளிவாக விளக்கப்பட்டவர், ஒன்றுடனும் ஒட்டாதவர், கடவுளை வழிபடாத மாந்தர்களால் அடைய முடியாதவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்)

3. ஆகாயம், காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் ஆகிய ஐந்து பூதங்களால் தோன்றிய ஈரேழு பதினான்கு உலகங்களையும் தன்னொளியால் பிரகாசப்படுத்துகின்றவர். உலகங்களைப் படைத்தபின்னர், அன்னத்தால் தோன்றிய மனிதவடிவமான அன்னமய புருஷனாகவும் இருப்பவர். இவ்வுலகில் காணப்படும் வேற்றுமைகள் அனைத்தும் தோன்றும் இருப்பிடமானவர். பரிபூரண பேரானந்த வடிவனாக இருப்பவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்).

4. புலன்களை அடக்கித் தூய்மையான உள்ளத்தால் ஆத்ம தத்துவத்தை ஆராயும் யோகிகளால், அன்னமயம், பிராணமயம், மனோமயம், விக்ஞானமயம், ஆனந்த மயம் என்ற ஐந்து கோசங்களாகிற, உடல், உயிர், புலன், உள்ளம், அக்ஞானம் ஆகியவைகளுக்குள் இருக்கும், ஸாக்ஷி ஸ்வரூபமாக அறியப்பட்டவர். குறைவு இல்லாதவர், அடியார் களுடைய துன்பங்களை அகற்றுபவர், பிரம்மதேவன் முதல், ஏறும்பு வரை எல்லா உயிர்களுக்கும் ஒரே ஆனந்த வடிவமான ஆத்மாவாக இருப்பவர், பிறப்பது, இருப்பது, வளர்வது, மாறுவது, தளர்வது, இறப்பது ஆகிய ஆறு வகையான மாறுபாடுகளை அடையாதவர். பிணியற்றவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்).

5. சிறந்த அறிஞர்கள், வெளியில் தோன்றும் பொருள்கள் அனைத்தையும், ஆத்மா அன்று என்று விடுத்து வேதாந்த வாக்கியங்கள் உபதேசித்த முறையைத் தழுவி

இந்த பிருந்தாவனத்தில் கேளிக்கை புரியும் கண்ணனையே, பரம்பொருளாக உணர்ந்தனர். பொருத்தமற்றவைகளைப் பொருத்திக்காட்டும் திறமை வாய்ந்த மாயையால் தோற்றமளிப்பவர். உள்ளத்தைக் கவரும் அழகு வாய்ந்த காதணிகளையுடையவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்)

6. இம்மண்ணுலகில், உண்மையில் உடல் இல்லாதவர் எனினும், தன்னை வழிபடும் அடியார்களை துன்பங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காகக் கருணையுடன் மாயாமயமான, மீன் முதலிய உடலையடைந்து லீலைகள் புரிகின்றவர்; நறுமணம் நிறைந்த துளவிகள் வளர்ந்திருக்கும் வனப்பிரதேசத்தில், ராஸலீலை புரிவதற்கு வளையமாகச் சேர்ந்து நிற்கும் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் கூட்டத்தில் பலவிதமான உட்பிரிவுகளுடன் கூடின ராஸகேளிக்கையைச் செய்து, அனைவருக்கும் பேராணந்தத்தை ஏற்படுத்துவதில் சிறந்த அறிவு படைத்தவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்).

7. உடலில்லாதவர் எனினும், உலகிலுள்ள ஜீவராசிகளின் எல்லா உடல்களிலும், தன்னுடைய ஜீவகலையால் பிரவேசித்து, அங்கு ஜீவாத்மாவாக தானே விளங்குகிற படியால், எல்லா உடல்களையும் அடைந்திருப்பவர்; உயிர்கள் அனைத்திற்கும் அச்சமற்றிருப்பதற்கு நிலையான இருப்பிடமாக இருப்பவர். அனைவருக்கும் அச்சத்தை அளிக்கும் இயமனைத் தோற்றி வைத்தவர். தன்னை வழிபடும் அடியார்களின் பாவத்தை அழிப்பவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்).

8. தனது திருக்கண்ணால் ஒரு முறை நோக்குவதனால் மாத்திரமே, தன்னை வழிபடும் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் உள்ளத் துயரத்தைத் துடைத்தவர். பகைவர்களை அழிப்பவர். கார்மேகம் போன்ற திருமேனியை உடையவர். மின்னலைப் போன்று, மஞ்சள் நிறமான பட்டை உடுத்தியிருப்பவர். ஏற்றத் தாழ்வின்றி

எங்கும் ஒன்று போலிருப்பவர். கூத்தாடியின் வேடம் தாங்கி இருப்பவர் (என்று கண்ணனைக் காணுங்கள்).

9. எப்பொழுதும் ஸ்ரீ நாராயணனுடைய திருவடிகளையே உள்ளத்தில் தியானம் செய்து கொண்டிருக்கும் மகான்களுக்கு பேரின்பத்தை அளிப்பவர்; தெய்வங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த தெய்வமாக இருப்பவர். வேதாந்தப் பொருளை உள்ளடக்கியிருக்கும் இந்தப் பாட்டானது எப்பொழுதும் பரமனையே உள்ளத்தில் பாவனை செய்யும் ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரால் நன்கு செய்யப்பட்டது.

விளக்கம் : இந்தக் கீர்த்தனத்தில் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ள வேதாந்த வாக்கியங்களைக் குறிப்பிடுகிறோம்.

1. परमिह पश्यत पुरुषं என்ற வாக்கியத்தில் महतः परमव्यक्तमव्यक्तात्पुरुषः परः पुरुषान्परं किञ्चित् सा काष्ठा सा परा गतिः (கதோபனிஷத்) என்ற வாக்கியம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

2. ईक्षणकृतभुवनम् என்ற வாக்கியத்தால் स ईक्षत स इमान्लोकानसृजत (ஐதேரயோபனிஷத்) तदैक्षत तत्तेजोऽसृजत (छान्दोग्योपनिषत्) (6-வது அத்யாயம்) என்றவை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

3. गगनमरुन्मुखभूतः என்ற 3-வது சரணத்தால் आत्मन आकाशः सम्भूतः, आकाशाद्वायुः, वायोरग्निः अग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधीभ्योऽन्नं अन्नात्पुरुषः सवा एष पुरुषोन्नरसमयः என்ற தந்திரியோபனிஷத் आनन्दवल्ली வாக்கியம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

4. अधिगतमन्नमयादिषु என்ற 4-வது சரணத்தால் स एव वित् अस्माल्लोकात्प्रेत्य एतमन्नययमात्मानमुपसङ्क्रामति प्राणमयमात्मान मुपसङ्क्रामति मनोमयमात्मानमुपसङ्क्रामति विज्ञानमयमात्मानमुपसङ्क्रामति आनन्दमयमात्मानमुपसङ्क्रामति என்ற தைந்திரியோபனிஷத் பிரும்மவல்லீ வாக்கியமும் न जायते म्रियते वा कदाचिन्नायं भूत्वा भविता वा न भूयः अजो नित्यः शाश्वतोऽयं पुराणः न हन्यते हन्यमाने शरीरे என்ற கீதா வாக்கியமும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

5. अघटितघटना என்ற 5-வது சரணத்தில் अघटितघट नापटीयसी माया என்ற சங்கர பகவத்பாதாள் மாயா பஞ்சகத்தில் கூறிய மாயா ஸ்வரூபம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

6. அதனுமசேஷதனும் என்ற 7-வது சரணத்தில் அசரீரம் சரீரேषு
 அனவஸ்யேஷ்வஸ்திதம் என்ற கடோபநிஷத்துமும், சஹஸ்ரஸீஷீஷாபுரூபு: சஹஸ்ராஷு:
 சஹஸ்ரபாது என்ற புருஷ ஸூக்தமும் அமயம் ப்ரஹ்மஜனகபராஸோ஽சி என்ற
 பிருஹதாரண்யகம், மृत்யு: யஸ்யோபஸேசனம் என்ற கடோபநிஷத் சீமானம் விதாயீ
 எதயா த்வாரா ப்ராபதத என்ற எதரேய உபநிஷத், தத்பூஷ்வா ததேவானுப்ராவிஷத் என்ற
 தைத்திரீய உபநிஷத், அநேன ஜீவீநாத்மநானு ப்ரவிஷ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி என்ற
 சாந்தோக்ய உபநிஷத் வாக்கியங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன.

7. நதவேஷரம் என்ற 8-வது சரணத்தில், பாகவதத்தில்
 குறிப்பிட்டிருக்கிற நடவேஷத்தை நூலாசிரியர் நினைவு
 படுத்துகிறார்.

**बर्हापीडं नटवरवपुः कर्णयोः कर्णिकारं
 विभ्रद्रासः कनककपिशं वैजयन्तीं च मालाम् ।
 रन्ध्रान्वेणोरधरसुधया पूरयन्नोपबृन्दै-
 वृन्दारण्यं स्वपदरमणं प्राविशद् गीतकीर्तिः ॥
 (भा-10-21-5)**

श्लो ॥

जगदुदयलयादेस्साधकं साधकैर्यत्
 श्रुतिगुरुदृढभवत्या लब्धमद्वैततत्त्वम् ।
 श्रुतिशिरसि विविक्तं पञ्चकोशान्तरस्थम्
 वनभुवि विरहन्तं तं तु पश्यन्ति गोप्यः ॥163॥

एवं कृष्णात्मतत्त्वज्ञाः कृष्णब्रह्मात्मना स्थिताः ।
 सर्वोपनिषदां सारं गायन्त्यः कृष्णमासते ॥164॥

हृदयनिहितं कान्तं काचित्कळिन्दसुतातटे
 प्रियतममथालिङ्गत्यद्धा निरङ्कुशतृप्सितः ।
 निजपरभिदातीतं धैर्याच्छृते: शिरसां बलात्
 मुहुरपि भृशं गायन्त्येनं चिरं बहु मोदते ॥165॥

சீலோ.-163-165

ஐகதுதலயாதேஸ்ஸாதகம் ஸாதகையத்
 ச்ருதிகுருத்ருடபத்யா லப்தமத்வைத தத்வம் |
 ச்ருதிரஸி விவிக்தம் பஞ்சகோதாந்தரஸ்தம்
 வனபுவி விஹாரந்தம் தம் து பச்யந்தி கோப்ய: ||

ஏவம் க்ருஷ்ணாத்ம தத்வக்ஞா: க்ருஷ்ண
 ப்ரும்ஹாத்மனாஸ்திதா: |
 ஸர்வோ பநிஷதாம் ஸாரம் காயந்த்ய: க்ருஷ்ணமாஸதே ||

ஹ்ருதயநிஹிதம் காந்தம் காசித்களிந்தஸுதாததே
 ப்ரியதமமதாலிங்கத்யத்தா நிரங்குசத்ருப்தித: |
 நிஜபரபிதாதீதம் தைர்யாச்ச்ருதேச்சிரஸாம் பலாத்
 முஹூரபி ப்ருசம் காயந்த்யேனம் சிரம் பஹு மோததே ||

செ.-163-165

இவ்வுலகம் தோன்றி இருந்து மறைந்து மீண்டும் தோன்றி இருந்து மறைவது முதலான செயல்கள் அனைத்தையும் தாங்கி நிற்பவர், பரமேச்வரனிடமும் ஆசார்யனிடமும் திடமான பக்தியுடன் வேதாந்த சிரவணம் செய்து கிடைத்த நல்லறிவால் முமுக்ஷுக்களால் அடையப்பட்ட அத்வைத பரம்பொருளாக இருப்பவர், ஒரு செயலும் புரியாமல், ஒன்றுடனும் சேராமல் உதாசீனமாக இருப்பவர் என்று மறைமுடிகளால் விளக்கப்பட்டவர், உடல், உயிர் புலன், உள்ளம், அக்ஞானம் ஆகிய ஐந்து மறைவுகளுக்கும் உள்ளே இருந்து கொண்டு அவைகளைத் துலங்கும்படி செய்கின்றவர் அத்தகைய பெருமைய வாய்ந்த பரம் பொருளே பிருந்தாவனத்தில் நந்தகோபாலனாக கேளிக்கை புரிகின்றான் என்று எண்ணிறந்த புண்ணியம் செய்த கோபிகைகள் கண்ணனைக் கண்டு களிக்கின்றனர்.

துளசிகள் அடர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் அக்காட்டில் இவ்விதம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தவர்களும், கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடமிருந்து வேறுபடாதவர்களாகவே தங்களை அனுபவிக்க

கின்றவர்களுமான கோபிகைகள், வேதாந்தங்கள் அனைத்திற்கும் குறிக்கோளாக விளங்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்ம தத்துவத்தை உள்ளக் கனிவுடன் பாடிக்கொண்டே இருந்தனர்.

யமுனையாற்றின் கரையில் (பல கோடிப் பிறவிகளில் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாய்) கோபி ஒருத்தி, பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் ஜீவாத்மா வேறுபட்டவன் அல்ல, ஜீவாத்மாவும், பரமாத்மாவும் ஒன்றே என்று உபதேசிக்கும் வேதாந்த வாக்கியங்களினால் ஏற்பட்ட திடமான உண்மையறிவால் அளவு கடந்ததான ஆனந்தத்திற்கு இருப்பிடமானவரும், ஒருவிதமான வேறுபாடு மில்லாதவரும், கணவன் என்று கருதப்படுபவரும், உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருப்பவருமான பரமாத்மா எனப்படும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டு அந்த பரமாத்மாவே நான், நானும் அவரும் ஒன்றே என்று அனுபவித்துக் கொண்டு, அதனால் உண்டான மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் மீண்டும் மீண்டும் உள்ளக் கனிவுடன் நானும் பகவானும் ஒன்றே என்ற பாவத்துடன் பாடிக்கொண்டு நீண்ட நேரம் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் மூழ்கியிருந்தாள்.

விளக்கம்: 1 நூலாசிரியர் 10-வது செய்யுளால் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், பிரம்ம தேவனின் ஸ்துதியில் உள்ள

**अहो भाग्यं अहो भाग्यं नन्दगोपब्रजौकसाम् ।
यन्मित्रं परमानन्दं पूर्णं ब्रह्म सनातनम् ॥**

என்ற செய்யுளை நினைவுபடுத்துகிறார்.

2. இதே செய்யுளில் சாடர் என்று ஏற்கனவே அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடத்தை விடுத்து, சாட்க் என்ற பாடம் பொருளின் பொருத்தத்தையும் வடமொழி உரையையும் அனுசரித்து ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

3. 12-வது செய்யுளில் நூலாசிரியர் மிகச்சிறந்த தத்துவக் ஞானம் பெற்றவர்களுள் இணையற்றவள் என்று கோபியைக் குறிப்பதற்காக काचित् என்ற பதத்தை பிரயோகித்திருக்கிறார்.

கடோபநிஷத்தில் மிகச்சிறந்த அறிவாளி ஆத்ம தத்துவத்தைக் கண்டான் என்று கூறுமிடத்தில் கश्चिद्धीरः प्रत्यगात्मानमैक्षत् என்று கश्चित् என்ற பதம் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவும் பகவத் கீதையில் ஆயிரத்தில் ஒருவனே ஆத்மஞானத்திற்காக முயற்சி செய்வான்; முயற்சிப் பவர்களுள் ஆயிரத்தில் ஒருவனே தத்துவத்தை அறிகின்றான் என்று கூறுமிடத்து கश्चित् என்ற பதத்தை பிரயோகித்துள்ளார்.

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चित्तति सिद्धये ।

यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥

4. இருதயத்திலிருக்கும் புத்தியால் நான் பிரும்மமாகவே இருக்கிறேன் என்று நன்கு உணருபவன் பேரானந்தத்தை அடைகிறான். सत्यं ज्ञानमनन्त ब्रह्मा यो वेद निहितं गुहायां परमे व्योमन् सोऽनुते सर्वान्कामान् सह என்று தைத்திரீய பிரம்மவல்லி கூறுகிறது. பிரும்மானந்தத்தில் மூழ்கிய அந்த ஜீவன் முக்தன் “நானே அந்த பிரும்மம்” என்று பாடுகிறான். एतस्मिन् गायत्र्यास्ते ह्यहो ह्यहो ह्यहो என்று தைத்திரீய பிரகுவல்லி கூறுகிறது. நூலாசிரியர் இந்த இரண்டு ஸந்தர்ப்பத்தையும் கோபிகையிடம் நன்கு வருணித்திருக்கிறார்.

5. निरङ्कुशतृप्तिः என்ற சொல்லால் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவும் நானும் ஒன்றே வேறில்லை (பரமாத்மாவும் ஜீவாத்மாவும் ஒன்றே வேறில்லை) என்ற உண்மையறிவால் ஏற்படும் பேரானந்தம் நிகரற்றதாகும் என்று அறிவிக்கின்றார்.

6. இவ்விதமே திருவனந்தபுரத்தில் ஸ்ரீபத்மநாபனை வழிபட்டு வந்த ஸ்வாதி திருநாள் ஸ்ரீராம வர்மமஹாராஜா “பக்தி மஞ்ஜரீ” என்ற தன்னுடைய நூலில் கூறியிருக்கிறார். “ஹே, பத்மநாபா உணவை உண்ணும் போதும், நீரை அருந்தும் போதும், நீராடும் போதும், சிற்றுண்டியை உட்கொள்ளும் போதும், உறங்கும் போதும், செல்லும் போதும், நண்பர்களுடன் விளையாடும் போதும் பத்மநாபனும் நானும் ஒன்றே வேறில்லை என்ற உண்மையறிவு திடமாக இருக்கட்டும். அவ்வறிவினாலேயே நாவால் கூற முடியாததும் அளவு கடந்ததும், இணையற்றதுமான பேரானந்தம் தோன்றுகிறது” என்று. அதுவும் இங்கு நினைவு கூறுவதற்குரியதாகும்.

गीतं - ॥62॥

पुत्रागवराळि - त्रिपुठ ॥

प ॥ कलये देवमिह सुखकन्दम् ॥

अनु ॥ निगमनिगूढमखिलदृशमेकरसं ब्रजानन्दमुकुन्दम् ॥
॥ कलये ॥

यदशनयादिविकारविहीनमशेषमजय्यमनन्तम्
इह मुनयो मृगयन्ति शमादिभिरान्तरमेनमचिन्त्यम् ॥1॥
॥ कलये ॥

इह परमोगममरपदवीमपि यदधिगमे न भजन्ते
विषमिव धीरधियोऽमरमृग्यपरैकसुखे विहरन्ते ॥2॥ ॥ कलये ॥

सकलसुधर्मविधर्मकृताकृतभूतभविष्यदतीतं
निजपरिब्रह्मितजगदनुकूलतया सततं सुविभातं ॥3॥ ॥ कलये ॥

निखिलतपश्श्रुतयोऽनुवदन्ति यमवधितया परदेवं
अभिलषितं मुनिभिस्स्वतपोभिरशेषभवाम्बुधिनावं ॥4॥
॥ कलये ॥

प्रणवतुरीयसुलक्षितमक्षरमात्मतया यदनन्यम्
यदयमनुस्मरति स्वयमव्ययमाशु सविन्दति धन्यम् ॥5॥
॥ कलये ॥

यदधिगमादिह जन्ममृती हननादिभयानि तरन्ति
पुनरिह मोहविजृम्भितमेतदधो मुनयो न भजन्ति ॥6॥ ॥ कलये ॥

विरतिशमादिविहीनदुरापमबोधसुबोधसमानम् ।
यदवगतिप्रतिषिद्धमबोधविजृम्भितमाहुरिहैनं ॥7॥ ॥ कलये ॥

விபுமசரீரமசுஷசரீரகுஹாஸு நிவிஶ்சித்யம்
 ஞ்ஜயுவதீஜநவல்லஞ்மாத்தமதயா பரிசிஶ்டமதீசம் ॥8॥ ॥ கலயே ॥

ஞ்ணிதமநந்நதபராணசிவநாராயணதீர்த்தேந்
 நிஞ்மசிரேரஸஞ்ஞவநயா ஞ்மதஸ்ரஹ்ஞதயவிநுதம் ॥9॥ ॥ கலயே ॥

கீதம்-62

புன்னாகவராளி—தீரிபுட

ப. கலயே தேவமிஹ ஸுக்கந்தம் ॥

அஞ். நிகமநிகூடமகிலத்ருசமேகரஸம்
 வ்ரஜாநந்தமுகுந்தம் ॥ (கலயே)

1. யதசனயாதீவிகாரவிஹீனமசேஷமஜய்யமநந்தம்
 இஹமுனயோ ம்ருகயந்தீ சமாதீபிராந்தரமேன மசீந்த்யம் ॥
 (கலயே)

2. இஹபரபோகமமரபதவீமபி யததீகமே ந பஜந்தே
 விஷமிவ தீரதீயோஸமரம்ருக்யபரைகஸுகே விஹரந்தே ॥
 (கலயே)

3. ஸகலஸுதர்மவிதர்மக்ருதாக்ருதபூதபவிஷ்யததீதம்
 நிஜபரிப்ருஹ்மித ஜகதஞ்ஞகூலதயா ஸததம் ஸுவிபாதம் ॥
 (கலயே)

4. நிகிலதபச்ச்ருதயோஞுவதந்தீ யமவதீதயா பரதேவம்
 அபிலஷிதம் முனீபிஸ்ஸ்வதபோபிரசேஷபவாம்புதீநாவம் ॥
 (கலயே)

5. ப்ரணவதூரியஸுலக்ஷிதமக்ஷரமாத்மதயா யதநந்த்யம்
 யதயமஞ்ஸமரதீ ஸ்வயமவ்யயமாசு ஸவிந்ததீ தன்யம் ॥
 (கலயே)

6. யததீகமாதீஹ ஜன்மம்ருதீஹனனாதீபயாநி தரந்தீ
 புனரீஹ மோஹவிஜ்ஞும்பிதமேதததோ முனயோ ந பஜந்தீ ॥
 (கலயே)

7. விரதீசமாதீவிஹீன தூராபமபோதஸுபோதஸமானம்
 யதவகதீப்ரதீஷித்தமபோதவிஜ்ஞும்பிதமாஞ்ஞுரீஹனம் ॥
 (கலயே)

8. விபுமசரீரமசேஷசரீரகுஹாஸு நிவிஷ்டசிதம்சம்
வ்ரஜயுவதீஜனவல்லபமாத்தமதயா பரிசிஷ்டமதீசம் || (கலயே)
9. பணிதமனந்தபராயணசிவநாராயணதீர்த்தேநேதம்
நிகமசிரோரஸபாவனயா கதமத்ஸரஹ்ருதய விநோதம் ||
(கலயே)

கீர்த்தனம் - 62

(பேரானந்தமடைந்த ஒரு கோபிகை பின்வருமாறு பாடுகிறாள்).

(ப. அனு.)

என் உள்ளத்தில் துலங்கும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை, நான் வேதாந்தங்களால் மிகவும் ரகசியமாக உபதேசிக்கப் பட்டவர், சாட்சியாக இருந்து கொண்டு அனைத்தையும் கண்காணிப்பவர், ஆனந்த வடிவமானவர், ஆயர்பாடியில் உள்ளவர்களுக்கு ஆனந்த ரூபமான மோக்ஷத்தை அளிப்பவர், இன்பங்கள் அனைத்திற்கும் இருப்பிடமாக இருப்பவர் என்றே தியானம் செய்கின்றேன்.

1. பசி, தாகம், சோகம், மோகம், பிறப்பு, இறப்பு முதலான மாறுபாடுகள் இல்லாதவர். எல்லாமாக இருப்பவர், யாராலும் ஜயிக்க முடியாதவர்; எல்லை யற்றவர்; பசி முதலான மாறுபாடுகளுடன் கூடின உடல் முதலியவற்றை உண்மையில் இல்லாதவை என்று தீர்மானமாகத் தெரிந்து கொள்ளாமல், அறிய முடியாதவர். இவ்வுலகத்திலேயே, இந்த உடலிலேயே, உள்ளத்திலேயே, சமம் (புலனையடக்குதல்), தமம் (உள்ளத்தை அடக்குதல்) உபரமம் (ஸன்யாஸம்) திதிக்ஷா (சகிப்புத் தன்மை) ச்ரத்தா (வேதாந்த குரு வாக்கியத்தில் திடமான நம்பிக்கை), ஸமாதி (உள்ளத்தை பரமாத்மாவுடன் சேர்த்து வைத்தல்) ஆகிய உபாயங்களையடைந்த முனிவர்கள், உள்ளத்தில் அழியாமல் சாக்ஷியாக இருப்பவர். இத்தகைய இந்தக் கண்ணனைத் தேடியடைய விரும்புகின்றனர். (அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்).

2. பரமாத்மாவாகவே நான் இருக்கிறேன் என்ற நிலையான உண்மையறிவை அடைந்த முனிவர்கள் பரம்பொருளையடைந்தபின், இவ்வுலக சுகத்தையும் சுவர்க்க லோக சுகத்தையும், இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய ஸ்தானங்களையும், நஞ்சுக் கொப்பான தாகக் கருதி அவற்றை அடைவதில்லை. இந்திரன் முதலிய வானவர்களாலும் விரும்பியடையத் தகுந்த பரமாத்ம ஸ்வரூபமான பேரானந்தத்தில் இரண்டறக் கலந்து மகிழ்கின்றனர். (அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்).

3. பரம்பொருள் நன்மையாகவே, தீமையாகவோ, காரியமாகவோ, காரணமாகவோ, கடந்த காலமாகவோ, வருங்காலமாகவோ, நிகழ் காலமாகவோ, இல்லை. ஜீவகலையுடன் உலகமனைத்திலும், உள்ளே பிரவேசித்து, உலகின் நலனுக்காக, அவ்வப்பொழுது, தீயவர்களை அழிக்கவும், நல்லவர்களைக் காக்கவும், மறத்தை அழித்து, அறத்தை நிலைபெறச் செய்வதற்கும் பலவிதமாக அவதாரங்களை எடுத்துப்பிரகாசிப்பவர். (அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்)

4. பரம்பொருள், அதனில் தோன்றும் உலக மனைத்தும், முடிவில் ஓடுங்குவதற்கிடமாக, எல்லையாக இருப்பதாகும் என்று வேதங்கள் அனைத்தும் கூறுகின்றன. அப்பொருளையடைவதற்காகவே எண்ணிறந்த தவங்கள் (வேதங்களால் உபதேசிக்கப்படுகின்றன) இந்த பரமாத்மாவை அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள முனிவர்கள், கடுந்தவம் புரிகின்றனர். இவரே, பிறப்பு இறப்பு ஆகிய சம்சாரக்கடலைக் கடப்பதற்குத் தோணியாக இருப்பவர். (அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்)

5. ஓங்காரப் பொருளான பரம்பொருளின் உண்மை ஸ்வரூபம், நனவு, கனவு, உறக்கம் ஆகிய மூன்று நிலைகளை

தவிர்த்து, நான்காவதான ஸமாதி நிலையிலேயே நன்கு அனுபவிக்கப்படுவதாகும். ஓம் என்ற அக்ஷரத்தை கூறிக் கொண்டு, அக்ஷயமான பரம்பொருளை குரு, சாத்திர உபதேசத்தை அனுசரித்து முறைப்படி எவனொருவன் தியானம் செய்கின்றானோ அவன் போற்றத்தகுந்த அழியாத தனது உண்மை ஸ்வரூபத்தை அடைகின்றான். (அத்தகைய பெருமைய வாய்ந்த கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்)

6. முனிவர்கள், எந்த பரமாத்மாவின் உண்மையான அறிவால் இந்தப் பிறவியிலேயே, பிறப்பு, இறப்பு இவற்றையும், மீண்டும், மீண்டும் பிறப்பதனாலும், இறப்பதனாலும் ஏற்படும் அச்சங்களையும் சிறிதும் அடைவதில்லையோ, மேலும் அறிவு ஏற்படுவதற்கு முன்பு இருந்ததும், மிக்க மட்டமானதும் அறியாமையால் தொடர்ந்து இருந்து வருவதுமான ஸம்ஸார துக்கத்தை அடைவதில்லையோ (அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்)

7. கொடிய பாவச் செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல், உள்ளம் புலன் இவற்றை அடக்குதல் இவை இல்லாதவர்களால் அடைய முடியாததும், அறிவாளிகளிடமும் அறிஞர்களிடமும் எற்றத் தாழ்வின்றி துலங்குவதுமான, இந்த பரம்பொருளின் உண்மையறிவு தோன்றியவுடனேயே, அப்பரம் பொருளிலேயே, அறியாமையால் தோன்றிய உலகமனைத்தும் மறைந்து இல்லாமல் போகின்றது என்று முனிவர்கள் கூறுகின்றனர். (அத்தகைய கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்).

8. எங்கும் நிறைந்திருப்பவர், உடலில்லாதவர், எல்லா உயிர்களுடையவும் உடல்களில், உள்ளங்களில் தன்னுடைய ஜீவ கலையால் பிரவேசித்திருப்பவர். ஆயர்பாடியிலுள்ள நடு வயதினரான பெண்களின் உள்ளத்தை கவரும் ஆருயிர் நண்பன். உண்மையில் தனது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தால் மட்டுமே

எங்கும் இருப்பவர். இவ்வுலகிற்கு மேலான தலைவன். (அத்தகைய கண்ணனையே தியானிக்கின்றேன்).

9. வேதாந்தங்களால் மட்டுமே உபதேசிக்கப்படும் ஆத்மானந்தத்தை இடையராது அனுபவிப்பதனால் மிகத் தூய்மை வாய்ந்த உள்ளம் படைத்த பரமஹம்ஸர்களுடைய (துறவிகளுடைய) உள்ளங்களை மகிழும்படிச் செய்கின்ற இந்த கீதமானது, அழிவற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவே புகலிடமென்று வழிபடுகின்ற ஸ்ரீ சிவ நாராயணதீர்த்தரால் கூறப்பட்டதாகும்.

விளக்கம் : 1. 1வது சரணத்தில், நூலாசிரியர், பாகவதம் 10வது ஸ்கந்தம், பிருமம் ஸ்துதியில், “பழுதையில் தோன்றிய பாம்பு உண்மையில் இல்லையானாலும், அதை இல்லை என்று தீர்மானமாக உணர்ந்த பின்னரே, உண்மையான பழுதை அறியப்படுகிறது. அங்ஙனமே, பெரியோர்கள் இந்த உலகிலேயே, உடலிலேயே உள்ளத்திலேயே, பொய்யான ஒவ்வொன்றையும் இல்லாதது என்று தீர்மானித்து ஆத்மாவை அறிய முயற்சிக்கின்றனர்.”

**अन्तर्भवेऽनन्त भवन्तमेव हतत्यजन्तो मृगयन्ति सम्तः ।
असन्तमप्यन्त्यहिमन्तरेण सन्तं गुणं तं किमु यन्ति सन्तः ॥**

என்று கூறியிருப்பதை உறைத்திருக்கிறார்.

2. यदज्ञनयादिविकारविहीन என்ற சொற்றொடரால், योऽज्ञनायापिपासे शौकं मोहं जरां मृत्युमत्येति एतं वै तत्मात्मानं विदित्वा என்ற பிரஹ்தாரண்யகோபநிஷத், 5-வது அத்யாயம், 5-வது பிராம்மணம், 5-வது வாக்யத்தின் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3. மூன்றாவது சரணத்தில் अन्यत्र धर्मादन्यत्रधर्मात् अन्यत्रास्मात्कृतात्। अन्यत्र भूताच्च भव्याच्च यत्तत्पर्ययसि तद्द என்ற கடோபநிஷமந்திரத்தின் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

4. நான்காவது சரணத்தில் सर्वे वेदा यत्पदमामनन्ति तपांसि सर्वाणि च यददन्ति என்ற கடோபநிஷ மந்திரத்தின் கருத்து வருணிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

5. 5-வது சரணத்தில் அமாत्रश्चतुर्यः अव्यवहार्यः प्रपञ्चोपशमः शिवोऽद्वैत एवमोङ्कार आत्मैव संविशत्यात्मनात्मानम् என்ற மாண்டுக்க்யோபநிஷ மந்திரத்தினுடையவும், तमोङ्कारेणैवायतनेनान्वेति विद्वान् यत्तच्छान्तं अजरममृतमभयं परश्चेति என்ற பிரச்சனோபநிஷ மந்திரத்தினுடையவும், ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन् मामनुस्मरम् । यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिं ॥ என்ற பகவத்கீதை 8-வது அத்யாயம், 13-வது சுலோகத்தினுடைய பொருளும் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

6. 7-வது சரணத்தில், नाविरतो दुश्चरितात् नाशान्तो नासमाहितः । नाशान्तमानसो वापि प्रज्ञानेनैनमासुयात् என்ற கடோபநிஷமந்திரத்தின் பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

श्लो ॥

निर्विशेषचिदानन्दमाविर्भूतं निजेच्छया ।
 कृष्णभावेन बुद्ध्यादितत्वभूषं जगुश्च ताः ॥166॥
 बूद्ध्यादितत्वपरिचिह्नितगोपवेषम्
 सिद्धानुभावितमशेषजगन्निदानम् ।
 नासाग्रलग्नवमौक्तिकचन्द्रबिम्बम्
 बिम्बाधरं भवभ्रयप्रशमं नमामि ॥167॥

ச்லோ.-166-167

நிர்விசேஷசிதாநந்தமாவிர்பூதம் நிஜேச்சயா |
 க்ருஷ்ணபாவேன புத்யாதி தத்வபூஷம் ஜகுச்ச தா: ||

புத்யாதிதத்வபரிசிந்ஹிதகோபவேஷம்
 ஸித்தானுபாவிதமசேஷஜகந்நிதானம் |
 நாலாக்ரலக்னநவமௌக்திகசந்த்ரபிம்பம்
 பிம்பாதரம் பவயப்ரசமம் நமாமி ||

செ-166

இரண்டற்றவர், மெய்யறிவு, பேரானந்தம் இவற்றின் வடிவமாயிருப்பவர். புத்தி முதலான தத்துவங்களை அணி

களாகக் கொண்டவர். அடியார்களை ஆட்கொள்வதற் காகவே தன்னிஷ்டத்தால் மட்டுமே ஸ்ரீகிருஷ்ண வடிவத் துடன் தோன்றியிருப்பவர். அத்தகைய பரமாத்மாவை மிக்க புண்ணியம் செய்தவர்களான கோபிகைகள் புகழ்ந்து, போற்றிப்பாடினர்.

விளக்கம் : 1. நூலாசிரியர் बुद्ध्यादितत्वभूष் என்ற சொல்லால், ஸ்ரீமத் பாகவதம் 12-வது ஸ்கந்தம், 11-வது அத்தியாயத்தில் 10 முதல் 16 வரை உள்ள சுலோகங்களால் கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயத்தை நினைவு படுத்துகிறார்.

மஹா புருஷனான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய ஒளிகளின் கூட்டமே கௌஸ்துபம் எனப்படும் மணியாகும். அந்த மணியின் ஒளியே மார்பில் துலங்கும் ஸ்ரீவத்ஸம் எனப்படும் மச்சமாகும். முக்குணங்கள் நிறைந்த மாயையே வனமாலை எனப்படும் பூமாலையாகும். வேதங்களே அவர் அணிந்திருக்கும் மஞ்சள் பட்டாகும். வேதங்களின், உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதம் என்ற மூன்று ஸ்வரங்களே மூன்று பிரிவுகளுடன் கூடிய யக்ஞோப வீதமாகும். ஸாங்க்யம் (ஞானம்) யோகம் (ஸமாதி) இவ்விரண்டும் காதுகளில் அணியப்பட்ட மகர குண்டலங்கள் ஆகும். பிரும்ம லோகமே அவருடைய கிரீடமாகும். அவ்யாக்ருதம் எனப்படும் தத்துவமே அவருடைய இருப்பிடமான ஆதிசேஷனாகும், தர்மம், ஞானம் முதலிய குணங்கள் நிறைந்த புத்தி தத்துவம் அவருடைய திருக்கையில் காணப்படும் தாமரைப்பூவாகும். உடல், புலன் முதலியவைகளின் வலிமைகளுடன் கூடிய பிராண தத்துவமே அவருடைய திருக்கையில் காணப்படும் கதை ஆகும். ஜலதத்துவமே பாஞ்சஜன்யம் எனப்படும் சங்கம் ஆகும். அக்னி தத்துவமே ஸுதர்சனம் எனப்படும் சக்ரம் ஆகும். ஆகாச தத்துவமே நந்தகம் எனப்படும் கத்தி ஆகும். தமஸ்ஸின் தத்துவமே தோல் ஆகும். கால தத்துவமே சார்ங்கம் எனப்படும் வில் ஆகும். உயிர்களின் வினைகளே அம்பராத்தூணி ஆகும். உயிர்களுடைய புலன்களே அம்புகள் ஆகும்.

कौस्तुभ्यपदेशेन स्वात्मज्योतिर्बिभर्त्यजः ।

तत्प्रभा व्यापिनी साक्षात् श्रीवत्समुरसाविभुः ॥

ச்வமாயாं வனமாலாஸ்யாं நானா஑ுணமரீயீ ததத் ।
 வஸஸ்த்ந்நுதமயம் பீதம் த்ரஹஸூத்ரம் த்ரவீத் த்வரத் ॥
 விதீர்தி சாஸ்த்யம் யு஑ம் த் தேவு மகரகூந்நடலே ।
 மூலிம் பதம் பாரமேத்யம் த்வரலுுகாதிதீரம் ॥
 த்வ்யாகூதமநந்தாஸ்த்யமாஸநம் தததீதீதீதீ: ।
 தர்மஜ்ஞானாதிதிருக்தம் தத்வம் பத்நமிஹுத்யதே ॥
 ஓஜ: த்ஹுலயுதம் து஑்யதத்வம் ததாம் ததத் ।
 த்பாம் தத்வம் த்ரவர் த் தேஜஸ்தத்வம் துதர்ஸநத் ॥
 த்நதிநிதீம் த்நஸ்தத்வமஸிம் த்ரம் த்மதுமயத் ।
 காலரூபம் த்நு: த்ரஜ் ததா த்ரம் த்மயுதீதீத் ॥
 த்ந்ரீயாணி த்ரானாஹுராகூதீரஸ த்யந்நத் ।
 த்ந்நாத்ரண்யஸ்யாதித்யக்தி துதர்தீக்ரீயாத்மதாத் ॥

செ. 167

(திருவடித் தாமரையின் அடிப்பக்கத்தில்) புத்தி
 முதலிய தத்துவங்களாகிற பத்ம ரேகை போன்ற அடையாளங்களுடன் கூடியவர். இடையர் வேடத்தில் இருப்பினும், அடையாளங்களைக் கொண்டு பரமாத்மா என்று கண்டுபிடிப்பதற்குரிய பரிபக்குவமான பக்தி ஞானமுடைய கோபிகைகள், அக்ரூரர் முதலான மகான்களால் அறிந்து வழிபடப்பட்டவர். உலகங்கள் அனைத்திற்கும் மூல காரணமாக இருப்பவர். அழகிய மூக்கின் நுனியில் பூர்ணசந்திரனைப் போன்று துலங்கும் நல்முத்தை (புல்லாக்கு என்று அணியை) அணிந்திருப்பவர். கோவைப் பழம் போன்ற கீழ் உதட்டை அடைந்திருப்பவர். (அடியார்களின்) பிறப்பு இறப்பு ஆகிய ஸம்ஸாரத்தினால் தோன்றும் அச்சத்தை வேருடன் அழிப்பவர். அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை வணங்குகிறேன்.

விளக்கம் : துத்யாதித்யபரிதிஹிததுபுவேதத் தித்யானுதிதிதத் என்ற துசாற்றுதாடர்களால் துலாசிரியர், ஸ்ரீதத் தாகவத துராணத்தில்

கூறப்பட்டுள்ளதான, கோபிகைகள், அக்ரூரர் முதலியோர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய திருவடிச் சுவடுகளை, பத்மம் முதலிய கோடுகளால் கண்டு களித்த கதையை இங்கு கூறியிருக்கிறார்.

“சரத் காலத்தில் நள்ளிரவில், யமுனையாற்றின் மணல் மேட்டில் கண்ணனுடைய வேணுநாதத்தால் இழுக்கப்பட்டு அங்கு ஒன்று சேர்ந்த கோபிகைகள் கண்ணனைக் கண்டு களித்தனர். தீடிரெனக் கண்ணன் மறைந்தவுடன் கண்ணனை அங்கு தேடி அலைகின்றனர். பிருந்தாவனத்தில் உள்ள மரங்களையும், கொடிகளையும், கோபிகைகள் கண்ணனைக் கண்டீர்களா? என்று வினவினர். அப்பொழுது அனைவரும் கீழே மணல் தரையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய திருவடியின் அடியில் இருக்கும் பத்மம், கொடிமரம், வஜ்ரம் முதலிய கோடுகளின் சுவடுகளைக் கண்டனர். நிச்சயமாக இச்சுவடுகள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடையதே என்று உணர்ந்தனர். மேலும் இதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய திருவடிச் சுவடுகள் கூடின புழுதிகள் மிகமிகப் புண்ணியம் செய்தவை; ஏனெனில் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய திருவடித்தாமரைப்பட்ட மண்பொடிகளை, ஸ்ரீதேவியும், பிரும்மதேவனும், சிவனும், பாபங்களைத் தொலைப்பதற்காக தங்களுடைய தலைகளின் மீது வைத்துக் கொள்கிறார்கள்” என்றும் கோபிகைகள் கூறுகின்றனர்.

एवं कृष्णं पृच्छमाना वृन्दावनलतास्तरून् ।

व्यचक्षत वनोद्देशे पदानि परमात्मनः ॥

पदानि व्यक्तमेतानि नन्दसूनोर्महात्मनः ।

लक्ष्यन्ते हि ध्वजाम्भोजवज्राङ्कुशयवादिभिः ॥

धन्या अहो अमी आल्यो गोविन्दाङ्घ्रिचञ्जरेणवः ।

यान् ब्रह्मेशो रमा देवी दधुर्मुर्ध्वघनुत्तये ॥

(भा-10-30-24, 25, 29)

பகல் நேரத்தில், கண்ணன் பசுக்களுடன் பிருந்தாவனத் திற்குச் சென்ற பொழுது கோகுலத்தில் கோபிகைகள் கண்ணனையே எண்ணிக் கொண்டு அவனுடைய பெருமைகளைப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றனர். மாலை நேரத்தில்

பசுக்களுடன் கோகுலத்திற்குத் திரும்பி வரும் பொழுது அழகிய நடையுடனும், புல்லாங்குழல் ஓசையுடனும், கண்ணன், தன்னுடைய திருவடித்தாமரைகளிலுள்ள கொடி, வஜ்ரம், பத்மம், அங்குசம் முதலிய பலவிதமான கோடுகளை கோகுல பூமியில் பதியும்படிச் செய்து, மாடுகளுடைய கொளம்புகளின் அடியிலிருந்து எழுந்த புழுதியால் ஏற்படும் துன்பத்தை அகற்றுகின்றார் என்று பாகவதம் கூறுகிறது.

निजपदान्जदलैर्ध्वजवज्रनीरजाङ्कुशविचित्रललामैः ।

ब्रजभुवः शमयन् खुरतोदं वर्ष्मधुर्यं गतिरीडितवेणुः ॥

(भा. 10-35-16)

3. கோகுலத்திலிருந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணனை மதுரைக்கு அழைத்து வருவதற்காக கம்ஸன் அக்ரூரை கோகுலத்திற்கு அனுப்பினான். கிருஷ்ண பக்தரான அக்ரூரும் மதுரையிலிருந்து காலையில் புறப்பட்டு, மாலைப் பொழுதில் கோகுலத்தை அடைந்தார். அங்கு, இந்திரன் முதலிய திக்பாலர்களுடைய கிரீடங்களுடன் சேர்ந்ததும், தூய்மை வாய்ந்ததுமான திருவடிப் பொடிகளையுடையதும், பூதேவிக்கு மகிழ்ச்சியை அளிப்பவை களும், தாமரை மலர், யவை, அங்குசம் முதலிய கோடுகளுடன் கூடியதுமான, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய திருவடிச் சுவடுகளைக் கண்ணுற்றார். கண்டவுடனேயே, எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து, உணர்ச்சி வசப்பட்டார். மயிர்கூச்சலால் உடல் சிலிர்த்தது. கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் நிறைந்தது. “இவைகள், என் தெய்வத்தின் திருவடிகள் பட்ட பொடிகள் அல்லவா!” என்று எண்ணி, தேரிலிருந்து துள்ளிக்குதித்தார். கண்ணனுடைய திருவடி பட்ட மண்பொடிகள் மீது மீண்டும் மீண்டும் புரண்டார். அங்கபிரதக்ஷிணம் செய்தார்.

पदानि तस्याखिललोकपालकिरीटजुष्टामलपादरेणोः ।

ददर्श गोष्ठे क्षितिकौतुकानि विलक्षितान्यञ्जयवाङ्कुशाद्यैः ॥

तदर्शनाह्लादविवृद्धसम्भ्रमः प्रेम्णोर्ध्वरोमाश्रुकलाकुलेक्षणः ।

रथादवस्कन्ध स तेषचेष्टत प्रभोरमून्यङ्ब्रि रजांस्यहो इति ॥

(भा-10-38-25, 26)

4. பகவானை வழிபடும் அடியார்களுக்கு அங்கபிரதக்ஷிண வழிபாட்டை ஆரம்பித்து வைத்தவர் பாகவதோத்தமரான ஸ்ரீ அக்நூரே ஆவர்.

गीतं ॥63॥

नीलाम्बरी - आदि ॥

प ॥ माधव मामव देव यादव कृष्ण यदुकुल कृष्ण ॥

अनु ॥ साधुजनाधार सर्वभाव ॥ माधव ॥

अम्बुजलोचन कम्बुशुभग्रीव

बिम्बाधर चन्द्रबिम्बानन

चाम्पेयनासाग्रलग्नसुमौक्तिक

शारदचन्द्रजनितमदन ॥1॥

॥ माधव ॥

शंखचक्रपद्मशार्ङ्गखड्ग-

वैजयन्तीकौस्तुभादिभूष

स्वीकृतबुद्ध्यादितत्वसमन्दित

दिव्यमङ्गलगोपबालयेष ॥2॥

॥ माधव ॥

कपटमानुषदेह कल्पितजगदण्ड-

कोटिमोहितभारतीरमण

अपगतमोहतदुद्भव निजजन-

करुणाधृतदेह सुलक्षण ॥3॥

॥ माधव ॥

तरलकुण्डल रविमण्डलविकसित

निजजनमानसपङ्केरुह

करुणाहाससुधानिधिकिरण-

शमितभवताप जनमोह ॥4॥

॥ माधव ॥

मुरळीगानरसामृतपूरित
 ब्रजयुवतीमानसार्णव भो ।
 सरसगुणार्णव तीर्णभवार्णव
 सततं गीतकीर्तिमण्डल भो ॥5॥ ॥ माधव ॥

आगमगिरिशिखरोदित सत्यचि-
 दद्वयलक्षणसुखभानो ।
 भोगिकुलोत्तमभोगशयन दुग्घ-
 सागरजालक्षणाढ्यतनो ॥6॥ ॥ माधव ॥

इन्दिरया सह सुन्दर कृष्ण
 पुरन्दरादिवन्द्यपदकमल ।
 नन्दनन्दन योगिवर्यधुरन्धर
 नारायणतीर्थमतिविहार ॥7॥ ॥ माधव ॥

கீதம்-63

நீலாம்பரீ—ஆதி

ப. மாதவ மாமவ தேவ யாதவ க்ருஷ்ண
 யதுகுல க்ருஷ்ண ॥ (மாதவ)

அனு. ஸாதுஜநாதார ஸர்வபாவ ॥

1. அம்புஜலோசன கம்புகபக்ரீவ
 பிம்பாதர சந்த்ரபிம்பாநந
 சாம்பேயநாஸாக்ரலக்னஸுமௌக்திக
 சாரதசந்த்ரஜனிதமதன ॥ (மாதவ)

2. சங்கசக்ரபத்மசார்ங்ககட்க-
 வைஜயந்தீகௌஸ்துபாதிபூஷ
 ஸ்வீக்ருதபுத்யாதி தத்வஸமன்வித
 திவ்யமங்களகோப்பாலவேஷ ॥ (மாதவ)

3. கபடமானுஷதேஹு கல்பிதஜகதண்ட-
 கோடிமோஹிதபாரதீரமண

- அபகதமோஹததுத்பவ நிஜஜன
கருணாத்ருததேஹ ஸுலக்ஷண || (மாதவ)
4. தரளகுண்டல ரவிமண்டலவிகஸித
நிஜஜனமானஸபங்கேருஹ
கருணாஹாஸ ஸுதாநிதிகிரண
சமிதபவதாப ஜனமோஹ || (மாதவ)
5. முரளீகானரஸாம்ருதபூரித
வ்ரஜயுவதீமானஸார்ணவ போ
ஸரஸகுணார்ணவ தீர்ணபவார்ணவ
ஸததம் கீதகீர்த்திமண்டல போ || (மாதவ)
6. ஆகமகிரிசிகரோதித ஸத்யசி-
தத்வயலக்ஷண ஸுகபானோ
போகிகுலோத்தமபோகசயன துத்த-
ஸாகரஜாலக்ஷணாட்யதநோ || (மாதவ)
7. இந்திரயா ஸஹ ஸுந்தர க்ருஷ்ண
புரந்தராதிவந்த்யபதகமல
நந்தநந்தன யோகிவர்யதுரந்தர
நாராயணதீர்த்தமதிவிஹார || (மாதவ)

கீர்த்தனம்-63

ப. அனு.: செல்வத் தலைவியான ஸ்ரீதேவியின், கணவனே! யது மகாராஜாவினுடைய குலத்தில் தோன்றிய வரே! ஹே, கிருஷ்ணா! நல்லவர்களை அறவழியிலிருந்து வழுவாமல் நலமுடனிருக்கும்படி காப்பாற்றுகின்றவரே! எப்பொருள்களிலும் நிறைந்து நிற்பவரே! ஹே, தேவா, என்னைக் காப்பாற்றுவீராக!

1. தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய விழிகளை யுடையவரே! சங்கு போன்ற அழகிய திருக்கழுத்தை யுடையவரே! கோவைப்பழம் போன்று சிவந்த கீழ் உதட்டையுடையவரே! ஒளிகளுடன் துலங்கும் கவர்ச்சி கரமான சந்திர மண்டலம் போன்ற திருமுகத்தவரே! செண்பகப்பூ போன்ற அழகிய மூக்கின் நுனியில் இருக்கும் நல்முத்தாகிற சரத்தகால சந்திரனுடைய ஒளிகளால்

காண்பவர் உள்ளங்களில் மீண்டும், மீண்டும் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலை உண்டுபண்ணுகின்றவரே! (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக).

2. புத்தி முதலான தத்துவங்களை, பாஞ்சஜன்யம் என்ற சங்கம், ஸுதர்சனம் என்ற சகர்ம், தர்மம், ஞானம் என்கிற தாமரைப்பூ சார்ங்கம் எனப்படும் வில், நந்தகம் எனப்படும் கத்தி, வைஜயந்தீ எனப்படும் வனமாலை, கௌஸ்துபம் எனப்படும் கழுத்தில் அணியும் மணி ஆகிய வடிவங்களாகச் செய்து, அவற்றை அணிகளாக அணிந்து கொண்டு இருப்பவரே! உள்ளத்தைக் கவரும் ஒளிகளுடன் கூடியதும் அடியார்களுக்கு எல்லாவிதமான நலன்களை அளிக்கின்றதுமான இடையர் குழந்தை வடிவம் தாங்கி யிருப்பவரே (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக)!

3. உண்மையில் இல்லாததும் மாயையால் தோன்று வதுமான மனித உடலை அடைந்திருப்பவரே! பல கோடி பிறும்மாண்டங்களைத் தோற்றுவித்த, கல்வித்தலைவியின் கணவனான பிறும்ம தேவனையும் மயக்கமுறச் செய்தவரே! மாயை, மாயா காரியங்கள் இவற்றுடன் சம்மந்தமற்றவரே, தனது பக்தர்களை காப்பதற்காக கருணையோடு அவதாரங்களை எடுப்பவரே, ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்கள் பொருந்தியவரே, (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக).

4. அசையும் காதணிகளை உடையவரே, சூரிய மண்டலத்தில் விளங்குபவரே, தனது பக்தர்களுடைய மனதாகிற மானஸஸரஸிற்கு தாமரைப்பூவாக இருப்பவரே, கருணையால் ஏற்படும் சிரிப்பாகிற சந்திர கிரணங்களால் பக்தர்களுடைய ஸம்ஸாரத்துக்கத்தைப் போக்குபவரே, உலகத்தை வசீகரிப்பவரே (என்னைக் காப்பாற்றுவீராக).

5. ஹே, கிருஷ்ணா! தாங்கள் புல்லாங்குழலை இசைத்துத் தோற்றுவிக்கும் ஒலிகளாகிற ஆனந்த வெள்ளப் பெருக்கினால் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களுடைய உள்ளங்களாகிற கடல்களை நிறைவுற்றதாகச் செய்கின்ற

வரே! ஹே, கண்ணா! அடியார்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் கல்யாண குணங்களுக்குக் கடலாக இருப்பவரே! ஸம்ஸார கடலைக் கடந்தவரே! எப்பொழுதும் பக்தர்களால் பாடப்பட்ட புகழையுடையவரே! (என்னைக் காப்பாற்று வீராக!)

6. (பரிபக்குவ ஞானத்தையடைந்த முமுக்ஷுக்களுக்கு) மறைகளாகிற மலைகளின், உபநிடதங்களாகிற கொடிமுடிகளிலிருந்து தோன்றுவதும், ஸச்சிதத்வயாநந்த பரம் பொருளுமாகிற கதிரவனே! அரவரசனான ஆதிசேஷனுடைய உடலில் உறங்குபவரே, பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய மகாலக்ஷ்மியின் திருவுருவத்தை (மாற்பு பிரதேசத்தில்) அடையாளமாகக்கொண்ட திருமேனியை உடையவரே! (என்னைக் காப்பாற்று வீராக!)

7. நந்தகோபரின் மைந்ததே! இந்திரன் முதலிய வானவர்களால் வணங்கத் தகுந்த திருவடித் தாமரையை உடையவரே! லக்ஷ்மீதேவியுடன் அழகாக விளங்குபவரே, சிறந்த யோகிகளுக்குள் மிகமிகச் சிறந்தவரே, நாராயண தீர்த்தருடைய உள்ளத்தில் சந்தோஷமாக லீலைகள் புரிகின்றவரே! (என்னைக் காப்பாற்று வீராக!).

விளக்கம் 1. 2-வது சரணத்தில், புத்தி முதலிய தத்துவங்கள், சங்கம் முதலிய அணிகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மூலபிரமாணம் பாகவதம் 12-வது ஸ்கந்தம், 11-வது அத்யாயம் 10-முதல் 16-வரை உள்ள சுலோகங்கள் ஆகும். ஏற்கனவே 166-வது சுலோகத்தின் விளக்கத்தை காண்க.

2. 3-வது சரணத்தில் कल्पितजगदुडकोटि मोहितभारतीरमण என்று கூறிய நூலாசிரியரின் கருத்து பின்வருமாறு.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கோபச்சிறுவர்களுடன் கன்றுகளை பிருந்தாவனத்தில் மேய்த்துக் கொண்டிருந்தார். அச்சமயம் பிரும்மதேவன், கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும் தன் மாயையால் ஸத்ய லோகத்திற்கு எடுத்துச் சென்றார். அதனையறிந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவும், தன் மாயையால், முன்பு போல் கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும் தோற்றுவித்தார்.

கோகுலம் யாதொரு மாறுதலும் இல்லாமல் வழக்கம் போல் செயல்பட்டது. ஒரு வருடம் கடந்தது. பிரும்ம தேவன், கோகுலத்தில் கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும் கண்டார். ஸத்ய லோகத்தில் இருப்பவர்களையும் கண்டார். உண்மை துலங்க வில்லை. திகைத்தார். கண்ணன் கருணை கூர்ந்து பிரம்ம. தேவனுக்கு, பல கோடி கன்றுகளையும், சிறுவர்களையும், நாராயணர்களாகத் தோற்றுவித்தார். பல கோடி பிரும்மாண்டங் களுக்குக் காரணமான நாராயண ஸ்வரூபத்தைக் கண்ணுற்ற பிரம்ம தேவன், அச்சமுற்றவராய், பல தடவைகள் வணங்கி, தன் குற்றத்தை மன்னிக்குமாறு ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வேண்டிக் கொண்டார். கண்ணனும் அவரை மன்னித்து, நல்லறிவைப் புகட்டி அனுக்ரகித்தார். பிரும்ம தேவன், அவ்யக்தம், மஹத்தத்துவம், பஞ்சபூதங்கள் இவற்றால் ஏற்பட்ட பிரும்மாண்டத்தை உடலாகக் கொண்ட நான் மிகச்சிறியவன் தங்களுடைய உடலில் உள்ள ஒவ்வொரு மயிர்க்கால் துவாரத்திலும், கணக்கிலடங்காத பிரும்மாண்டங்கள் சிறிய அணுக்களைப் போன்று செயல்படுகின்றன. எனவே தாங்கள் இணையற்ற பெரியவர் என்று துதித்தார். இது பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், 13-வது அத்தியாயம் 46-முதல் 64-வரை உள்ள சுலோகங்களாலும், 14-வது அத்தியாயம், 11-வது சுலோகத்தாலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

3. 6-வது சரணத்தில் दुग्धसागरजालक्षणादचनो என்று நூலாசிரியர் கூறியதன் கருத்து பின்வருமாறு:

தேவர்களும், அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்த போது, லக்ஷ்மீ தேவி தோன்றினாள். அனைவரும் ஸ்ரீதேவியிடம் விருப்பம் கொண்டனர். இந்திரன், ஸ்ரீதேவிக்கு அற்புதமான இருக்கையை அளித்தான். கங்கை முதலிய நதிகள் அபிஷேகத்திற்குரிய நீரை தங்கக்குடங்களில் நிரப்பி வைத்தன. பூமிதேவி நீரில் போடுவதற்கான பச்சிலைகளைக் கொண்டு வந்தாள். முறைப்படி முனிவர்கள் ஸ்ரீதேவிக்கு அபிஷேகம் செய்தனர். கந்தவர்கள் பாடினர். கந்தர்விகள் பாட்டுடன் ஆடினர். மேகங்கள் பல விதமான வாத்தியங்களை முழங்கின. பின்னர் தாமரை மலரைக் கையில் வைத்திருக்கும் ஸ்ரீதேவியை, திக்கஜங்கள், முனிவர்களின் வேதகோஷத்துடன் நீர் நிறைந்த குடங்களால் அபிஷேகம்

செய்வித்தன. சமுத்திர ராஜன் ஸ்ரீதேவிக்கு மஞ்சள் பட்டுகளை அளித்தார். வருணன் வனமாலையை அளித்தான். விச்வகர்மா பலவிதமான ஆபரணங்களை அளித்தான். ஸரஸ்வதி முத்து மாலையை அளித்தாள். பிரும்மதேவன் தாமரை மலரை அளித்தார். நாகதேவதைகள் காதணிகளான குண்டலங்களை அளித்தனர்.

ஸ்ரீதேவியும், நீலோத்பல மலர்மாலையை கையில் ஏந்தி, கடற்கரையில் இருக்கும் தேவர், அசுரர், முனிவர் இவர்களில் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு குற்றத்தைக்கண்டு அவர்களை விடுத்து, எல்லாவிதத்திலும் நிறைவுள்ளவரும் எதையும் விரும்பாதவரும், தன்னால் விரும்பப்பட்டவருமான ஸ்ரீமந் நாராயணனை கணவனாக வரித்து மாலையிட்டாள். நாராயணனும் ஸ்ரீதேவியை மார்பில் வசிக்கும் படிச் செய்தார். புருஷோத்தமனுடைய மார்பில் இருந்துகொண்டு ஸ்ரீதேவியும் தேவர்களை கருணையுடன் நோக்கி அருள்பாலித்தாள்.

இவ்விதம் பாகவதம் 8-வது ஸ்கந்தம் 8-வது அத்தியாயம் 8-முதல் 25 ஈரான சுலோகங்கள் வருணிக்கின்றன.

ஶ்லோ ॥

सानन्दं नन्दसूनुं सकलजनिमतां सारमारादुपास्यं
दास्यो लास्यं रसाढ्याः करतलकलितैस्ताळवाद्यैस्सुगीतैः ।
कुर्वन्त्यो निर्विशंकाः कुवलयसुदृशो दिव्यताटङ्कवत्यो
बृन्दारण्ये भजन्ते सुरवरवनितास्तं जगुस्स्यन्वनस्थाः ॥168॥

ச்லோ-168

ஸாநந்தம் நந்தஸூனும் சுகலஜனிமதாம் ஸாரமாராதுபாஸ்யம்
தாஸ்யோ லாஸ்யம் ரஸாட்யா: கரதலகலிதைஸ்-

தாளவாத்யைஸ்ஸுகீதை: |

குவ்வந்த்யோ நிர்விசங்கா: குவலயஸுத்ருசோ

திவ்யதாடங்கவத்யோ

ப்ருந்தாரண்யே பஜந்தே ஸுரவரவனிதாஸ்-

தம் ஜகுஸ்ஸ்யந்தனஸ்தா: ||

செ-168

நீலோத்பல இதழ் போன்று அழகிய விழிகளை யுடையர்களும், ஒளிகளுடன் விளங்குகின்ற இரத்தினமயமான காதோலைகளுடன் கூடியவர்களும். பிருந்தாவனத்தில் வானவீதியில் விமானத்தில் இருந்துகொண்டே கண்ணனுக்குப் பணிபுரிகின்றவர்களுமான சிறந்த தேவமங்கையர்கள் சிறிதும் அச்சமின்றிச் ச்ருங்கார ரஸ பாவம் நிறைந்தவர்களாய் கைத்தாளங்களுடனும், மிருதங்கம், புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியங்களுடனும் கூடிய, உள்ளத்தைக் கவரும் பாட்டுக்களுடனும் “லாஸ்யம்” என்ற பெண்களுக்குரிய நாட்டியத்தை அபிநயித்துக்கொண்டு, எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆத்மாவாக இருப்பவரும், எல்லா ஜீவர்களாலும் வழிபடத் தகுந்தவரும், ஆனந்தம் நிறைந்தவருமான, நந்தகோப குமாரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை வணங்கி வழிபட்டனர். அவரைப் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடினர்.

விளக்கம் 1: நூலாசிரியர் தேவஸ்தரீகளுடைய அபிநயத்தை லாஸ்ய் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அதன் கருத்து : அபிநயம் நृச்ச் நृत்ய் என்று இரண்டு விதம். அவை ஒவ்வொன்றும் மயூர், உஜ்ஜ் என்று இருவகைப்படும். மதுரமான அபிநயம் லாஸ்ய் எனப்படும். உத்தமமான அபிநயம் தாண்டவ் எனப்படும். பெண்களின் அபிநயம் லாஸ்ய் ஆகும். ஆண்களின் அபிநயம் தாண்டவ் ஆகும். மயூரோஹிதேன தத்யய் த்விவ்ஹ்நு: | லாஸ்யதாண்டவ்மேதேனாதகாதுபகாரகம் || (தத்யரூபகம்) இவை நூலாசிரியர் கூறியதற்கு மூலகாரணமாகும்.

गीतं ॥64॥

भैरवी - शापु ॥

प ॥ गोविन्दमिह गोपिकानन्दकन्दं
सानन्दमवलोकयामो मुकुन्दं ॥

गोपिकागणनयनकुमुदपूर्णेन्दुम्
 गोपालकुलतिलकमखिलजनबन्धुम्
 श्रीपतिमनिन्द्यहरिचन्दनसुगन्धिं
 श्रेयोविधायिकरुणारससिन्धुम् ॥1॥ ॥गोविन्दं॥

सङ्गीतरसरसिकं सरससल्लापम्
 सरळमुरळीगळितसाधुसन्तापम्
 शृङ्गाररसपूरं श्रीमदनगोपम्
 श्रितजनानन्दमखिलानन्दरूपम् ॥2॥ ॥गोविन्दं॥

अङ्गनामुखपद्मसङ्गिभृङ्गाक्षम्
 आलोलमकरकुण्डलनटनदक्षम्
 मङ्गळाकरमखिललोकसंरक्षम्
 माधवमशेषसुररिपुगणविपक्षम् ॥3॥ ॥गोविन्दं॥

वल्लवीमाणिक्यमणियुगळमङ्ग्ये
 मरकतमणिच्छायमदनगोपालम्
 मल्लिकाजातिचम्पकादिसुमभारम्
 महनीयलावण्यललिततरपूरम् ॥4॥ ॥गोविन्दं॥

स्फुरदधरकलितमुरळोनादसुघया
 सुरसुन्दरीगणमिहाकर्षयन्तम्
 गुरुकरुणया रचितमेतदतिलळितम्
 नारायणानन्दतीर्थसमुदितम् ॥5॥ ॥गोविन्दं॥

கீதம்-64

பைரவீ—சாபு

ப. கோவிந்தமிஹ கோபிகாநந்தகந்தம்
 ஸாநந்தமவலோகயாமோ முகுந்தம் ॥

1. கோபிகாகணநயனகுமுதபூர்ணேந்தும்
கோபாலகுலதிலகமகிலஜனபந்தும்
ஸ்ரீபதிமநிந்த்யஹரிசந்தனஸுகந்திம்
ச்ரேயோவிதாயிகருணாரஸஸிந்தும் || (கோவிந்தம்)
2. ஸங்கீதரஸரஸிகஸரஸஸல்லாபம்
ஸரளமுரளீகளிதம் ஸாதுஸந்தாபம்
ச்ருங்காரரஸபூரம் ஸ்ரீமதனகோபாலம்
ச்ரிதஜனானந்தமகிலாநந்தரூபம் || (கோவிந்தம்)
3. அங்கனாமுகபத்மஸங்கிப்ருங்காக்ஷம்
ஆலோலமகரகுண்டலநடனதக்ஷம்
மங்களாகரமகிலலோகஸம்ரக்ஷம்
மாதவமசேஷஸூரரிபுகணவிபக்ஷம் || (கோவிந்தம்)
4. வல்லவீமாணிக்யமணியுகளமத்யே
மரகதமணிச்சாயமதனகோபாலம்
மல்லிகாஜாதிசம்பகாதிஸுமபாரம்
மஹநீயலாவண்யலலிததரபூரம் || (கோவிந்தம்)
5. ஸ்புரததரகலிதமுரளீநாதஸுதயா
ஸூரஸுந்தரீகணமிஹாகர்ஷ்யந்தம்
குருகருணயா ரசிதமேததிலளிதம்
நாராயணானந்ததீர்த்தஸமுதிதம் || (கோவிந்தம்)

கீர்த்தனம்-64

ப. ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் பேரானந்தத் திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பவர், வேதங்களையும் பசுக்களையும் காப்பாற்றியவர், அடியார்களுக்கு மோக்ஷத்தை அளிப்பவர், அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை கண்குளிரக் கண்டு களிப்போமாக.

1. கணக்கில் அடங்காத கோபஸ்தரீகளுடைய கண்களாகிற ஆம்பல் மலர்களை நன்கு மலரும்படிச் செய்வதில் பெளர்ணமி சந்திரனாக இருப்பவர், இடையர்களுடைய வம்சத்திற்கே நெற்றிப் பொட்டு போன்று மிகச் சிறப்பாக விளங்குபவர், உயிரினங்கள் அனைத்திற்குமே பயனைக் கருதாமல் உபகாரத்தைச் செய்யும் இணையற்ற உறவினராக

இருப்பவர், செல்வத் தலைவியின் கணவராக இருப்பவர், குற்றமற்ற செஞ்சந்தனப் பூச்சினால் நறுமணம் வீசும் திருமேனியை உடையவர், அடியார்களுக்கு எல்லா விதமான நலன்களையும் அளிப்பதற்குக் காரணமான தயைக்குக் கடலாக இருப்பவர், (அத்தகைய கண்ணனைக் கண்டு களிப்போமாக.)

2. ராகம், தாளம், லயம் இவைகளுடன் நன்கு பாடப்படும் பாட்டுக்களை ஆனந்தமாக அனுபவிப்பர். கேட்பவர் மகிழ்ச்சியடையும்படி உரையாடுபவர். வேடிக்கையாகவே புல்லாங்குழலிலிருந்து தோற்றுவிக்கப் பட்டதும், அமுதத்தை வர்ஷிப்பதுமான ஒலிகளால் அதனைச் செவியுற்ற புண்ணியம் செய்த நல்லவர்களுடைய துன்பங்களை மறக்கச் செய்பவர். சிருங்கார ரஸம் நிறைந்தவர் மன்மத வடிவமான கோபகுமாரனாக இருப்பவர். தன்னைப் புகலிடமாக அடைந்த அடியார்களை இன்பமுற்றிருக்கச் செய்பவர். எல்லா ஜீவர்களுக்கும் ஆனந்த ஸ்வரூபமாக இருப்பவர். (அத்தகைய கண்ணனைக் கண்டு களிப்போமாக.)

3. கோபிகைளின் முகங்களாகிற தாமரை மலர்களில் தன்னுடைய கண்களாகிற வண்டுகளை ஈடுபடும் படிச் செய்தவர் (கண்ணன் இணையற்ற அன்புடன் கோபிகை களைக் காண்பவர்). அசைகின்ற காதணிகளுடன் நர்த்தனம் செய்வதில் கைதேர்ந்தவர். நலங்கள் அனைத்திற்கும் இருப்பிடமானவர். உலகம் அனைத்தையும் நன்கு காப்பாற்றுகின்றவர். லக்ஷ்மீ தேவியின் மணாளன். வானவர் களின் பகைவர்களான அசுரர்களைனைவருடைய கூட்டங்களையும் அழிப்பவர். (அத்தகைய கண்ணனைக் கண்டு களிப்போமாக.)

4. மாணிக்கம் எனப்படும் சிவந்த இரத்தினம் போன்று சிவந்த மேனியையுடைய இரண்டு கோபிகளுடைய இடையில், மரகதம் எனப்படும் பச்சை இரத்தினம் போன்று

பசுமையான மேனியுடன் மன்மத வடிவம் தாங்கிய கோப குமாரனாக இருப்பவரும் மல்லிகை, ஜாதி, செண்பகம் முதலிய மலர் மாலைகளைத் தாங்கி நிற்பவரும் போற்றிப் புகழ்த்தகுந்த ஒப்புயர்வற்ற அழகின் பெருக்கையுடைய வருமான (கண்ணனைக் கண்டு களிப்போமாக).

5. ஒளிகளுடன் விளங்குகின்ற கீழுதடுடன் சேர்ந்த புல்லாங்குழலிலிருந்து வெளிவரும் இசை ஓசையாகிற அமுதத்தால் வானவர்களின் மங்கையர் கூட்டத்தை பிருந்தாவனத்திற்கு இழுத்துச் செல்பவராகிய (கண்ணனைக் கண்டு களிப்போமாக). இந்த மிக இலகுவான கீதம் (ஸ்ரீசிவராம் தீர்த்தர் எனப்படும்) தனது குருநாதருடைய கருணையால் தயாரிக்கப்பட்டு ஸ்ரீநாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகளிடமிருந்து தோன்றியதாகும்.

விளக்கம் : இந்தக் கீர்த்தனத்தில் 2-வது சரணத்தில் सरल मुरखिलितसाधुसन्तापम् என்ற சொற்றொடரை பிரயோகித்த நூலாசிரியருடைய கருத்து, ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம், 21-வது அத்யாயம், 5-முதல் 16 முடிய சுலோகங்களாலும், 19-வது சுலோகத்தாலும் வருணிக்கப்பட்டுள்ள விவரத்தோடு ஒத்திருக்கிறது.

தலையில் மயில் தோகையாலான கொண்டை, நடிகனுக்குரிய ஆடை ஆபரணங்களுடன் கூடிய உடல், காதுகளில் அழகாக அமைந்திருக்கும் கர்ணிகாரம் என்ற மலர், இடையில் பொன்னைப் போன்று பளபளப்பான மஞ்சள் பட்டு, கழுத்தில் பல நிறமுள்ளதும், நறுமணம் வீசுகின்றதுமான வனமாலை எனப்படும் மலர் மாலை ஆகியவைகளுடன் கூடியவரும், பாரில் வியாபித்த பக்தர்கள் பாடிய புகழுடைய வருமான கண்ணன், தன் கீழுதட்டிலிருந்து வெளிவரும் இசையோசையாகிற அமுதப்பெருக்கால் புல்லாங்குழலின் துவாரங்களை நிரப்பிக் கொண்டு, நண்பர்கள் ஆகிய இடையர் குழந்தைகளின் குழாம் சூழ தன்னுடைய திருவடிகளைத் தொடுவதில் மிகுந்த விருப்பம் கொண்டு பிருந்தாவனத்தில், நுழைந்ததால் கேட்பவர் உள்ளத்தை உருக்கும் குழலோசையைக் கேட்ட கோபிகைகள், வேணுகானத்தின் பெருமையை

வருணித்துக்கொண்டு, அதனிலேயே உரைந்தனர். கோபிகைகள் கூறுகின்றனர்: ஸகிகளே, பசுக்களை ஓட்டிச் செல்லும் கோபாலர்களுடைய கூட்டத்தில் அன்பு நிறைந்த கடைக்கண் பார்வை, கீழுதடுடன் சேர்ந்த புல்லாங்குழல் இவைகளுடன் கூடிய ராமகிருஷ்ணர்களுடைய திருமுகத்தை எவர்கள் கண்ணாரக் கண்டு களித்தனரோ அவர்களே, கண்களை அடைந்த தன் பயனைப் பெற்றவர் ஆவர். கோபிகைகளுக்குச் சொந்தமான கண்ணனுடைய அதர அமிர்தத்தை பானம் செய்கின்ற இந்தப் புல்லாங்குழல் என்ன புண்ணியம் செய்ததோ!

மீதமுள்ள அமுதத்தை இங்குள்ள நீர்த்தேக்கங்கள் பானம் செய்கின்றன. எனவே கரையிலுள்ள மரங்கள், பக்தர்களின் மயிர்க் கூச்சலைப் போன்று பட்டைகளை வெளிப் படுத்துகின்றன. நீரைப் பெருக விட்டு ஆனந்தக் கண்ணீரை விடுகின்றன. ஏ, தோழியே, தேவகியின் மைந்தன் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் திருவடித்தாமரைகளின் சுவடுகளை எங்கும் தாங்கி நிற்பதும், கண்ணனின் குழலோசையைக் கேட்டு உடனேயே அவனெதிரில் மதமுடன் மெய்மறந்து கூத்தாடுகின்ற மயில்களுடன் கூடியதும், கண்ணனுடைய குழலோசையைக் கேட்ட மாத்திரத்திலேயே மெய்மறந்து மயக்கமுற்றிருக்கும் மலையடிவாரங்களில் வாழும் உயிரினங்களுடன் கூடியதுமான இந்த பிருந்தவானம் என்ற புண்ணியபூமி மண்ணுலகின் புகழை வானளாவி இருக்கும்படி உயர்த்திவிட்டது. நம்மைக் காட்டிலும் அறிவில்லாதவைகள் என்று கருதப்படும், இங்கு வரும், பெண்மான்கள் கட்டழகனான கண்ணனைக் கண்ணாரக் கண்டு அவனுடைய குழலோசையை செவிகளால் பருகி, தங்கள் கணவர்களான ஆண்மாங்களுடன், கண்ணனை இடையராமல் பார்த்து (அன்பு நிறைந்த பார்வைகளாகிற மலர்களால்) வழிபடுகின்றன. வானவீதியில் விமானங்களில் சஞ்சரிக்கும் தேவஸ்தரீகள், பார்க்கும் பெண்களின் உள்ளங்களை ஆகர்ஷிக்கின்ற நிகரற்ற அழகுடைய கண்ணனைக் கண்டு, அவருடைய அழகிய உள்ளத்தைக் கவருகின்ற குழலோசையையும், கேட்டு கண்ணனுடைய உருவத்திலும், குழலோசையிலும் லயித்து, மெய்மறந்து, தங்கள் உடலிலிருந்து ஆடைகள், கூந்தல், மலர்கள் விலகி விழுவதையும் உணரவில்லை.

பசுக்கள் ஆனந்தக் கண்ணீருடன் கூடிய கண்களின் வழியாகத் தங்கள் உள்ளங்களில் கோவிந்தனை அடைந்து கண்ணனுடைய திருமுகத்திலிருந்து வரும் குழலோசையாகிற அமுதத்தை, முகங்களைத் திருப்பி வானத்தைக் குறித்து தூக்கியநிலையில், காத்துகளை தொன்னை போல் செய்து (கீழே வழியாமல்) செவிகளால் பருகுகின்றன. கன்றுகளும் தாய் மடியிலிருந்து பெருகும் பாலை, தங்கள் வாயிலேயே வைத்துக் கொண்டு அதனை விழுங்காமல், குழலோசையாகிய அமுதத்தை காதால் பருகுகின்றன. ஹே, ஸகிகளே, முனிவர்கள் பறவைகளாகத் தோன்றி பிருந்தவனத்திலுள்ள மரங்களுடைய அழகிய தளிர்களுடன் கூடிய இலைகளில் அமர்ந்து கொண்டு கண்கொட்டாதவர்களாகவும் சிறிதும் கூச்சலிடாதவர்களாகவும் இருந்து கொண்டு கண்ணனுடைய அழகிய பார்வையைப் பார்க்கின்றனர். அவரால் இசைக்கப்படும் குழலோசையை செவிகளால் அனுபவிக்கின்றனர். அச்சமயம் பிருந்தாவனத்தில் உள்ள யமுனையின் உட்பிரிவுகளான பல ஆறுகள் கண்ணனின் குழலோசையைக் கேட்டு, மயக்கமுற்று, வேகமாகச் செல்வதை விடுத்து, சுழலாகத் திரும்புகின்றன, மிகுந்த அன்புடன், தாமரை மலர்களுடன் கூடிய தங்களுடைய சிறிய அலைகளாகிற கைகளால் கண்ணனின் திருவடிகளைத் தொடுகின்றன. பிருந்தாவனத்தில் கடுமையான வெயில் நேரத்தில், ராமனுடனும், கோபகுமாரர்களுடனும், பசுக்கள் அனைத்தையும் மேய்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது மேகமானது தன் நிறத்தை ஒத்த நிறமுடையவன், நண்பன் என்ற எண்ணத்துடன், மிகுந்த அன்புடன் கண்ணன் மீது மலர்மழையைப் பொழிந்து குடையாக மேலேயிருந்து வெயிலால் ஏற்படும் துன்பத்தை அகற்றியது. கோபாலர்களுடன் பசுக்களை பிருந்தாவனத்தில் ஓட்டிச் செல்கின்ற ஸ்ரீராம கிருஷ்ணர்கள் எழுப்பிய உள்ளத்தைக் கவரும் குழலோசையால் அசையும் பொருள்கள் அசையாதிருந்தன. அசையாப் பொருள்கள் அனைத்தும் அசைந்தன என்று ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது.

இங்கு, கோபிகைகள், பிருந்தாவனத்தில் உள்ள நீர்த்தேக்கங்கள், மயில்கள், மலையடிவாரத்தில் உள்ள உயிரினங்கள், மான்கள், தேவஸ்தரீகள், பசுக்கள், கன்றுகள், பறவைகள், நதிகள், மேகம் இவையெல்லாம் கண்ணனின்

வேணுகானத்தில் மயக்கமுற்றன, மகிழ்ச்சி அடைந்தன தங்கள் துன்பங்களை மறந்தன என்ற விவரத்திலிருந்து ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் பகவானின் சிறந்த வேணுகானம் நல்லவர்களின் துன்பத்தையும் அகற்றியது என்ற மறை பொருளாகக் குறிப்பிடுகிறார் என்று உணர வேண்டும்.

श्लो ॥

ध्रुवमठ्यमुखमुख्यैस्तालभेदैरन्त्यो
 वनभुवि वरनार्यो रासगोष्ठीगरिष्ठाः ।
 अलघुलघुपदादिन्यासभेदैश्च नाट चैः
 सरसमभिनयन्त्यो नन्दसूनुं भजन्ते ॥169॥

मुहुरपि सुरनार्यो रासलीलाविलासं
 जगुरिति दिवि दिव्यस्यन्दनानन्दवत्यः
 अभिनयमपि तासां वल्लवीनां मुरारे-
 रधिकमभिनयन्त्यः पुष्पवृष्ट्यार्चयन्त्यः ॥170॥

ச்லோ.-169-170

த்ருவமட்யமுகமுக்க்யைஸ்தாளபேதைதரடந்த்யோ
 வனபுவி வரநார்யோ ராஜகோஷ்டிகரிஷ்டா: |
 அலகுலகுபதாதிந்யாஸபேதைச்ச நாட்யை:
 ஸரஸமபிநயந்த்யோ நந்தஸூனும் பஜந்தே ||

முஹூரபி ஸூரநார்யோ ராஸலீலாவிலாஸம்
 ஜகூரித திவி திவ்யஸ்யந்தனானந்தவத்ய: |
 அபிநயமபி தாஸாம் வல்லவீனாம் முராரே-
 ரதிகமபிநயந்த்ய: புஷ்பவ்ருஷ்ட்யார்ச்சயந்த்ய: ||

செ-169-170

ராஸ லீலைகள் புரிவதில் மிகவும் தேர்ச்சி பெற்றவர்களும், மிகச்சிறந்த பெண்மணிகளுமான கோபிகைகள் பிருந்தாவனப் பிரதேசத்தில் வாத்யங்களிலிருந்தும், கைகளிலிருந்தும் தோன்றுகிற 'த்ருவதாளம்' 'மட்யதாளம்'

‘ரூபகம்’ ‘ஜம்பா! ‘த்ரிபுட’ முதலான மிகவும் உயர்ந்த பல விதமான தாளங்களுடனும், அகற்றியும் குறுக்கியும் நீட்டியும் வளைத்தும் காலடிகளை வைத்தல் முதலிய அழகிய பலவிதமான பாதவின்யாஸங்களுடனும் கூடிய நாட்டியத்தை மிக்க ஆனந்தத்துடன், அபிநயம் செய்து கொண்டு நந்தகோப குமாரனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானை வழிபட்டனர்.

வானவீதியில் தேவலோகத்தைச் சார்ந்த விமானங்களில் மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் அமர்ந்திருப்பவர்களான தேவலோகத்து மங்கையர், நறுமணம் வீசும் நந்தவனத்திலுள்ள மலர்களால், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பூஜை செய்து கொண்டும், அங்கிருந்தவர்களாகவே நர்த்தனம் செய்து கொண்டும் கோபிகைகளுடைய மிக்க உயர்ந்த அபிநயத்தையும், ராஸலீலையின் அழகையும் மீண்டும் மீண்டும் புகழ்ந்து பாடினர்.

गीतं ॥ 65 ॥

नाटै - ध्रुवताळः ॥

ध्रुवमण्डलपण्डितं वधूजनमण्डलमिहोन्नतं
 भवसागरतारकं गिरापरिभावुकसुलक्षितं
 द्रुतमध्यममन्थरगतीरवलोकयत सुन्दरोः
 कृतपुण्यफलात्मकं हरिं परिपश्यत ब्रजौकसां
 त्रिपताकपताकसुकरैः कटकामुखशिलीमुखैः
 परभावरसोत्कटपरैरपि वीक्षणसुशिक्षितैः
 तनुमध्यनियोजितकरैरपि नाट्यरसोत्कटाः
 नारायणतीर्थकृतं गीतं यतिजनतोषणम् ॥

तां तककिण तधिमितकिड तझणतकिटतक - झणुताकिटतक-
 धणता - तकधणांतकिटझकतरिकिटतंझं - णंतरिकिटतक - झणु -
 ताकिट तकधणता - तकधणां तकिट झंतरिकिट तकझं - णं तरि-

கிடதக - ஧ண்தகிடதஜ் தகிட - ஧ிர்஑ுததீய்யதக - ஧ாகிட-
 தகஜ் தரிகிடதகதலங்஑ுதகத ஑்தகத தகததமிதகிடதணதமி-
 தரிக - ததகிடதகஜ்஑ுததணததிரிமி - தக ததிரிணதோம் ।
 துத ।

கீதம்-65

நாடை—த்ருவதாள:

த்ருவமண்டலபண்டிதம் வதூஜனமண்டலமிஹோன்னதம்
 பவஸாகரதாரகம் கிராபரிபாவுகஸுலக்ஷிதம்
 த்ருதமத்யமமந்தரகதிரவலோகயத ஸுந்தரீ:
 க்ருதபுண்யபலாத்மகம் ஹரிம் பரிபச்யத வ்ரஜௌகஸாம்
 த்ரிபதாகபதாகஸுகரை: கடகாழுகசிவ்முரை:
 பரபாவரஸோத்கட பரைரபி வீக்ஷணஸுசிக்ஷிதை:
 தனுமத்யநியோஜிதகரைரபி நாட்யரஸோத்கடா:
 நாராயணதீர்த்தக்ருதம் கீதம் யதிஜனதோஷணம் ||

தாம் தக கிணததிமிதகிடத ஜ்ணதகிடதக - ஜ்ணுதாகிட தக
 தணதா - தக தணாம் தகிட ஜக தரிகிட தம்ஜம் -
 ணம்தரிகிட தக ஜ்ணுதாகிட தகதணதா - தகதணாம் தகிட
 ஜம் தரிகிட தகஜம் - ணம்தரிகிடதக - தணம் தகிட தஜம்
 தகிட - திர்குடு ததைய்யத்தக - தாகிட தகஜம் தரிகிட
 தகதளங்கு தகதஜம் தகட - தக ததிமி தகிட தண திமிதரிதக -
 ததகிட தகஜ்ணு ததண தத்திமி - தக ததிகிணதோம் - (த்ருவ)

கீர்த்தனம்-65

(தேவஸ்தரீகள் கூறுகின்றனர்)

(ஹே, ஸகிகளே) துருவ மண்டலம் என்ற ராஸ
 லீலையைப் புரிவதில் இணையற்றவரும், கோபிகை
 களுடைய நடுவில் இருப்பவரும், இணையற்ற பெருமை
 வாய்ந்தவரும், ஸம்ஸார கடலிலிருந்து மோக்ஷம், எனப்படும்
 கரையை அடையும்படிச் செய்பவரும், வேதாந்த வாக்கியங்
 களால் நல்லறிவைப் பெற்ற திறமைவாய்ந்த பிரம்ம
 ஞானிகளால் நன்கு அறிந்து அனுபவிக்கப்பட்டதும்,

ஆயர்பாடியில் வாழும் அனைவர்களுடையவும் முற்பிறவியில் செய்த புண்ணியங்களின் பயனாக இருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை இங்கு கண்டு களியுங்கள்

(சில வேளைகளில்) அதிக வேகமாகவும், (சில வேளைகளில்) மிக்க மெதுவாகவும், (சில வேளைகளில்) நடுத்தரமாகவும் நடை போடுகின்றவர்களும், த்ரிபதாகை, பதாகை, ஸுகரம், கடகாமுகம், சிலீமுகம் ஆகிய அபிநய விசேஷங்களுடனும், மிகச்சிறந்த ஆலம்பன, உத்தீபன விபாவம், அனுபாவம், வியபிசாரிபாவம் இவற்றின் சேர்க்கையில் தோன்றிய சிருங்கார ரஸத்தை (காண்பவர் உள்ளங்களில் பொங்கி வழியும்படிச் செய்கின்ற) நல்ல பயிற்சியின் மூலம் மிக்க தேர்ச்சி பெற்ற பலவிதமான விழிகளின் அசைவுகளுடனும், மிகச்சிறிய இடைகளில் அழகாக வைக்கப்பட்டிருக்கும் கைகளுடனும், மிக்க மகிழ்ச்சியுடன் நாட்டியம் செய்கின்றவர்களுமான அழகிய கோபிகைகளைக் காணுங்கள். இவ்விதம் பரமஹம்ஸர்களுக்கு பேரானந்தத்தைத் தருகின்ற இந்த கீதமானது நாராயண தீர்த்தரால் அமைக்கப்பட்டது.

விளக்கம் : ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் ராஸகீடையில் கோபிகைகளுடைய நாட்டியத்தை வருணிப்பதன் மூலம், ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில் 10-வது ஸ்கந்தம், 33-வது அத்தியாயம், 8-வது சுலோகத்தினால் வியாஸ முனிவர் வருணித்திருப்பதை நினைவுபடுத்துகிறார். அது பின்வருமாறு:

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் நடனமாடிய கோபஸ்தீர்கள் காலடிகளை பலமுறையில் வைப்பதனாலும், கைகளை பலவிதமான முத்திரைகளுடன் அசைப்பதனாலும், புன்சிரிப்புடன் புருவங்களை அங்குமிங்குமாக அலையும்படிச் செய்வதனாலும், இடைகளை பலவிதமாக வளைப்பதனாலும், மார்பகத்தை அசைப்பதன் மூலம் அதன்மேல் உள்ள ஆடைகளையும் அசையும்படிச் செய்வதனாலும் முகங்களை இங்கு மங்கும் திருப்பும்போது கன்னப் பிரதேசங்களை அடிக்கடி தொடுகின்ற காதணிகளான குண்டலங்களுடைய அசைவினாலும், ஆயாசமடைந்து வியர்வையுடன் கூடிய முகங்களை

உடையவர்களாகவும், தலையில் கூந்தலையும், இடுப்பில் ஒட்டியாணத்தையும் நன்கு அடைந்திருப்பவர்களான அவர்கள் கண்ணனை நன்கு புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டு, மேகங்களின் கூட்டத்தில் மின்னல் கொடிகள் போன்று ஒருவர்பின் ஒருவராகத் தோன்றி மறைந்தனர்.”

पादन्यासैर्भुजविधुतिभिः सस्मितैर्भ्रूविलासै-
 र्भज्यन्मध्येश्चलकुचपटैः कुण्डलैर्गण्डलोलैः ।
 स्विद्यन्मुख्यः कवररशनाग्रन्ययः कृष्णवध्वो
 गायन्त्यस्त तडित इव ता मेघचक्रे विरेजुः ॥

गीतं ॥ 66 ॥

மத்யமாவதி - மத்யதாழ: ॥

जगदीशं पश्यत सुरवरवनिता
 ब्रजाङ्गनाभिरिह नवनवमणिदिव्य-
 कुण्डलतरणिनिचयशशिगणसंजात
 श्रीधराजितसत्यलोकविचित्र भूतिरयं
 लीलामयदिव्यसुन्दरमदनकोटिविलसित
 तनुर्वसुधासुधाराशिनृत्यति भुवि
 निजदासवर्गसुखकरकृपाम्बुराशिरेनं ॥

तकधीनुतजककिणणकधि - धणकिणणकधिकितधिमित - झणु-
 तद्धणतद्धिमितकिटतकर्धो - धरिकिटधिधिर्गुदुतद्धैय्यतकधीनु -
 तधो - तकणकझं तरिकुंतरि - तकिटझंततकधणंतरिकिट - धा -
 किटतकझं तरिकिटतकताहतधिकितक - तधिमितकिट तकझणु-
 तक - धिमितधिमित तकदधिगिणधोम् ॥ (जगदीशं)

கீதம்-66

மத்யமாவதி—மத்யதாழ:

ஐகதீசம் பச்யத ஸுரவரவநிதா
 வ்ரஜாங்கனாபிரிஹ நவநவமணிதிவ்ய-

குண்டலதரணிநிசயசசிகணஸஞ்ஜாத-
ஸ்ரீதராஜிதஸத்யலோகவிசித்ரபூதிரயம்
லீலாமயதிவ்யஸுந்தரமதனகோடிவிலஸித
தனுர்வஸுதாஸுதாராசிர்ந்ருத்யதி புவி
நிஜதாஸவர்கஸுககரக்ருபாம்புராசிரேனம் ||

தகதீநுத - ஜககிணணகதி - தணகிணணகதி/கிததி/மித - ஜணு
தத்தண தத்திமி - தகிட தகதோம் / தரிகிட திம் திர்குடு
தத்தைய்ய தகதீநுததீ - தகணகஜம் தரிகும்/தரி தகிடஜம்த
தகதணம்/தரிகிட/ தாகிட தகஜம் தரிகிட தகதாஹுத திகிதக
- ததிமி தகிட - தகஜணுதக - திமித திமித தக ததிகிணதோம் //
(ஜகதீசம்)

கீர்த்தனம் 66

(தேவஸ்தரீகள் கூறுகின்றனர்:)

ஹே, தேவப் பெண்களே, இந்த பிருந்தாவன பூமியில்
ஆயர்பாடியிலுள்ள, மங்கையர்களுடன் லீலைகள் புரிகின்ற
இவ்வுலகத்தின் தலைவனை ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை
நோக்குங்கள், எண்ணிரைந்த சூரிய மண்டலம், சந்திர
மண்டலம் இவற்றின் ஒளிகளைக் காட்டிலும் மிக்க
ஒளியுடன் கூடிய புதிய புதிய இரத்தினங்களால்
தயாரிக்கப்பட்ட காதணிகளான குண்டலங்களுடைய
ஒளிக்கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணன், பலவித
ஐச்வரியங்கள் நிறைந்த பிறும்மதேவன் வாழும் ஸத்ய
லோகத்தைக் காட்டிலும் பிருந்தாவன பூமியைச் செல்வச்
சிறப்புடனும் சோபையுடனும் விளங்கும்படிச் செய்து
கொண்டிருக்கிறார். மேலும், இவர், வேடிக்கையாகவே
தோற்றிவைக்கப்பட்டதும் அழகிற்கு இருப்பிடமானதும்,
காண்பவர் உள்ளத்தை ஆகர்ஷிப்பதும், கோடி மன்மதர்
களுக்கு ஒப்பானதுமான செளந்தரியம் நிறைந்த உடலை
யுடையவர். இம்மண்ணுலகில் அமுதக் கடலாக இருப்பவர்,
தன்னை வணங்கி வழிபடும் அடியார்களை நலமுற்றிருக்கும்
படிச் செய்யும் கருணைக்கு கடலாக இருப்பவர். அத்தகைய

கண்ணன் ஆனந்தமான நடனமாடுகிறார். அந்த கிருஷ்ணனை கண்டு களியுங்கள்.

गीतं ॥67॥

मुखारि - रूपकम् ॥

नित्यानन्दमिह पश्यत नरसिंहं
 ब्रजवदूभिरधिकलास्यकृतं परिजनहितचरितं
 भक्तानामभयदं भवबन्धनविदलनम्
 मुनिवर्यमोक्षैकफलं वेदविदितम्
 इन्दिरालिङ्गितं दयासुधयापरिमितामोददम्
 गोपीजनमनसिजानेकरूपधरमिह
 परिपालितपरिजनं निरवधिकरुणारसं ॥

तज्ञंतकज्ञणुतक - तधिमितकिट - धणधिमितकध्ररिकिटज्ञणु - तज्ञं
 तधि - तकगधिमित - किणज्ञंरिधणता - ज्ञणुताहत - तधिमित -
 किटज्ञणु - धिकितकधणधिमितरितधणततधिमितकिट - धाणुं
 तणं तधणं तज्ञणुं तकज्ञंतरि - तद्धळङ्गुतकज्ञणु - तकधिमित -
 तकिटतकतकजणुत - तधिमितकिटधिनुत - धणधिमितक दधि -
 गिणधोम् ॥ नित्यानन्दं ॥

கீதம்-67

முகாரி—ரூபகம்

நித்யானந்தமிஹ பச்யத நரஸிம்ஹம்
 வ்ரஜவதூபிரதிகலாஸ்யக்ருதம் பரிஜனஹிதசரிதம்
 பக்தானாமபயதம் பவபந்தனவிதளனம்
 முனிவர்யமோக்ஷைகபலம் வேதவிதிதம்
 இந்திராலிங்கிதம் தயாஸுதயாபரிமிதாமோததம்
 கோபீஜனமனஸிஜானேகரூபதரமிஹ
 பரிபாலிதபரிஜனம் நிரவதிகருணாரஸம் ॥

தஜம் தகஜணுதக { ததிமி தகிட - தணதிமிதக திரிகிட ஜணு -
 தஜம்ததி | தககதிமித - கிணஜம்தரிநணதா - ஜணுதாவாத -
 ததிமிதகிடஜணு - திகிதகதண| திமி தரி ததண தததிமிதகிட -
 தாணும் தணம் ததணம் தஜணும் தகஜம் தரி -
 தத்தளங்குதகஜணு - தகதிமித தகிட தக தகஜணுத, (ததிமி
 தகிட திருத தண திமிதக ததிகிண தோம்) || (நித்யானந்தம்) 926

கீர்த்தனம்-67

ஹே, வானவர்களின் மங்கையர்களே, ஸ்ரீகிருஷ்ணன் அழியாத பேரானந்த வடிவன். இந்த பிருந்தாவன பூமியில் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் “லாஸ்யம்” எனப்படும் பெண்களுக்குரிய மிருது நாட்டியத்தையும் அவர்களைக் காட்டிலும் நன்றாக நர்த்தனம் செய்பவர். அடியார்களின் பிறப்பு, கிழத்தனம், இறப்பு இவற்றால் ஏற்படும் அச்சத்தை அகற்றுபவர். தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு நன்மையைச் செய்பவர். சம்சாரத் தளையைத் துண்டித்து எறிபவர். எப்பொழுதும் உள்ளத்தில் ஆத்மஸ்வரூபத்தையே தியானிக்கின்ற பெரிய பிரும்மக்ஞானிகளால் அடையப்படும் மோக்சும் எனப்படும் உவமையற்ற பயனாக இருப்பவர். வேதங்களால் அறியப்பட்டவர். லக்ஷ்மீ தேவியுடன் கூடியவர். அமுதம் போன்ற கருணையால் யாவருக்கும் அளவு கடந்த மகிழ்ச்சியை அளிப்பவர். கோபிகைகளுக்கு பலகோடி மன்மதனைப் போன்ற தோற்றமளிப்பவர். தனது பணியாட்களைக் காப்பாற்றுவவர். அடியார்களிடம் எல்லையற்ற தயை உடையவர். நிகரற்ற பக்திமானான பிரஹ்லாதனைக் காப்பாற்றுவதற்கு நரஸிம்மமாகத் தோன்றியவர். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை இந்த பிருந்தாவன பூமியில் கண்டு களியுங்கள்.

விளக்கம் : (1) இந்த கீர்த்தனத்தில், பொருளின் பொருத்தத்தை அனுசரித்து 5-வது வரியில் इक्षितालिङ्गित என்பதை इन्दिरालिङ्गितम् என்றும், अपरिमितम् என்பதை अपरिमितामोद् என்றும் திருத்தப்பட்டுள்ளது.

गीतं ॥68॥

वराळि - झपा ॥

सुरलोकवनितास्समवलोकयत देवं
 अखिललोकाधारं अधिकतरलीलम्
 शरणागतत्राणकलितसङ्कल्पमिह
 वनभुवि महोल्लासरासरसरसिकं
 ब्रजपुरवधूकलितविविधताळमृदङ्ग-
 सङ्गीतरसविज्ञमखिलसारङ्गम्
 उदयविलयातीतरसधनमचिन्त्यम्
 सदयहृदयालोककलितकैवल्यम्
 अधिकतरसाहसोत्साहगाम्भीर्यम्
 विधिमुखविमृग्यपदं विमलविज्ञानम्
 कनककटिसूत्रवलयाङ्गदपटीकम्
 कलितकौस्तुभशोभिकमनीयकण्ठम्
 श्रीवत्सलक्षणमशेषसुररक्षम्
 श्रेयसामास्पदमशेष भुवनानाम् ॥

तन्दिरिनादिरिनाद्रिन्दि - नुतक - तधिमितकिटतकजणुं - तगणं -
 तद्धिकिटतकनं धिक्किटतक - धिंधितत्तादि - तत्तारि - गिणगणां -
 किण - तोदिगिदिगी - धादुगुदुगुजंतजं - तद्धिमितजंतरितधणां
 धाणुधणजणुताहंत - तद्धिमितकिटजंतकजंजणुताहतजंतरि - तधि
 मितकिटतकधणाधिमिजणुतकदधिगिणतौ ॥ (सुरलोक)

கீதம்-68

वराणि—जम्पे

ஸுரலோகவனிதாஸ்ஸமவலோகயத தேவம்
 அகிலலோகாதாரமதிகதரலீலம்

சரணாகதத்ராணகலிதஸங்கல்பமிஹ
 வனபுவி மஹோல்லாஸராஸரஸரஸிகம்
 வ்ரஜ்புரவதூகலிதவிவிததாளம்ருதங்க-
 ஸங்கீதரஸவிக்ஞுமகிலஸாரக்ஞும்
 உதயவிலயாதீதரஸகனமசிந்த்யம்
 ஸதயஹ்ருதயாலோககலிதகைவல்யம்
 அதிகதரஸாஹஸோத்ஸாஹகாம்பீர்யம்
 விதிமுகவிம்ருக்யபதம் விமலவிக்ஞானம்
 கனககடிஸூத்ரவலயாங்கதபடகம்
 கலிதகௌஸ்துபசோபிகமநீயகண்டம்
 ஸ்ரீவத்ஸலக்ஷணமசேஷஸூரரக்ஷம்
 ச்ரேயஸாமாஸ்பதமசேஷபுவநாநாம் ||

தந்திரிநாதிரிநாதிரிந்திம் - நுதக - ததிமிதகிடதக ஜணும் -
 தகணம் தத்திகிடதகநம் திக்கிடதக - திம் திம் தத்தாதி -
 தத்தாரி - கிணகணாங்கிண - தோதிகிதிகீ - தா
 துகுதுகுஜம்ஜம் தஜம் - தத்திமித ஜம்தரிததணாம் - தாணு
 தணஜணுதாஹம்த - ததிமிதகிடஜம்தகஜம்ஜணுதாஹத
 ஜம்தரி - ததிமிதகிட - தக தணதிமிஜணுதகததிகிணதோம் ||
 (ஸூரலோக)

கீர்த்தனம்-68

ஹே, தேவலோகத்தில் வாழும் மங்கையர்களே, இங்கு
 ஒளி மிகுந்தவராய் விளங்குகின்றவர். பிரும்மாண்டமென்ப
 படும் பெரிய கட்டிடத்தின் அடித்தளமாக இருப்பவர்.
 அடியார்களை ஆட்கொள்வதற்கென எண்ணிறந்த
 கேளிக்கைகள் புரிபவர். தன்னையே புகலிடமாக அடைந்த
 பக்தர்களைக் காப்பற்றுவதற்கு திடமான எண்ணம்
 கொண்டவர். இந்த பிருந்தாவன பூமியில் மிக்க சிறப்புடன்
 நடைபெறும் ராஸகீரீடையில் தோன்றும் ஆனந்தத்தை
 நன்கு அனுபவிப்பதில் மிகத் திறமையுடையவர்.
 ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களின் தேர்ச்சி பெற்ற
 கைகளிலிருந்து தோன்றும் கைத்தாளம், மிருதங்க
 வாத்தியத்தின் ஒலி, உள்ளத்தைக் கவரும் குரலுடன் சேர்ந்த

அவர்களுடைய வாய்ப்பாட்டு இவற்றால் ஏற்படும் ஆனந்தத்தை நன்கு அனுபவிப்பவர். தோற்றமோ, மறைவோ இல்லாமல் எப்பொழுதும் இருக்கும் பேரானந்த கட்டியாக இருப்பவர். உலக விஷயங்களில் மூழ்கிய உள்ளத்தால் உணர முடியாதவர். நன்கு கனிந்த பக்தியுடைய அடியார்களை இரக்கமுற்ற உள்ளத்துடன் ஒரு தடவை நோக்குதலால் மட்டுமே அவர்களுக்கு மோக்ஷத்தை அளிப்பவர். வேறெங்கும் காண முடியாத மிகுந்த குதூகலத்துடன் கூடியதும் நினைத்ததை நடத்தும் இயல்புடையதுமான ஆழமுள்ள நெஞ்சம் படைத்தவர். பிரம்மதேவன் முதலியவர்களால் ஆத்மவிசாரம் ஆகிற பெரு முயற்சியால் அடையத் தகுந்தவர். தூய்மையான உண்மையறிவு வடிவானவர். தங்கமயமான அரைஞாண், கைவளைகள், தோள் வளைகள், மஞ்சள் பட்டு இவற்றை அணிந்திருப்பவர். தனது திருக்கழுத்தில் ஒளியுடன் மிளிருகின்ற கௌஸ்துபம் என்ற இரத்தினத்துடன் நன்கு விளங்குகின்றவர். ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மச்சத்தை மார்பில் உடையவர் (தன்னை வழிபடும்) வானவர்கள் அனைவரையும் காப்பாற்றுகின்றவர். பதினான்கு உலகங்களுக்கும் வேண்டிய எல்லாவிதமான நலன்களையும் அளிப்பவர். (அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை கண்குளிரக் கண்டு களியுங்கள்).

गीतं ॥69॥

मोहनं - त्रिपुट ॥

गोपालमाकलये सखि हे

गोपिकायुतमण्डले

चण्डभानुसमग्रमण्डल-

नियतदेवमखिलसारमादिदेव

मतुललीलममरगीतमप्रमेयबलपराक्रमम्
नित्यसिद्धसुखैकविग्रहमच्युतम् ॥

तत्तर्घीघो - नुतजंतरि तधिमितकिटतधिमितजं - तजं - धणां -
जणुं - धनान्दिमितधीधणतक तधिमिकिट जणुततकिट - धिकि -
तकजणु - धणधिमि - तधिमिततकधणत- जणुताहतधिमितजणुत
तकधरिकिटजणुतद्धिमितकिट - धिकितकजणुतक दधिगिणधौं ॥
गोपालं ॥

கீதம்-69

மோஹனம்—தீரிபுட

கோபாலமாகலயே ஸகி ஹே
கோபிகாயுதமண்டலே¹
சண்டபானுஸமக்ரமண்டல-
²நியததேவமகிலஸாரமாதிதேவ-
மதுலலீலமமரகீதமப்ரமேயபலபராக்ரமம்-
நித்யஸித்தஸுகைகவிக்ரஹமச்யுதம் ॥

தத்தக்தீதீ - நுதஜம்தரிததிமிதகிடததிமிதஜம் - தஜம் -
தணாம்ஜணும் - தநாந்திமிததீதணதக ததிமிகிட ஜணு
ததகிட - திகிதகஜணு - தண்திமி - ததிமி ததகதணததி -
ஜணுதாஹததிமிதஜணுத - தகதரிகிடஜணுதத்திமிதகிட
திகிதகஜணுதக ததிகிணதோம் ॥ (கோபாலம்)

கீர்த்தனம்-69

(ஒருத்தி தன் தோழியைப் பார்த்து கூறுகிறாள்)
தோழியே, பல்லாயிரக் கணக்கான கோபிகைகள் ஒன்று
கூடியிருக்கும் கூட்டத்தின் நடுவே, பசுக்களை மேய்க்கும்
இடையர் வேடத்தில் காஷியளிக்கும் இந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ண
பரமாத்மாவே, கண்களைக் கூசும்படிச் செய்கின்ற
எண்ணிறந்த கதிர்களுடன் கூடிய சூரியனுடைய முழு
மண்டலத்திலும் இருந்து கொண்டு எப்பொழுதும்
விளங்குபவர், எப்பொழுதும் இருக்கும் உண்மையறிவாக

இருப்பவர், எல்லாப் பொருள்களிலும் 'ஸத்' என்ற தத்துவமாக விளங்குபவர், முழுமுதற்கடவுள், (இவ்வுலகங்களின் நன்மைக்காக) இணையற்ற நன்மையைத் தரும் லீலைகளைப் புரிபவர், வானவர்களால் புகழ்ந்து பாடப்பட்டவர், அளவிட முடியாத வலிமையையும், திறமையையும் அடைந்திருப்பவர். அழிவற்றதும் களங்கமற்றதுமான பேரானந்தம் ஒன்றை மாத்திரமே தனது உருவமாக அடைந்திருப்பவர். ஒரு இடத்திலும், ஒரு காலத்திலும் ஒரு விதத்திலும் நழுவுபவன் அல்ல, தன்னையே தஞ்சம் என்ற அடைந்தவர்களையும் நழுவிடுவதும் இல்லை. அத்தகைய பெருமைகள் வாய்ந்தவரே இந்தக் கண்ணன் என்று நான் உணருகிறேன்.

விளக்கம் : (1) - (2) இந்தக் கீர்த்தனத்தில் வடமொழி உரையையும், பொருளின் பொருத்தத்தையும் அனுசரித்து கோபிகாயுதமண்டலி என்பது கோபிகாயுதமண்டலே என்றும் நியதபோதீ என்பது நியததேவீ என்றும் திருத்திய பாடம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தக் கீர்த்தனத்தில் चण्डभानुसमग्रमण्डलनियतदेव என்ற சொற்றொடரால் यदादित्यगतं तेजः जगद्भासयतेऽखिलम् । यच्चन्द्रमसि यच्चात्रौ तत्तेजो विद्धिमामकम् ॥ என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா (பகவத்கீதை 15-வது அத்தியாயம்) கூறியதையும், सयश्चायं पुरुषे यश्चासावादित्ये என்ற தைத்தரீய உபநிஷத் ஆனந்தவல்லியில் கூறியிருப்பதையும், ध्येयः सदा सवितृमण्डलमध्यवर्ती என்ற (ஸந்த்யா வந்தனத்தில் கூறப்படும்) தர்மசாஸ்திர வாக்யத்தையும் நினைவுபடுத்துகிறார்.

गीतं ॥70॥

आनन्दभैरवी - अटताळः ॥

Handwritten signature

कलयत सुरवनिता मदनगोपालम्
अनुपमलावण्यसरिदेकनाथम्
वनभुवि रवितनयातटिनीतटे

हरिचन्दनलवङ्गलतादिविलसिते /
 निरुपमरासरसोल्लासिते वल्लव-
 युवतीजनमानसपुर्णेन्दुम्
 मृगमदतिलकललितफालसञ्जात-
 श्रमजलकणमुक्ताफलजालसरसम्
 चरणकमलगतमणिमयनुपुर-
 मधुकररवमदननिगमशिक्षागुरुम्
 मन्दमध्यमलघुलघुतरगतिभेद-
 सुन्दरलास्यानन्दितयुवतीवृन्दं हरि-
 चन्दनतुलसीकमलचम्पकादिकुमुद-
 कुन्दपारिजातादिकुसुमसुगन्धिम् ॥

तां - तक्किणकिणककजं / त₂कजंतकुन्तरि - तद्धणं तद्धनां तद्धि
 नुत - धणतद्धिमितकजंतु - त₂कजत - तद्धणां/तधिमितक - ताहुजं
 तरिधनांजुणुत / त₂कटजं त₂कजं तधिमित₂क₂ जणुतधणाधिमि -
 त₂जंतकिट - त₂कजंकिणजं - त₂कधित्त₂क₂ - जणुताहत- धणाधिनुत
 त₂ज्जणुततथणत - तद्धिमित₂क₂त₂क₂ज₂णु₂ त₂करेत₂क₂ तधिगिण- धों
 ॥ कलयत ॥

கீதம்-70

ஆனந்தபைரவீ—அடதாள:

கலயத ஸுரவனிதா மதனகோபாலம்
 அனுபமலாவண்யஸரிதேகநாதம்
 வனபுவி ரவிதனயாதடினீதடே
 ஹரிசந்தனவவங்கலதாதிவிலஸிதே
 நிருபமராஸரஸோல்லஸிதே வல்லவ-
 யுவதீஜனமானஸபூர்ணேந்தும்
 ம்ருகமததிலகலலிதபாலஸஞ்ஜாத-
 ச்ரமஜலகணமுக்தாபலஜாலஸரஸம்

சரணகமலகதமணிமயநாபுர-
 மதுகரரவமதனநிகமசிக்ஷாகுரும்
 மந்தமத்யமலகுலகுதரகதிபேத-
 ஸுந்தரலாஸ்யாநந்திதயுவதீப்ருந்தம் ஹரி-
 சந்தனதுளஸீகமலசம்பகாதிசுமுத-
 குந்தபாரிஜாதாதிசுஸுமஸுகந்திம் ||

6

தாம் - தக்கிணகிண ககஜம் - தகஜம் தகுந்தரி - தத்தணம்
 6 தத்தநாம் தத்திநுத - தண தத்திமிதகஜம்த - தகஜம்த -
 தத்தணாம் ததிமிதக தாஹுஜம்தரிதநாம் ஜனுத - தகடஜம்
 தகஜம் ததிமிதக - ஜனுததணதிமி தஜம்தகிட -
 தகஜம்கிணஜம் - தகதித்தகஜம் - ஜனு தாஹத - தணதிநுத -
 தஜ்ஜனுதததணத - தத்திமி தகடதகஜனு தகரேதக
 ததிகிணதோம் || (கலயத)

கீர்த்தனம்-70

(சுவர்க்க லோகத்து மங்கையர் கூறுகின்றனர்)
 சுவர்க்கத்தில் வாழும் பெண்களே, காண்பவர் உள்ளங்
 களை மயக்க முறச்செய்யும் கட்டழகனும் இடையர்
 குமாரனுமான கண்ணனைக்கண்டு களியுங்கள். இவர்,
 இணையற்ற அழகுக் கடலாக இருப்பவர். செஞ்சந்தன
 மரங்களுடனும், லவங்க கொடி முதலான நல்ல
 கொடிகளுடனும் மிக்க அழகுடன் விளங்குகின்ற சூரியன்
 மகளான யமுனை யாற்றங்கரையில் இருக்கும்
 பிருந்தாவனம் எனப்படும் புண்ணிய பிரதேசத்தில்
 உவமையற்ற ராஸகேளிக்கையில் ஆனந்தமாக நடனம்
 செய்து கொண்டு விளங்குகின்ற ஆயர்பாடியிலுள்ள
 நடுவயதினரான பெண்களுடைய உள்ளங்களாகிற
 (கடல்களை) ஆனந்தக் கொந்தளிப்பு அடையும்படி
 செய்வதில் பூரணசந்திரனாக இருப்பவர். கஸ்தூரி
 திலகத்தால் மிக்க அழகு வாய்ந்த நெற்றியில் ராஸ
 நர்த்தனத்தால் ஏற்பட்ட சிரமத்தினால் தோன்றிய சிறிய
 முத்துக்கள் போன்று துலங்கும் நிறைந்திருக்கும் வியர்வைத்
 துளிகளால் மிகவும் அழகு வாய்ந்தவராக இருப்பவர்.

அழகிய தன்னுடைய திருவடித் தாமரைகளில் அணிந்திருக்கும் இரத்தின மயமான சிலம்புகளின் ஒலியால், வண்டுகளுக்கு, அதன் ஒலிகளாகிய காமதேவனுடைய வேதத்தைக் கற்றுக் கொடுப்பதில் ஆசிரியராக இருப்பவர். மெதுவாகவும், நடுத்தரமாகவும், லகுவாகவும், மிக்க லகுவாகவும், பலவிதமாக தன்னுடைய லயவின்யாஸத்தால் அழகு வாய்ந்த லாஸ்ய நர்த்தனத்தை (பெண்களுக்குரிய) அபிநயித்து ஆயர்பாடியிலுள்ள நடுவயதினரான மங்கையர்களின் கூட்டத்தை மகிழ்ச்சியடையும் படிச் செய்பவர். செஞ்சந்தனப்பூச்சு, துளஸீ, தாமரை மலர், செண்பக மலர், தாழம்பூ, வெள்ளலொத்தி, ஆம்பல் பூ, பவழமல்லி முதலிய மணமுள்ள மலர்களை அணிந்திருப்பதால் நறுமணம் பொருந்தியவர். அத்தகைய கண்ணனை கண்குளிரக்காணுங்கள்.

गीतं ॥71॥

काम्भोजि - एकताळः ॥

कलयत वनभुवि कमलेक्षणमिह
 कलितलळितमुरळीकलनिनदम्
 कल्पितबहुविधकामविशेषम्
 करुणारसघनमनुपमवेषम्
 कल्याणाकृतिकृतबहुखेलं श्री-
 गोपालक रासक्रीडासिद्धमहोत्सववर्णनं
 अधुना शिवनारायणतीर्थसुघटितं
 सूळादिकमिति हरिगुरुकृपया ॥

तकजं - तकधोधिनुतजं/- तद्धिमितकिटजणु धणतां - तककिण -
 जं तरिघणधिमितमित तकधरिकिटजणुतद्धिमितद्धिनां - तक -

जणुततकिटतधिमित - धिकतकजणुताहतधिमि तधिमितकिटजं -
तरि - तकजणुतकतक तधिगिणधों ॥ कलयत ॥

கீதம்-71

காம்போஜி—ஏகதாள:

கலயத வனபுவி கமலேக்ஷணமிஹ
கலிதலளிதமுரளீகலநிநதம்
கல்பிதபஹூவிதகாமவிசேஷம்
கருணாரஸகனமனுபமவேஷம்
கல்யாணாக்ருதிக்குருதபஹூகேலம் ஸ்ரீ-
கோபாலகராஸகீடாஸித்தமஹோத்ஸவ வர்ணனம்
அதுனா சிவநாராயணதீர்த்தஸுகடிதம்
ஸுலாஸாதிகமிதி ஹரிசுருக்ருபயா ॥

தகஜம் - தகதீதிநுதஜம் - தத்திமிதக்கிடஜனுதணதாம் -
தககிணஜம்தரிதணதிமிததிமித - தகதரிசிடஜனுதத்திமி -
ததத்திந்நாம் - தகஜனுததகிடததிமித - திகதகஜனுதா -
ஹததிமி - ததிமிதகிடஜம்தரி (தகஜனுதகதக ததிகிண தோம்)
॥ (கலயத)

3

கீர்த்தனம்-71

(தேவலோகத்துப் பெண்கள் கூறுகின்றனர்) ஹே, ஸகிகளே, இப்பொழுது இந்த பிருந்தாவனத்தில் தாமரை இதழ்போன்று அழகிய விழிகளையுடைய கண்ணன் மிக்க அழகு வாய்ந்த புல்லாங்குழலை இசைத்து, எழுத்துக்களோ, சொற்களோ தெளிவாக அறியப்படாதிருப்பினும், உள்ளத்தைக் கவரும் ஒலிகளைத் தோற்றுவிக்கின்றார். அடியார்களால் மீண்டும் மீண்டும் காண்பதற்கு ஆசைப்படத்தகுந்த பலவிதமான கேளிக்கைகள் புரிகின்றார். (தன்னை வழிபடும் அடியார்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு தோன்றும்) தயாரஸத்தின் உருவாக இருப்பவர். உவமையற்ற நடவேஷம் பூண்டு இருப்பவர். மிக்க மங்களகரமான திருமேனியால், அநேக விதமான விளையாட்டுகளை

புரிபவர். அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவைக் கண்டு களியுங்கள். (மறைகளால் காணவேண்டுமென்ற பரம் பொருளை) கண்டு பிறவிப்பயனைப் பெறுவீர்களாக. இவ்விதம் தேவலோகத்து மங்கையர்களால் “ஸூலா” முதலிய நாட்டியத்துடன் சேர்ந்ததும், கோபால வேடம் பூண்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய ராஸ க்ரீடையில் நிகழ்ந்துள்ள ஒப்புயர்வற்ற ஹரி லீலையின் பெருமைகளின் வர்ணனையானது இப்பொழுது ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடையவும், ஸ்ரீ சிவராமதீர்த்தர் என்ற குருவினுடையவும் கருணையின் பலத்தால், சிவ ராம தீர்த்தரின் சிஷ்யரான நாராயண தீர்த்தரால் பாட்டு வடிவத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

விளக்கம் : (1) இந்த கீர்த்தனத்தில் வடமொழி உரையைத் தழுவி, 5-வது வரியில் कल्याणकृत என்பது कल्याणकृतिकृत என்றும், 6-வது வரியில் गोपालकं रास என்பது गोपालकरास என்றும் वर्णिं என்பது वर्णिं என்றும் திருத்திய பாடம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

(2) தேவலோகத்து மங்கையர் ராஸலீலையை வருணித்தனர் என்று ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தர் கூறியிருப்பதற்கு மூலகாரணம், பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம் 33-வது அத்தியாயம், 4, 5, 19 சுலோகங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது பின்வருமாறு:

“ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ராஸலீலையைக் காண்பதற்கு மிக்க ஆவல் கொண்டு பரவசமான உள்ளத்துடன், மனைவிகளுடன் கூட நூற்றுக்கணக்கான விமானங்களில் கூட்டமாக வானவர்கள் வானத்தை வியாபித்து இருந்தார்கள். தேவலோகத்து துந்துபி வாத்தியங்கள் முழங்கின. தேவலோகத்திய மலர் மழை பொழிந்தது. கந்தர்வத் தலைவர்கள் தங்களுடைய மனைவிகளுடன் ராஸலீலை புரியும் கண்ணனுடைய தூய்மை வாய்ந்த புகழை, நன்கு கானம் செய்தனர். கிருஷ்ணனுடைய ராஸலீலையைக் கண்ணுற்று வானவீதியில் இருக்கும் தேவலோகத்துப் பெண்கள் கிருஷ்ணனிடமுள்ள நிகரற்ற அன்பினால் பீடிக்கப்பட்டவர்களாய் மயக்கமுற்றனர். நக்ஷத்திரக் கூட்டங்களுடன் சந்திரனும் ராஸலீலையைப் பார்த்து மிக்க ஆச்சரியமடைந்தவனாய் அந்த இடத்திலேயே அசையாமல் இருந்து விட்டான்.”

யं मन्येरन् नभस्तादद् विमानशतसङ्कुलम् ।
 दिवोकसां सदाराणामौत्सुवयापहृतात्मनाम् ॥
 ततो दुन्दुभयो नेदुर्निपेतुः पुष्पवृष्टयः ।
 जगुर्गन्धर्वपतयः सस्त्रीकास्तद्यशोऽमलम् ॥
 कृष्णविक्रीडितं वीक्ष्य मुमुहुः खेचरस्वियः ।
 कामार्दिताः शशाङ्कश्च सगणो विस्मितोऽभवत् ॥

श्लो ।

अङ्गप्रत्यङ्गौणस्फुटसमविषमव्यञ्जकव्यक्तिसिद्धम्
 भृङ्गाराद्यैरनिन्द्यैरधिकमभिनयं व्यञ्जयन्त्यो युवत्यः ।
 रासக்ரீडाविलासैर्वनभुवि नितरां माधवं तोषयन्त्यः
 तुष्टस्वैरं रमन्ते चिरमिह गुरुणा श्रीधरेणाप्तकामाः ॥171॥

ச்லோ-171

அங்கப்ரத்யங்ககௌணஸ்புடஸமவிஷமவ்யஞ்சகவ்யக்திஸித்தம்-
 ஜகவ்யக்திஸித்தம்
 ச்ருங்காராத்யைரநிந்த்யைரதிகமபினயம் வ்யஞ-
 ஜயந்த்யோ யுவத்ய: |
 ராஸக்ரீடாவிலாஸைர்வனபுவி நிதராம் மாதவம் தோஷயந்த்ய:
 துஷ்டாஸ்ஸ்வைரம் ரமந்தே சிரமிஹ குருணா
 ஷதரேணாப்தகாமா: ||

செ.-171

அபிநயம் செய்யும்பொழுது உள்ளத்தில் உள்ள
 எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துதல், அவற்றைத் தெளி
 வாக்குதல், ஒற்றுமை, வேற்றுமை நன்கு துலங்கும்படிச்
 செய்பவைகளான, இருகைகள், இருபாதங்கள், முகம்,
 கழுத்து, மார்பு, இடை ஆகிய அங்கங்களாலும், கண்கள்,
 காதுகள், புருவங்கள், விரல்கள், உதடுகள், ஸ்தனங்கள் ஆகிய
 உபாங்கங்களாலும், மேற்கூறியவற்றை நன்கு துலங்கும் படிச்
 செய்வதில் மிகத் தேர்ச்சிப் பெற்றவர்களும், புகழ் பெற்றவர்

களும், குற்றமற்ற சிருங்காரம் முத்லிய ரஸங்களுடன் மிகச் சிறப்பாக அபிநயம் செய்து விளக்க வேண்டியவற்றை நன்கு அங்க உபாங்களால் விளங்குகின்றவர்களாகவும், பிருந்தா வனத்தில், மிகக் கவர்ச்சிகரமான ராஸலீலைகளால் லக்ஷ்மீபதியான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை மிக்க மகிழ்ச்சி அடையும் படிச் செய்கின்றவர்களாகவும், அடைய வேண்டிய லாபங்களை அடைந்தவர்களாகவுமுள்ள நடு வயதினரான கோபிகைகள், ஜகத்குருவான ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா வுடன், ஒரு கவலையுமின்றி, நீண்ட நேரம், ஆனந்தமாக இருந்தனர்.

விளக்கம் : ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்த ஸ்வாமிகள் கோபிகைகள் ராஸலீலையில் நீண்ட நேரம் ஆனந்தம் பெற்றனர் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஸ்ரீமத் பாகவதத்தில், வியாஸ முனிவர் ஆயிரம் சதுர்யுக பரிமாணமுள்ள பிறும்ம தேவனுடைய இரவு முழுவதும் ஆனந்தம் அடைந்த கோபிகைகள், ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவானால் அனுமதிக்கப் பட்டவர்களாக, இஷ்டமில்லாம லேயே தங்கள், தங்கள் வீடுகளை அடைந்தனர் என்று, 10-வது ஸ்கந்தம் 33-வது அத்தியாயம் 39-வது சுலோகத்தால் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**ब्रह्मराव उपावृत्ते वासुदेवानुमोदिताः ।
अनिच्छन्त्यो ययुर्गोप्यः स्वगृहान् भगवत्प्रियाः ॥**

**इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
रासक्रीडामहोत्सववर्णनं नाम सप्तमस्तरङ्गः समाप्तः ॥**

இதி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தவிரசிதாயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலாதரங்கிண்யாம்
ராஸக்ரீடாமஹோத்ஸவவர்ணனம் நாம
ஸப்தமஸ்தரங்க: ஸமாப்த:

இவ்விதமாக ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப்பட்ட ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற நூலில் ராஸ க்ரீடை என்ற உத்தமமான லீலையை வருணிக்கும் ஏழாந்தரங்கமும், வேங்கடேச ப்ரியை எனப்படும் அதனுரையும் முற்றிற்று.

॥ अथ अष्टमस्तरङ्गः ॥

रासक्रीडामहोत्सववर्णनाभिनयः क्रियते ॥

श्लो ॥

अष्टमे गोपिकागीतमादरेणाभिनीयते ।

गोपीभिस्सह कृष्णस्य रहस्यागमनं वने ॥172॥

अन्तर्धानञ्च कृष्णस्य ततो गोपीप्रलापनम् ।

कृष्णस्यान्वेषणं भूयस्तासां श्रीकृष्णदर्शनम् ॥173॥

एतच्चरित्रमधुना संग्रहेण हरैः कृतम् ॥174॥

आनन्दं नन्दयन्तं हृदयगतमविद्याश्रयं नादगम्यम्

¹प्राणादीन् षोडशारानिव रथचरणे ²स्थापितान्नाभिदेशे ।

आकाशादींश्च भवान्निजपरिकलया जृम्भितान्मायया तम्³

गोपीमध्ये मुकुन्दं ब्रजपुरवनिता कापि गायत्युदारम् ॥175॥

அத அஷ்டமஸ்தரங்க:

ராஸகரீடா மஹோத்ஸவ வர்ணனாபிநய: கிரியதே

சீலோ-172-175

அஷ்டமே கோபிகாகீதமாதரேணாபிநீயதே |

கோபீபிஸ்ஸஹ க்ருஷ்ணஸ்ய ரஹஸ்யாகமனம் வநே ||

அந்தர் தானஞ்ச க்ருஷ்ணஸ்ய ததோ கோபீப்ரலாபனம் |

க்ருஷ்ணஸ்யான்வேஷணம் பூயஸ்தாஸாம் ஸ்ரீக்ருஷ்ண-

தர்சனம் ||

ஏதச்சரிதமதுனா ஸங்க்ரஹேண ஹரே: க்ருதம் ||

ஆனந்தம் நந்தயந்தம் ஹ்ருதயகதமவித்யாசர்யம்

நாதகம்யம் |

¹ப்ராணாதீன் ஷோடசாரானிவ ரதசரணே ²ஸ்தாபிதான்நாபி-
தேசே ||

ஆகாசாதீம்ச்ச பாவான்னிஜபரிகலயா ஜ்ரும்பிதான்
மாயயா தம்³ |

கோபீமத்யே முகுந்தம் வ்ரஜபுரவனிதா காபி காயத்யு-
தாரம் ||

எட்டாம் தரங்கம்

ராஸகீடை என்கிற உன்னதமான கேளிக்கையின் விவரம்
நடிக்கப்படுகிறது

செ-172-175

கோபிகைகள் மிக்க பக்தியுடன் பாடிய பாட்டு, பிருந்தாவனத்தில், யாருமறியாதவிதம், தனிமையில், கோபிகைகளுடன் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய வருகை, அதன் பின், கோபிகைகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய பிரிவால் துன்பம் தாங்காமல், பலவிதமாகப் புலம்பல், ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுதல் மீண்டும் கோபிகைகளுக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண தரிசனம் ஏற்படுதல், என்பவை எட்டாவது தரங்கத்தில் அபிநயிக்கப்படுகிறது. ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா புரிந்த லீலைகள் இப்பொழுது சுருக்கிக் கூறப்படுகின்றன.

ஆனந்தவடிவர், நல்லுறக்கத்தில் உயிர்களைனைத்தையும் இன்பமுறச் செய்பவர், அனைவருடைய உள்ளத்திலும் இருப்பவர், இவ்வுலகத்தின் காரணமான அக்ஞானத்திற்கு ஆதாரமாக இருப்பவர், ஓங்காரத்தின் ஒலியால் உணரத் தகுந்தவர், வண்டிச்சக்கரத்தின் நடுவே இருக்கும் குடத்தில் திடமாகப் பொருத்தப்பட்டிருக்கும் ஆரக்கால்களைப் போல தன்னுடைய மாயையால், ஜீவாத்மாக்களின் நலனுக்காக தோற்றி வைக்கப்பட்ட (1) பிராணன்,

(2) ச்ரத்தை, (3) வானம், (4) வாயு, (5) தீ, (6) நீர், (7) நிலம், (8) புலன், (9) மனது, (10) அன்னம், (11) வீரியம், (12) தபஸ், (13) மந்திரம், (14) கர்ம, (15) உலகங்கள், (16) நாம எனப்படும் பதினாறு கலைகளைத் தாங்கி நிற்பவர், நன்கு கனிந்த நல்லறிவு படைத்தவர்களுக்கு மோக்ஷத்தையளிப்பவர். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்து, சிறந்த அறிவு படைத்த ஆயர்பாடியிலுள்ள ஒரு கோபிகை நல்லறிவு புகட்டும் ஒரு பாட்டைப் பாடினாள்.

விளக்கம் : (1) प्राणादीन् षोडशान् என்ற சொற்றொடரால் நூலாசிரியர், ப்ரச்னோபநிஷத் 2-வது ப்ரச்னம், अरा इव रथनाभौ प्राणे सर्वं प्रतिष्ठितं । ऋचो यजूषि सामानि यज्ञः क्षत्रं ब्रह्मच என்ற மூன்றாவது மந்திரத்திலும், 6-வது ப்ரச்னம் स प्राणमसृजत प्राणच्छ्रद्धां खं वायुर्ज्योतिरापः पृथिवीन्द्रियं मनः अन्नमन्नाद्दीर्यं तपो मन्त्राः कमं लोकाः लोकेषु नाम च என்ற 4-வது வாக்கியத்திலும் கூறப்பட்ட பொருளைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

(2) இந்த இடத்தில் பொருளின் பொருத்தத்தைக் கருதி रथचरणस्यापितान् என்பதற்குப் பதில், रथचरणेस्थापितान् என்றும், माययातत् என்பதற்குப் பதில் मायया तम् என்றும் மாற்றம் செய்யப் பட்டிருக்கிறது.

गीतं ॥72॥

आहिरि - त्रिपुट ॥

प ॥ भावये सखि भावये
भावये सखि भादशमीशम् ।

मधुरिपुमिह वनभुवि विहरन्तम्
माधवमिन्द्रियधीषु वसन्तम् ॥1॥

॥ भावये ॥

दिनकरमण्डलगं सुतपन्तम्
विश्वतनुं वियदादिषु सन्तम् ॥2॥

॥ भावये ॥

पवनगतमखिलकारणमादिम् प्राणतया परिविततमनादिम् ॥3॥	॥ भावये ॥
सकलविलयमनुभवति यदेकम् यत्र तदा निजमेति ¹ सदेकम् ॥4॥	॥ भावये ॥
यमवधिलयमनुयाति तु तारम् तं परमव्ययमागमपारम् ॥5॥	॥ भावये ॥
अरमिव रथचरणस्य पिनद्धम् यत्र कला नियमेन ² सुसिद्धाः ॥6॥	॥ भावये ॥
निगमविचारजनितमतिगम्यम् जन्मलयादिरहितमतिरम्यम् ॥7॥	॥ भावये ॥
अभिनवजलधरसुन्दरदेहम् वारितगोपवधूजनमोहम् ॥8॥	॥ भावये ॥
हरिगुरुपरिजनहृदयविनोदम् नारायणतीर्थफणितमिहेदम् ॥9॥	॥ भावये ॥

கீதம்-72

ஆணிரி—த்ருபுட

- ப. பாவயே ஸகி பாவயே
பாவயே ஸகி பாத்ருசமீசம் ||
1. மதுரிபுமிஹ வனபுவி விஹரந்தம்
மாதவமிந்த்ரியதீஷு வஸந்தம் || (பாவயே)
 2. தினகரமண்டலகம் ஸுதபந்தம்
விச்வதனும் வியதாதிஷு ஸந்தம் || (பாவயே)
 3. பவனகதமகிலகாரணமாதிம்
ப்ராணதயா பரிவிததமநாதிம் || (பாவயே)

4. ஸகலவிலயமனுபவதி யதேகம்
யத்ர ததா நிஜமேதி ¹ஸதேகம் || (பாவயே)
5. யமவதிலயமனுயாதி து தாரம்
தம் பரமவ்யயமாகமபாரம் || (பாவயே)
6. அரமிவ ரதசரணஸ்ய பினத்தம்
யத்ர கலா நியமேன ²ஸுஸித்தா: || (பாவயே)
7. நிகமவிசாரஜனிதமதிகம்யம்
ஜன்மலயாதிரஹிதமதிரம்யம் || (பாவயே)
8. அபிநவஜலதரஸுந்தரதேஹம்
வாரிதகோபவதூஜனமோஹம் || (பாவயே)
9. ஹரிசுருபரிஜனஹ்ருதயவிநோதம்
நாராயணதீர்த்தபணிதமிஹேதம் || (பாவயே)

கீர்த்தனம்-72

ப. (ஒரு கோபிகை மற்றொரு கோபியிடம் கூறுகிறாள்).

ஹே, தோழியே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், வேறொரு பிரகாசத்தின் ஒளியில்லாமல், தன் ஒளிகளாலேயே பிரகாசிப்பவர். (ஸ்வப்ரகாசமானவர்) இவரே உலக மனைத்திற்கும் தலைவனாக இருக்கும் பரமேச்வரன் என்று இவரை நான் திடமாகத் தியானிக்கிறேன்.

(1) மது எனப்படும் அரக்கனைக் கொன்றவரும், லக்ஷ்மிதேவியின் கணவருமான மகா விஷ்ணுவே இந்த பிருந்தாவனத்தில், லீலைகள் புரிகின்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். ஜீவராசிகளுடைய புலன்களிலும் புத்தியிலும் அந்தர்யாமி யாக எப்பொழுதும் நிலை பெற்றிருப்பவர் என்று உணருகிறேன்.

2. இவர் சூரிய மண்டலத்தின் நடுவே இருப்பவர். சூரிய வடிவனாகவுமிருந்து கொண்டு உலகிற்கு ஸந்தாபத்தை அளிப்பவர். உலகங்களையே உடலாகக் கொண்ட விராட் பிறும்மாவாக இருப்பவர். ஆகாயம் முதலிய ஐந்து பூதங்களிலும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவர் என்று தியானிக்கிறேன்.

3. காற்றிலும் அந்தர்யாமியாக இருப்பவர். உலக மனைத்திற்கும் முதல் காரணமாக இருப்பவர். எல்லாப் பொருள்களிலும் பிராண வடிவத்தில் இருந்து கொண்டு அவற்றை இயங்கும்படிச் செய்கின்றவர். தனக்கொரு காரணமில்லாதவர். எப்பொழுதும் இருப்பவர் என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை உள்ளத்தில் சிந்திக்கிறேன்.

4. உண்மையில் இரண்டற்று ஒன்றாகவே இருக்கும் பரம் பொருள், ஜீவத் தன்மையை அடைந்து நனவு நிலையில் பெரிய பொருள்களையும் அனுபவித்து களைப் படைந்து, நல்லுறக்கத்தில் தன்னுடைய உண்மையான ஸச்சிதானந்தத் தன்மையை அடைந்து ஒன்றாகி விடுகிறது. ஜீவத் தன்மையை இழந்து விடுகிறது. அத்தகைய பரம் பொருளாகவே கண்ணனைக் கண்ணுகிறேன்.

5. மறைகளைக் கூறுவதற்கு முன் முதலாவதாகக் கூறப்படுவதும், வேதாந்தங்களில் பரம்பொருளைக் கூறும் சொல்லாகப் புகழ்ந்து கூறப்படுவதுமான ஓங்காரமென்ப படும் அக்ஷரமும், பரம்பொருளை ஆசிரயித்திருக்கும் உலகத்தின் காரணமான ப்ரக்ருதியிலேயே மறைந்து விடுகிறது எனவே, ஓங்காரத்திற்கும் அப்பாற்பட்டது பரம்பொருள். குறைவற்றது. மறைகள் முடியுமிட மாகவும் இருப்பதாகும். அத்தகைய பரம்பொருளாகவே கண்ணனைக் கருதுகிறேன்.

6. தேர்ச்சக்கரத்தில், ஆரக்கால் பொருத்தப் பட்டிருப்பது போல எந்தப் பரம் பொருளிடம் பிராணன் முதலிய பதினாறு கலைகள் நன்கு பொருந்தி யிருக்கின்றனவோ, அத்தகைய பரம்பொருளாகவே ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எண்ணுகிறேன்.

7. வேதாந்தங்களின் பொருளை நன்கு விசாரணை செய்வதனால் ஏற்பட்ட ஸூக்ஷ்மபுத்தியினாலேயே அறியத் தகுந்தவர். பிறப்பு, இறப்பு முதலிய மாறுதல்களை அடையாதவர். மிகவும் அழகுவாய்ந்தவர். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்.

8. நீர்நிறைந்த புதிய கார்மேகம் போன்று கறுத்த அழகிய திருமேனியை உடையவர். (ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களுடைய) அறியாமையை அகற்றியவர் என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனை எண்ணுகிறேன்.

9. ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடமும், குருவிடமும் பக்தியுடன் கூடிய அடியார்களுடைய உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் இந்த கீதமானது இங்கு நாராயண தீர்த்தரால் கூறப்பட்டது.

விளக்கம் : (1) (2) இந்த கீர்த்தனத்தின் 3, 4, வது சரணத்தில், சடாக் என்பது சடேக் என்றும், 5, 6-வது சரணத்தில் சூசிஹ் என்பது சூசிஹ்: என்றும் வடமொழி உரையையும், பொருள் பொருத்தத்தையும் கருதி ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த கீர்த்தனத்தின் 4-வது சரணத்தில் சாந்தோக்ய உபநிஷத் 6வது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டதும், 5-வது சரணத்தில், தைத்தரீய உபநிஷத் 4-வது பிரச்சனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளதும் 6-வது சரணத்தில், ப்ரச்னோபநிஷத் 2-வது ப்ரச்னத்திலுரைக்கப்பட்டதும் விளக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

ஐ ||

सर्वप्रत्यञ्चमेकं प्रकृतिमखिलभावं स्वयं भासयन्तम्
 नित्यासङ्गस्वभावं सकलहृदयगं व्योमवन्निर्विकारम् ।
 आचार्यस्य प्रसादाद्विदुरिह मुनयो वेदभागे मुकुन्दम्
 नृत्यन्तं गायतीति ब्रजपुरवनिता भक्तसङ्कल्पसिद्धम् ॥176॥

சீலோ-176

ஸர்வப்ரத்யஞ்சமேகம் ப்ரக்ருதிமகிலபாவம்

ஸ்வயம் பாஸயந்தம்

நித்யாஸங்கஸ்வபாவம் ஸகல ஹ்ருதயகம் வ்யோம-

வன்னிர்விகாரம் |

ஆசார்யஸ்ய ப்ரஸாதாத்விதுரிஹ முனயோ

வேதபாகே முகுந்தம்

ந்ருத்யந்தம் காயதீதி வ்ரஜ்புரவனிதா பக்தஸங்-

கல்பஸித்தம் ||

செ-176

வேதாந்த விசாரத்தில் ஈடுபாடுடைய முனிவர்கள் ஆசாரியனுடைய திருவருளால், வேதங்களில் உபதேசிக்கப் பட்டவரும், ஸகல ஜீவர்களுக்கும் ஸாக்ஷியாக இருப்பவரும், எல்லாப் பொருள்களிலும், ஸத்தாக இருப்பவரும், சூரியன் முதலியவற்றின் உதவியின்றி தானே பிரகாசிக்கின்றவரும், எப்பொழுதும் ஒன்றுடனும் சம்பந்தப்படாதிருப்பவரும், ஆகாயத்தைப் போன்று ஒரு விதமான மாறுதலையும் அடையாதவரும், மோக்ஷத்தை அளிப்பவருமான பரமாத்மாவை உணர்ந்தனர். அத்தகைய பரமாத்மாவும் அடியார்களுடைய விருப்பங்களை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கென்று, கோபால வேஷத்துடன் தோன்றி, பிருந்தாவனத்தில் நர்த்தனம் செய்கின்றார். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை ஆயர்பாடியிலுள்ள ஓர் மங்கை பின்வருமாறு புகழ்ந்து பாடுகிறாள்.

गीतं ॥73॥

वराळि - आदि ॥

प ॥ श्रीनिलयं सखि श्रीनिलयं ॥

अनु ॥ धीमहि गोपीसुखनिलयं ॥ श्रीनिलयं ॥

गगनपवनमुखभूतनिदानम्
प्रियतममागममृगितमिहैनम् ॥1॥ श्रीनिलयं ॥

यदभिसृजति जगदवति पुनाति
ग्रसति चिदात्मतया सुविभाति ॥2॥ श्रीनिलयं ॥

दिव्यतनुमजरममरमसङ्गम्
आन्तरबाह्यततं जगदङ्गम् ॥3॥ श्रीनिलयं ॥

அனலशिरश्रुति ¹ वेद्यमधीशम् दिनकरशशधरलोचनदेशम् ॥4॥	॥ श्रीनिलयं ॥
विश्वहृदयं मेदिनीपदमादिम् प्राणतयाकृतपवनमनादिम् ॥5॥	॥ श्रीनिलयं ॥
विश्वनगरवरराजमराजम् विविधकलामृतजीवसमाजम् ॥6॥	॥ श्रीनिलयं ॥
मुहुरपरं परबृह्मितभावम् निजकलया ² परिहृतभवभावम् ॥7॥	॥ श्रीनिलयं ॥
ब्रजयुवतीजनकृतपरिहासम् वनभुवि मुनिवरहृदयनिवासम् ॥8॥	॥ श्रीनिलयं ॥
बुधजनमानसमण्डनभूतम् इदमिह नारायणतीर्थगीतम् ॥9॥	॥ श्रीनिलयं ॥

கீதம்-73

வராளி—ஆதி

ப.	ஸ்ரீநிலயம் ஸகி ஸ்ரீநிலயம் ॥	
அனு.	தீமஹி கோபீஸுகநிலயம் ॥	(ஸ்ரீநிலயம்)
1.	ககனபவனமுகபூதநிதானம் ப்ரியதமமாகமம்ருகிதமிஹைனம் ॥	(ஸ்ரீநிலயம்)
2.	யதபிஸ்ருஜதி ஜகதவதி புனாதி க்ரஸதி சிதாத்மதயா ஸுவிபாதி ॥	(ஸ்ரீநிலயம்)
3.	திவ்யதனுமஜரமமரமஸங்கம் ஆந்தரபாஹ்யததம் ஜகதங்கம் ॥	(ஸ்ரீநிலயம்)
4.	அநலசிரச்ச்ருதி ¹ வேத்யமதீசம் தினகரச்சதரலோசனதேசம் ॥	(ஸ்ரீநிலயம்)
5.	விச்வஹ்ருதயம் மேதிநீபதமாதிம் ப்ராணதயா க்ருதபவனமநாதிம் ॥	(ஸ்ரீநிலயம்)

6. விச்வநகரவரராஜமராஜம்
விவிதகலாம்ருதஜீவஸமாஜம் || (ஸ்ரீநிலயம்)
7. முஹூரபரம் பரப்ருஹ்மிதபாவம்
நிஜகலயா² பரிஹ்ருதபவபாவம் || (ஸ்ரீநிலயம்)
8. வ்ரஜயுவதீஜனக்ருதபரிஹாஸம்
வனபுவி முனிவரஹ்ருதயநிவாஸம் || (ஸ்ரீநிலயம்)
9. புதஜனமானஸமண்டனபூதம்
இதமிஹ நாராயணதீர்த்தகீதம் || (ஸ்ரீநிலயம்)

கீர்த்தனம்-73

ப., அனு.: ஏ, தோழியே, லக்ஷ்மீதேவிக்கு இருப்பிடமானவர், ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் அனைவர்களுடையவும் மகிழ்ச்சிக்கிருப்பிடமானவர், என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்.

1. ஆகாயம், வாயு முதலிய பூதங்களுக்கு மூலகாரணமாக இருப்பவர், வேதாந்த விசாரத்தினால் அடையப்படுகின்றவர், எல்லையில்லாத அன்பிற்குப் பாத்திரமானவர் (என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

2. எந்தப் பரம்பொருள், படைக்கின்றதோ, காப்பாற்றுகின்றதோ, தூய்மைப்படுத்துகின்றதோ, அழிக்கின்றதோ, தன்னுடைய சித்ருபத்தால் இந்த உலகமாகப் பிரகாசிக்கின்றதோ அத்தகைய பரம்பொருளாகவே (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்.)

3. ஒலிகளுடன் விளங்குகின்ற உடலை உடையவர், பிறக்காதவர், இறப்பு இல்லாதவர், ஒன்றுடனும் ஒட்டாதவர், உள்ளும் புறமும் நிறைந்திருப்பவர், உலகத்தையே உடலாகக் கொண்டவர் (என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

4. தீயுடன்கூடிய பாணையை தலைமீது வைத்துக் கொண்டு அத்யயனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்ற நியமத்துடன் படிக்கப்படும் அதர்வ வேதத்தைச் சேர்ந்த முண்டகம், ப்ரச்னம் என்ற உபநிஷத்துக்களால் நன்கு

அறியத் தகுந்தவர், இவ்வுலகத்தின் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக இருப்பவர், சூரியனையும் சந்திரனையும் கண்களாக அடைந்திருப்பவர் (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

5. உலகமனைத்தையும் உள்ளமாக அடைந்திருப்பவர், மண்ணுலகத்தைக் காலாகக் கொண்டவர், அனைத்திற்கும் காரணமாக இருப்பவர், வாயுவை மூச்சுக்காற்றாக அடைந்திருப்பவர், காரணமற்றவர் (பிறக்காதவர்) (என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

6. பதினான்கு உலகங்கள் அடங்கிய பிரமாண்டத் திற்குச் சிறந்த அரசனாக விளங்குபவர், தனக்கு மேலான ஒரு அரசனுமில்லாதவர், மாயையுடன் சேர்ந்த தன்னுடைய சைதன்ய அம்சங்களால் ஜீவர்களின் கூட்டங்களைப் படைத்தவர் (என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

7. அடிக்கடி 'ப்ரக்தி' 'புருஷன்' இவர்களுடைய சேர்க்கையின் மூலம் உலகத்தின் உற்பத்தியை வளரும் படிச் செய்பவர், தன்னுடைய தூய்மையான சித்தகலையை அறிவதன் மூலம் சம்சாரத்தைத் தோன்றாமல் செய்பவர் (என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

8. ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையருடன் வேடிக்கைகள் பேசி உரையாடுபவர், காட்டிலுள்ள சிறந்த முனிவர் களுடைய உள்ளங்களில் குடியிருப்பவர் (என்று ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தியானிக்கிறேன்).

9. சிறந்த அறிஞர்களுடைய உள்ளங்களுக்கு அணி போன்றிருக்கும் இந்தப்பாட்டு இங்கு நாராயண தீர்த்தரால் பாடப்பட்டது.

விளக்கம் : (1) (2) இந்தக்கீர்த்தனத்தில், பொருள் பொருத்தம் வடமொழி உரை இவற்றைத் தழுவி, 4-வது சரணத்தில் ஶ்ருதிவாச் என்பது ஶ்ருதிவேய் என்றும், 7-வது சரணத்தில் நிஜபரயா என்பது நிஜகலயா என்றும் திருத்திய பாடம் ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது.

5. நூலாசிரியர் 4,5 சரணங்களில் தैषாமவैतां ब्रह्मविद्यां वदेत शिरोव्रतं विधिवद्यैस्तु चीर्णं । अरिनर्मूर्धा चक्षुषी चन्द्रसूयौ (3வது முடிக்க) दिशः श्रोत्रे वाग्विवृताश्च वेदाः । वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्भ्यां पृथिवी ह्योष सर्वभूतान्तरात्मा (2வது முடிக்க) என்ற முண்டகோபநிஷத் கருத்துக்களைப் பொருத்தியிருக்கிறார்.

श्लो ॥

इति गोप्यः परानन्दं गायन्त्यस्ताः पृथक् पृथक् ।
अपरा श्रुतयो भूयो भूयस्तत्रैव सङ्गताः ॥177॥

कदाचिद्गोविन्दे गतवति परानन्दसदनम्
निराकारं धामस्वकमिति च विज्ञापयति ताः ।
तदाकारं साक्षात्परमधिगताः कृष्णरसिकाः
पुनस्तं गायन्त्यो रहसि मृगयन्ति प्रियतमम् ॥178॥

சீலோ-177-178

இதி கோப்ய: பராநந்தம் காயந்த்யஸ்தா: ப்ருதக் ப்ருதக் |
அபரா ச்ருதயோ பூயோ பூயஸ்ததத்ரைவ ஸங்கதா: ||

கதாசித்தகோவிந்தே கதவதி பராநந்தஸதனம்
நிராகாரம் தாம் ஸ்வகமிதி ச விக்ரூபயதி தா: |
ததாகாரம் ஸாக்ஷாத்பரமதிக தா: க்ருஷ்ணரஸிகா:
புனஸ்தம் காயந்த்யோ ரஹஸி ம்ருகயந்தி ப்ரிய தமம் ||

செ-177-178

இவ்விதம் பேரானந்த வடிவரான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தனித்தனியே கோபிகைகள் பாடிக் கொண்டிருந்தனர். அவ்விடத்தில், கோபிகை வேடம் தாங்கியவேத தேவதைகள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் பாடிக் கொண்டே பிருந்தாவனத்தில், கோபிகைகளுடன் ஒன்று சேர்ந்தனர்.

ஒரு சமயம் பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இடையர் புதல்வன் உருவத்தை விட்டு, உருவமற்ற ஆனந்த ரூபமாக இருந்தார். பின்னர் கோபிகைகளுக்கு தரிசன

மளித்தார். கோபிகைகள், தாங்கள் எங்கு மறைந்திருந்தீர்கள் என்று கிருஷ்ணனிடம் வினவினர். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் நான் என்னுடைய உருவமற்ற பேரானந்தமென்ற வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தேன் என்று கோபிகைகளுக்கு பதில் அளித்தார். கிருஷ்ணபக்தி நிறைந்த கோபிகைகள், அவருளால் உருவமற்ற பேரானந்தம் எனப்படும் அவருடைய ஸ்வரூபத்தை அனுபவித்தனர். மீண்டும் மறைந்த ஸ்ரீகிருஷ்ணனை கோபியர் தனிமையில் அவருடைய பெருமையைப் பாடிக்கொண்டு, நிகரற்ற அன்பிற்கிடமான அவரைத் தேடலாயினர்.

விளக்கம் : பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா வுடன் கேளிக்கைகள் புரிந்த கோபிகைகள் (1) வேத தேவதைகள், (2) தண்டகாவனத்தில் வாழ்ந்து வந்த முனிவர்கள், (3) நித்ய ஸித்த கோலோகத்தில் உள்ள கன்னிகைகள், (4) தேவ கன்னியர் ஆவர். கோபி ஒருத்தியும் மனிதப்பிறவியுடைய பெண் அல்ல. गोप्यस्तुश्रुतयो ज्ञेया कृषिजा गोपकन्यकाः । देवकन्याश्च राजेन्द्र न मनुष्यः कथञ्चन ॥ என்று பிருமம் வைவர்த்த புராணம் கூறியிருப்பது கவனத்திற்குரியதாகும்.

गीतं ॥74॥

काम्भोजि - त्रिपुट ॥

प ॥ मृगयत राधामाधवं सखि
मुहुरिह निगमवने धवं ॥

अनुपदमखिलफलप्रदशाखिषु
मृगितमदृष्टमनन्तम्
क्वचिदपि गूढतया निजधामनि
कृतसुकृतैरनुभुतम् ॥1॥

॥ मृगयत ॥

यदखिलदूरतरेऽपि¹ यदान्तिक
मात्मतया वियदादिम्

அநுगतமधिगतमागमपार-
मनन्यमनोभिरनादिम् ॥2॥

॥ मृगयत ॥

स्वयमवगतिरवगन्तृनियन्तृ
यदखिलजनस्य निरीहम्
श्रवणनयनवचनादिदुराप-
मपुण्यवतातिदुरूहम् ॥3॥

॥ मृगयत ॥

यदनु मनसि परिधावति धावति
दूरत एव दुरन्दम्
विभुतरमखिलजनान्तरबाह्य
मखण्डचिदात्मतया तं ॥4॥

॥ मृगयत ॥

यदखिलभूतनिदानमवैति
तदात्मतयात्मनि सर्वम्
स तरति शोकमहोदधिमाशु
विवर्जितमानुषगर्वम् ॥5॥

॥ मृगयत ॥

चलति जगति यदचञ्चलमातत
मुखविनिहितजगदण्डम्
प्रभवति भवति पिनद्धमिदम्
निजमायिकमेकमखण्डम् ॥6॥

॥ मृगयत ॥

असुरधियामतिदुर्गममप्रिय-
मात्महनो हि परं ते
इति निगमा जगुरेनमपार-
सुखैकरसं न भजन्ते ॥7॥

॥ मृगयत ॥

कुबलयदळरुचिरாகृति मनन्य²
मनोभिरुपाहतदेहम्

புருகூபயா ஹதகோபவதூஜன
 ஶோகமபாகூதமோஹம் ॥8॥

॥ மூகயத ॥

ஶ்ருதிஶிரசாமநுபூஷணமஹய
 மாத்மரதிபிரியஶேஷம்
 முஶ்ரரிபுஶாவரசிகவரநாரா
 யணதீர்த்தஶணிடமதோஷம் ॥9॥

॥ மூகயத ॥

கீதம்-74

காம்போஜி—தீரிபுட

- ப. ம்ருகயத ராதாமாதவம் ஸகி
 முஹூரிஹ நிகமவனே தவம் ॥
1. அனுபதமகிலபலப்ரதசாகிஷு
 ம்ருகிதமத்ருஷ்டமனந்தம்
 க்வசிதபி கூடதயா நிஜதாமனி
 க்ருதஸூக்ருதரனுபூதம் ॥ (ம்ருகயத)
 2. யதகிலதூரதரேஸி¹ யதாந்திக-
 மாத்மதயா வியதாதிம்
 அனுகதமதிகதமாகமபார-
 மனன்யமநோபிரநாதிம் ॥ (ம்ருகயத)
 3. ஸ்வயமவகதிரவகந்த்ருநியந்த்ரு
 யதகிலஜனஸ்ய நிரீஹம்
 ச்ரவணநயனவசனாதிதூராப-
 மபுண்யவதாதி தூருஹம் ॥ (ம்ருகயத)
 4. யதனுமனஸிபரிதாவதி தாவதி
 தூரத ஏவ தூரந்தம்
 விபுதரமகிலஜநாந்தரபாஹ்ய-
 மகண்டசிதாத்மதயா தம் ॥ (ம்ருகயத)
 5. யதகிலபூதநிதானமவைதி
 ததாத்மதயாத்மனி ஸர்வம்
 ஸ தரதி சோகமஹோததிமாக
 விவர்ஜிதமானுஷகர்வம் ॥ (ம்ருகயத)

6. சலதி ஜகதி யதசஞ்சலமாதத-
முகவிநிஹித ஜகதண்டம்
ப்ரவதி பவதி பினத்தமிதம்
நிஜமாயிகமேகமகண்டம் || (ம்ருகயத)
7. அஸுரதியாமதி தூர்கமமப்ரிய-
மாத்த்மஹநோ ஹி பரம் தே
இதி நிகமா ஜகுரேனமபார-
ஸுகைகரஸம் ந பஜந்தே || (ம்ருகயத)
8. குவலயதளருசிராக்ருதிமநன்ய²-
மநோபிருபாஹ்ருததேஹம்
புருக்ருபயா ஹ்ருதகோபவதூஜன-
சோகமபாக்ருதமோஹம் || (ம்ருகயத)
9. ச்ருதிசிரஸாமனுபூஷணமத்வய-
மாத்த்மரதிப்ரியசேஷம்
முரரிபுபாவரஸிகவரநாரா-
யணதீர்த்தபணிதமதோஷம் || (ம்ருகயத)

கீர்த்தனம்-74

ப. ஏ தோழியே! மீண்டும் இந்த, (வேதாரண்யத்தில்) வேதமாகிற காட்டில், நமது பேரன்பிற்கிடமான, ராதா கிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்.

1. அடிக்கடி அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றை அடைவதற்குரிய பல விதமான தர்மங்களை உபதேசிக்கும் வேதங்கள் என்ற மரங்களில் நன்கு தேடிப்பார்த்தும் அங்கு ஸீகிருஷ்ணன் காணப்படவில்லை. ஆனால் வேத மரங்களுடைய கிளைகளின் நுனிகளாகிற வேதாந்தங்களில், முடிவற்றவரும், ஸச்சிதானந்தம் என்ற தன்னிடத்தில் மிகவும் ரகஸ்யமாக இருக்கும் அவரை நிரம்ப புண்ணியம் செய்தவர்கள் அனுபவிக்கின்றனர். (அத்தகைய ஸீகிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

2. எங்கும் நிறைந்திருப்பினும், ஸீகிருஷ்ணஸ்வரூபம் தூய்மையான உள்ளத்தால் தன் உள்ளத்திலேயே அறிவதற்கான திறமையற்று வெளிவிஷயங்களைப்

பார்க்கும் அறிவிலிகளுக்கு மிகவும் தொலைவில் இருக்கிறது. உலகத்தையும், உடலையும் மறந்து, தூய்மையான உள்ளத்தால் ஸமாதி செய்யும் அறிஞர்களுக்கு மிக்க சம்பத்திலேயே இருக்கிறது. ஆகாயம் முதலான பொருள்கள் அனைத்திலும் நிறைந்து நிற்பது. மறைகளுக்கு முடிவாக இருக்குமிடம். காரணமில்லாதது (உண்டாகாத பொருள்) அறவே உலக விஷயங்களைத் துறந்து பரம் பொருளிலேயே நிலை பெற்ற உள்ளமுடையவர்களால் அடையப்பட்டது. (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

3. தன்னுடைய சுய நிலையில் அறிவு வடிவமானவர். உபாதியுடன் சேர்ந்து, எல்லா ஜீவர்களுடையவும் செயல்களை அறிகின்றவர். அவர்களை அடக்கி ஆளுபவர். ஆசையற்றவர். காது, கண், நாக்கு முதலிய புலன்களால் அடைய முடியாதவர். நற் செயல்கள் புரியாத மாந்தர்களால் அடைய முடியாதவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

4. காலம் தேசம் பொருள் இவற்றால் அளவிட முடியாதவர். எங்கும் நன்கு நிறைந்திருப்பவர். பரிபூரண சைதன்னிய வடிவத்தால் அனைத்து ஜீவராசிகளுடையவும், உள்ளிலும், வெளியிலும் இருப்பவர். மனது ஓடிச்செல்லும் இடங்களிலும், மேலும் மிகத்தொலைவிலிருக்கும் கடல், மலைகள் அனைத்திலும் முன்னதாகவே ஓடிச் சென்றிருப்பவர். (எங்கும் எப்பொழுதும், அனைத்திலும் இருப்பவர்) (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்).

5. எந்த பரமாத்மாவை உலகமனைத்திற்கும் முல காரணமென்று முதலில் உணர்ந்து பின் அத்தகைய பரமாத்மாவே எனது ஆத்ம ஸ்வரூபம், ஸச்சிதானந்த வடிவமே “நான்” என்று உணர்ந்தவன், உடனே தான் மனிதன் என்ற தவறான உணர்வில் தோன்றிய துரபிமானம், விருப்பம், வெறுப்பு ஆகியவைகளைக் களைந்து சோகம் ஆகிய பெருங்கடலைக் கடந்து பரம்பொருளை அடைந்து விடுகிறானோ (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

6. எந்த பரம்பொருள், இந்த உலகம் செயல்படும் பொழுது செயலற்று சாக்ஷியாக இருக்கின்றதோ, பரிபூரணமாக எங்கும் நிறைந்து இருக்கின்றதோ, தன்னுடைய மாயையால் பிரும்மாண்டத்தைத் தோற்றி வைத்து தன்னுடைய ஒரு அம்சத்தில் நன்கு துலங்கும்படி செய்கிறதோ, மேலும் எதனால் இந்த பிரும்மாண்டம் கட்டுப்பாட்டுகளுள் இருக்கின்றதோ (அத்தகைய பரம்பொருளான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

7. உணவு உட்கொள்ளுதல், நீரைப்பருகுதல் என்ற காரியங்களை மட்டுமே செய்து கொண்டு உடலையும், உயிரையும், வளர்த்துக் கொண்டு, அவையே ஆத்மா என்று உணரும் அறிவிலிகளுக்கு எவர் பிடிக்காதவரோ, அவர்களால் ஒரு பொழுதும் எவர் அடைய முடியாதவரோ, ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மாவைக் கொலை செய்யும் அஸுரபுத்தி உள்ளவர்கள் பேரானந்த வடிவரான எந்த பரமாத்மாவை ஒரு பொழுதும் அடையமாட்டார்கள் என்று வேதங்கள் பறை சாற்றுகின்றனவோ (அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்.)

8. நீலோத்பல மலர் போன்று நீலநிறமுடைய அழகிய திருமேனியை உடையவர். உலக விஷயங்களை அறவே தவிர்த்து பரமாத்மாவையே இடையறாது பக்தி செய்யும் அடியார்களை ஆட்கொள்வதற்காகவே மானிட உடலை அடைந்திருப்பவர். எல்லையற்ற கருணையால் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர்களுடைய துயரங்களைத் துடைத்தவர். அறியாமையை அகற்றியவர். (அத்தகைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

9. மறைகளால் உபதேசிக்கப்படும் பரமாத்மா, அவைகளுக்கு அணி போல் இருந்து கொண்டு அவற்றை அழகுபடுத்துகிறவர், இரண்டற்றவர், அனாத்ம வஸ்துக்களை ஒதுக்கி ஆத்ம வஸ்துவினாலேயே உள்ளத்தைக் கரைத்த ப்ரும்மக்ஞானிகளுக்கு ஆனந்த வடிவத்தில்

மீதமாக இருப்பவர். குற்றமற்றவர். ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடம், அளவு கடந்த பக்தி செய்து பக்தி ரஸத்தில் மூழ்கிய உள்ளமுடைய நாராயணதீர்த்தரால் கூறப்பட்டவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுங்கள்)

விளக்கம் : (1) (2) இந்த கீர்த்தனத்தில், 2-வது சரணத்தில் *दूरतरेवियदन्तिकं என்பது, दूरतरेऽपि यदान्तिकं என்றும், 8-வது சரணத்தில் रुचिराकृतिमन्यमनोभिः என்பது रुचिराकृतिमन्यमनोभिः என்றும் பொருளின் பொருத்ததையும், வடமொழி உரையையும், அனுசரித்து மாற்றப்பட்டுள்ளது.*

இந்த கீர்த்தனத்தில் 2-வது சரணத்தில் *तद्दूरे तद्वन्तिके என்ற ईशावास्योपनिषत् பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.*

4-வது சரணத்தில் *अनेजदेकं मनसो जवीयः என்ற ईशावास्य மந்திரத்தின் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.*

5-வது சரணத்தில் *यस्तु सर्वाणि भूतानि आतमन्येव अनुपश्यति । सर्वभूतेषु चात्मानं ततो न विजुगुप्सते । यस्मिन् सर्वाणि भूतान्यात्मैवाभूद्वि जानतः । तत्र को मोहः कः शोक एकत्वमनुपश्यतः ॥ என்ற ईशावास्योपनिषत् பொருள் விளக்கப் பட்டிருக்கிறது.*

7-வது சரணத்தில் *असुर्या नाम ते लोकाः अन्धेन तमसावृताः । तांस्ते प्रेत्याभिगच्छन्ति ये के चात्महनो जनाः ॥ என்ற ईशावास्योपनिषद् பொருள் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது.*

श्लो ॥

इत्थं गोपीजनाश्शौरैः परभावविदः पुनः ।
भुवि शिक्षां वितन्वन्त्यो मृगयन्त्याऽदिकारणम् ॥179॥

सर्वान्तः करणान्तस्थं माधवं प्राणवल्लभम् ।
मृगयन्तीर्वने पुष्पैर्हसन्त इव पादपाः ॥180॥

मल्लिकादिलतास्तद्वतोषध्योऽन्याश्च तद्वने ।
संबोध्य नामभिस्तेषां तानाहुर्बल्लवाङ्गनाः ॥181॥

சீலோ-179-181

இத்தம் கோபீஜநாச்சௌரே:
 பரபாவவித: புந: |
 புவி சிக்ஷாம் விதன்வந்த்யோ
 ம்ருகயந்த்யாதிகாரணம் ||

ஸர்வாந்த: கரணாந்தஸ்தம்
 மாதவம் ப்ராணவல்லபம் |
 ம்ருகயந்தீர்வநே புஷ்பைர்-
 ஹஸந்த இவ பாதபா: ||

மல்லிகாதிலாதாஸ்தத்வ-
 தோஷத்யோந்யாச்ச தத்வநே |
 ஸம்போத்ய நாமபிஸ்தேஷாம்
 தாநாஹூர்வல்லவாங்கனா: ||

செ-179-181

இவ்விதம் பரம்பொருளாக இருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய தன்மையை நன்கு அறிந்தவர்களான கோபிகைகள் மீண்டும் மண்ணுலகத்திலுள்ள மாந்தர்களுக்கு இவ்வுலகின் மூலகாரணமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய உண்மையான ஸ்வரூபத்தைக் காண்பித்துக் கொடுப்பவர்களாக பிருந்தாவனத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடினர்.

எல்லா உயிர்களுடையவும் உள்ளங்களில் இருப்பவரும், லக்ஷ்மீ மணாளனும், தங்களுடைய உயிர் நண்பனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தேடுகின்ற கோபியரை நோக்கி, பிருந்தாவனத்திலுள்ள மரங்களும் கொடிகளும் ஓஷதிகளும் உள்ள அந்த மரங்களையும் நன்கு மலர்ந்து இருப்பதால் நகைப்பவை போன்று காணப்பட்டன.

கோபர்களின் மங்கையர்கள் அவற்றின் பெயர்களைச் சொல்லி அழைத்து, அவைகளிடம் பின்வருமாறு கூறினர்.

गीतं ॥75॥

भैरवी - शापु ॥

प ॥ माधवं दर्शय हे मन्दार माधवं दर्शय ॥

अनु ॥ माधवमिह राधिकाराधितमथ
साधकजनफलसाधकमधुना ॥ ॥ माधवं ॥

रे रे मन्दार सन्तान कल्पक
पारिजात चन्दन
रे रे चंपक नाग पुन्नाग जंबीर
पनस नालिकेर रसाल ॥1॥ ॥ माधवं ॥

सरसकदंबक पलाश
कुरवक वटसमूह
विलसदशोक कपित्थ कदलीवन
ललितदेवदारुबृन्द पिचुमन्द ॥2॥ ॥ माधवं ॥

वृन्दे वृन्दावनचन्द्रमहर्निशि
नन्दनन्दनमतुलम्
कुन्द लवङ्गलते कुटिलालकमिन्दु-
सुन्दराननमीशमतिबलम् ॥3॥ ॥ माधवं ॥

फुल्लकुसुममल्लिके जाजि मालति
वल्लि वनजलतिके
कल्लोल खेलश्रीकमलमालिके कुमुद-
कल्हारादिकुसुमचयपङ्क्तिललिते ॥4॥ ॥ माधवं ॥

शुककोकिलशारिकाबृन्दशाकुन्त-
शोभनहंसकुला-

प्रकटाकाशानिलानल जल धरणि
सकलदेवगणसरसगुणगण ॥5॥ ॥ माधवं ॥

सकलनिगमगाढमखिललोकाधारम्
अच्युतमखिलगुरुम्
सरसगोपीगणपरिगीतमनु शिव
नारायणतीर्थफणितमुदारम् ॥6॥ ॥ माधवं ॥

கீதம்-75

பைரவீ—சாபு

- ப. மாதவம் தர்சய ஹே மந்தார
மாதவம் தர்சய ॥
- அனு. மாதவமிஹ ராதிகாராதிதமத
ஸாதகஜனபலஸாதகமதுநா ॥ (மாதவம்)
1. ரே ரே மந்தார ஸந்தான கல்பக
பாரிஜாத சந்தன
ரே ரே சம்பக நாக புன்னாக ஜம்பீர
பனஸ நாளிகேர ரஸால ॥ (மாதவம்)
 2. ஸரஸகதம்பக பலாச
குரவக வடஸமூஹ
விலஸதசோக கபித்த கதளீவன
லளிததேவதாருப்ருந்த பிசுமந்த ॥ (மாதவம்)
 3. ப்ருந்தே ப்ருந்தாவனமஹர்நிசி
நந்தநந்தனமதுலம்
குந்த லவங்கலதே குடிலாளகமிந்து-
ஸுந்தராநனமீசமதிபலம் ॥ (மாதவம்)
 4. புல்லகுஸுமமல்கே ஜாஜி மாலதி-
வல்லி வநஜலதிகே
கல்லோலகேலஹீகமலமாலிகே குமுத-
கல்ஹாராதிகுஸுமசயபங்க்திலலிதே ॥ (மாதவம்)
 5. சுககோகிலசாரிகாப்ருந்தசாகுந்த-
சோபனஹம்ஸகுலா-

ப்ரகடாகாசாநிலாநல ஜல தரணி
ஸகலதேவகணஸரஸகுணகண || (மாதவம்)

6. ஸகலநிகமகாடமகிலலோகாதாரம்
அச்யுதமகிலகுரும்
ஸரஸகோபீகணபரிகீதமனு சிவ-
நாராயணதீர்த்தபணிதமுதாரம் || (மாதவம்)

கீர்த்தனம்-75

ப., அனு : ஏ, மந்தாரமரமே, லக்ஷ்மீ மணாளனான
ஸ்ரீகிருஷ்ணனை நாங்கள் கண்களால் காணும் படிச்
செய்வாயாக. ராதிகை எனப்படும் சிறந்த பக்தையான
கோபிகையால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவர். தன்னை வழிபடும்
அடியார்களுடைய விருப்பங்களை நிறை வேற்றி
வைப்பவர். அத்தகைய கண்ணனை இப்பொழுது எங்கள்
கண்முன்னே இருக்கும்படிச் செய்வாயாக.

1. ஏ, மந்தார, ஸந்தான, கல்பக, பாரிஜாத, சந்தன
சம்பக, நாக, புன்னாக, ஜம்பீர, பநஸ, நாரிகேள, ரஸால,
மரங்களே (கண்ணனைக் காணும்படிச் செய்யுங்கள்)

2. அழகிய கதம்பக, பலாச, குரவக, ஆலமரக்கூட்டமே,
அழகுடன் விளங்கும் அசோக, விளா, வாழை மரங்களே,
நன்கு சோபிக்கின்ற தேவதாருவே, பிருந்த, பிசுமந்த
மரங்களே (கண்ணனைக் காணும்படிச் செய்யுங்கள்)

3. ஏ, துளஸியே, ஆம்பலே, லவங்கக் கொடியே, இந்த
பிருந்தாவன பூமியை இரவும், பகலும் சந்திரனைப் போன்று
மகிழ்ச்சி பெறச் செய்பவரும், இணையற்றவரும், நன்கு
வளைந்து அழகிய முடியை உடையவரும், அனைவருக்கும்
தலைவரும், எல்லையற்ற வலிமையுடையவரும்,
சந்திரனைப் போன்று அழகிய திருமுகத்தவருமான,
(கண்ணனைக் காணும்படிச் செய்யுங்கள்)

4. நன்கு மலர்ந்த மலர்களுடன் கூடிய மல்லிகைக்
கொடியே, ஜாதிக் கொடியே, மாலதிக் கொடியே, வனஜக்
கொடியே, அலைகளால் அசைந்து சோபிக்கின்ற தாமரை

மலர் மாலையுடன் கூடிய ஓ, தாமரை ஓடையே, ஆம்பல், செங்கழிநீர் முதலிய மலர்களின் கூட்டங்களின் வரிசையால் அழகுடன் விளங்கும் ஆம்பல் ஓடையே (கண்ணனைக் காணும்படிச் செய்யுங்கள்)

5. ஏ, கிளியே ஏ, கோகிலமே, ஏ, பெண் கிளிகளின் கூட்டமே, அழகு வாய்ந்த அன்னப் பறவைகளுடைய கூட்டமே, எங்கும் காணப்படும் ஏ, வானமே, ஏ, வாயுவே, ஏ, அக்னியே, ஏ, ஜலமே, ஏ, பூமியே, அனைத்து தெய்வங்களுடைய கூட்டமே, அடியார்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் கல்யாண குணங்களின் கூட்டத்திற்கு இருப்பிடமான வரான (கண்ணனைக் காணும்படிச் செய்யுங்கள்)

6. வேதாந்தங்கள் அனைத்திலும் ஸுகூஷ்மமானதும், ஸாரமானதுமான ஆத்ம தத்துவமாக உபதேசிக்கப்பட்டவர், ஈரேழுபதினான்கு உலகங்களையும் தாங்கி நிற்பவர், தான் நமுவாமலும், தன்னை வழிபடும் அடியார்களை நமுவவிடாமலும் இருப்பவர். உலக மனைத்திற்கும் குருவாக இருப்பவர் (அத்தகைய கண்ணனைக் காணும்படிச் செய்யுங்கள்)

பக்திப் பெருக்குடன் கூடியதும், கண்ணனிடம் அன்பு கொண்ட கோபிகைகளின் கூட்டத்தால் நன்கு புகழ்ந்து பாடப்பட்டதுமான பாட்டை அனுசரித்து ஸ்ரீ நாராயண தீர்த்தரால் இந்த கீதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐ ||

गोपीषु मृगयन्तीषु वने गोपालनन्दनम् ।
आत्मानं दर्शयामास चिकीर्षुर्भूर्यनुग्रहम् ॥182॥

ச்லோ-182

கோபீஷு ம்ருகயந்தீஷு வநே கோபாலநந்தனம் |
ஆத்மானம் தர்சயாமாஸ சிகீர்ஷுர்பூர்யனுக்ரஹம் ||

செ-182

பிருந்தாவனத்தில், நந்தகோபரின் தவப்புதல்வராகத் தோன்றியிருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை, ஆயர் பாடியிலுள்ள மங்கையர் தேடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு அளவற்ற அருள் புரிவதற்காக, ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அவர்களுக்கு திவ்ய தரிசனம் அளித்தார்.

गद्यं ॥28॥

अथ खलु बल्लव युवत्यः निजवल्लभ विरह सन्ताप दुरन्त चिन्ता सन्तति मन्दीकृत बाह्यविषय विशेषविवेक वृत्तिमच्चित्तवत्यः मुहुर्मुहु स्तदौय लीलाविनोद नवरसाविष्करण प्रवीणाः ¹अपाङ्ग प्रत्यङ्ग गुणागुण समवि षम बलाबल विलास विलसित ग्रीवाशिरः कंप त्रिभङ्गि ललित दिव्यगात्र भ्रूनेत्र हस्त विशेषाद्याविष्कृत नवर सालङ्कारालङ्कृत विविध लास्यविशेषं स्फुरदधर मणिपरिमिलित मुरळीकळरव सुधावधीरित सुधाखण्डमण्डलं ²स्मारं स्मारं स्वस्वान्तः करणापायेन ³सर्वान्तरङ्ग मदन शतकोटि सुन्दराङ्गं ध्यायन्त्यो मनसा प्रणमन्त्यशिशिरसा गायन्त्यो वचसा च पुरः- स्थितमिव संबोध्य प्रत्येकं गोपालमगायन्त ॥

கத்யம்-28

அத கலு வல்லவயுவத்ய: நிஜவல்லபவிரஹஸந்தாப துரந்தசிந்தாஸந்ததி மந்தீக்ருதபாஹ்யவிஷயவிசேஷவி- வேகவ்ருத்திமச்சித்தவத்ய: முஹுர்முஹுஸ்ததீயலீலா விநோதநவரஸாவிஷ் கரணப்ரவீணா: அபாங்கப்ரத்யங்க குணா- குணஸமவிஷமபலாபலவிலாஸவில ஸிதகர் வாசிர: கம்பத்தரி- பங்கிலளித்திவ்யகாத்ர ப்ரூநேத்ர ஹஸ்தவிசேஷாத்யாவிஷ் - க்ருதநவரஸாலங்காராலங் க்ருதவிவிதலாஸ்யவிசேஷம் ஸ்பு- ரததரமணிபரிமிளித முரளீகளரவஸு - தாவதீரிதஸுதா- கண்டமண்டலம்

ஸ்மாரம் ஸ்மாரம் ஸ்வஸ்வாந்த: கரணாபாயேன ஸர்வாந்
 தரங்கம் மதனசதகோடிஸுந்தராங்கம் த்யாயந்த்யோ
 மனஸா ப்ரணமந்த்யச்சிரஸா காயந்த்யோ வசஸா ச
 புர:ஸ்திதமிவ ஸம்போத்ய ப்ரத்யேகம் கோபால மகாயந்த ||

சூர்ணிகை-28

ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய உள்ளத்தைக் கவரும் பலவித
 மான கேளிக்கைகளைக் கண்டு களித்த பின்னர், ஆயர்
 பாடியிலுள்ள நடுவயதினரான மங்கையர்கள் தங்களுடைய
 இன்பத்திற்கிருப்பிடமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய மறை
 வினால் நேர்ந்துள்ள பிரிவினால் விளைந்த முடிவில்லாத
 துன்பத்தாலும், கவலை, ஏக்கம், இவற்றின் தொடர்ச்சி
 யாலும், வெளிவிஷயங்களில், காடு, மரம், கொடி இவற்றில்
 உள்ளத்தின் நாட்டம் அடியோடு ஒழிந்து பகுத்தறிவையும்
 இழந்து, கண்ணனையே எண்ணியவர்களாக ஆனார்கள்.

மேலும், மீண்டும், மீண்டும் உள்ளத்தைக் கவரும்
 மாயாமனிதனாகத் தோன்றிய கண்ணன் நிகழ்த்திய
 வேடிக்கைப் பேச்சுக்கள், புல்லாங்குழலொலிகள், மகிழ்ச்சி
 தரும் கூட்டு ஆட்டங்கள், முதலிய கண்ணனுடைய
 லீலைகளில் தோன்றும் ஒன்பது விதமான ரஸங்களையும்
 அவ்விதமே (கண்ணனைப் போலவே) அபிநயத்தால்
 வெளியிடுவதில் கோபிகைகள், மிக்க தேர்ச்சி பெற்றவர்
 களாக ஆனார்கள்.

அவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய கடைக்கண்பார்வை
 களுடையவும், கை, கால் முதலிய உறுப்புகளுடையவும்,
 குறுக்கல், நீட்டல், வளைத்தல் இவற்றின் ஒற்றுமை
 வேற்றுமை ஆதிக்கம், குறைவு ஆகிய லீலா விசேஷங்
 களுடன் கூடியதும், கழுத்து தலை இவற்றின் அசைவுடன்
 கூடியதும் முதல் காலம், இரண்டாம் காலம் மூன்றாம்
 காலம் என்ற கால அளவுடன் கூடிய லயங்களால் மிக்க
 அழகாகப் பிரகாசிகின்ற உடல், புருவங்கள், கண்கள்,
 கைகள் இவற்றின் அபிநய விசேஷங்களால் தெளிவாகத்

துலங்குகின்ற, ச்ருங்காரம் முதலிய ஒன்பது ரஸங்களாகிற அணிகளுடன் கூடிய பல விதமான மதுர நர்த்தனத்துடன் கூடியவரும், மிகவும் அழகாக விளங்குகிற சிவந்த இரத்தினம் போன்று சிவந்த கீழுதடுடன் நன்கு சேர்ந்திருக்கும் புல்லாங்குழலிலிருந்து வெளி வருகின்றதும், தேவர்களால் அனுபவிக்கப்படும் அமுதங்களின் கூட்டத்தை மிக மட்டமாகத் தோன்றும்படிச் செய்கின்றது மான அமுத மயமான ஒலியை உடையவரும், கோடி மன்மதர்களைப் போன்று அழகிய வடிவமுடையவரும், அனைவருடைய உள்ளங்களிலும் இருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, வெளி விஷயங்களை நாடும் நிலை உள்ளத்திலிருந்து ஒழிந்து விட்டதால் இடையராதா மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் எண்ணி, எண்ணி எப்பொழுதும் மனதால் தியானம் செய்பவர்களாகவும், தலையால் வணங்குபவர்களாகவும், நாவினால் பாடுபவர்களாகவும், எதிரில் இருப்பவரைப்போன்ற எண்ணத்துடன், ஒவ்வொரு கோபிகையும், அந்த கோபாலனான ஸ்ரீகிருஷ்ணனைக் குறித்துப் பாடினார்.

விளக்கம் 1, 2, 3 : இந்த சூர்ணிகையில் ஏற்கனவே அச்சிட்ட புத்தகங்களில் உள்ள ரோபாட் என்பது அபாட் என்றும் (3-வது வரி) அவதிரித சுதிரசுதா என்பது அவதிரித சுதா என்றும் (7-வது வரி) அந்த:கரணாபாயேன என்பது அந்த: கரணாபாயேன என்றும் (8-வது வரி) பொருள் பொருத்தத்தையும், வடமொழி உரையையும் அனுசரித்து திருத்தப்பட்டுள்ளன.

ஶு ॥

मदनशतकोटिवेषं माधवमाधाय मामके मनसि ।

विदळितसुररिपुबृन्दं विष्णुं गायामि विश्वभर्तारम् ॥183॥

சீலோ-183

மதனசதகோடிவேஷம் மாதவமாதாய மாமகே மனஸி |

விதளிதஸூரரிபுப்ருந்தம் விஷ்ணும் காயாமி விஸ்வபர்த்தாரம் ||

செ-30

(கோபி ஒருத்தி தோழியிடம் கூறுகிறாள்) நூறு கோடி மன்மதர்கள் போன்று உள்ளத்தைக் கவரும் அழகுடன் அணிகளையும், ஆடைகளையும் அணிந்திருப்பவரும், வானவர்களின் பகைவர்களான அசுரர்களை அழித்த வரும், எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும், உலகத்தின் தலைவரும், லக்ஷ்மீதேவியின் மணாளனுமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை என்னுடைய உள்ளத்தில் இருத்தி, பாடுகிறேன்.

गीतं ॥76॥

सहाना - शापु ॥

प ॥ नन्दनन्दन गोपाल जय
नवनीतचोर गोपाल ॥

कन्दर्पशतकोटिसुन्दर सुखकर
मन्दहास श्रीगोपाल
वृन्दावनगोवृन्दयमुनानन्द
चन्द्रानन श्रीगोपाल ॥1॥

॥ नन्द ॥

लीलामानुषबालकवेष
बलानुजविग्रह गोपाल
मुरलीधर मुनिवृन्दविचिन्तित
मुक्तजनाश्रय गोपाल ॥2॥

॥ नन्द ॥

नन्दसुनन्दादिवन्दितचरणार
विन्द महोन्नत गोपाल
बाधितरिपुवृन्द बोधघनानन्द¹
साधितजगदण्ड गोपाल ॥3॥

॥ नन्द ॥

गोपीमन्मथ गोपरिपालक
गोवर्धनोद्धार गोपाल
रासमण्डलनट दासजनावन
वासवादिविनुत गोपाल ॥4॥

॥ नन्द ॥

मुलकारण मोहवारक लक्ष्मी
पाल² वार्यधिप गोपाल
घोरभवार्षवतारक पालित-
नारायणतीर्थ गोपाल ॥5॥

॥ नन्द ॥

கீதம்-76

ஸஹானா—சாபு

- ப. நந்தநந்தன கோபால ஜய
நவந்தசோர கோபால ||
1. கந்தர்ப்பசதகோடிஸுந்தர ஸுககர
மந்தஹாஸ ஸ்ரீகோபால
ப்ருந்தாவனகோப்ருந்தயமுநாநந்த
சந்த்ரானன ஸ்ரீகோபால || (நந்த)
2. லீலாமாநுஷபாலகவேஷ
பலாநுஜவிக்ரஹ கோபால
முரளீதர முனிப்ருந்தவிசிந்தித
முத்தஜனாசர்ய கோபால || (நந்த)
3. நந்தஸுநந்தாதிவந்திதசரணார-
விந்த மஹோநந்த கோபால
பாதிதரிபுப்ருந்த போதகநாநந்த¹
ஸாதிதஜகதண்ட கோபால || (நந்த)
4. கோபீமன்மத கோபரிபாலக
கோவர்த்தனோத்தார கோபால
ராஸமண்டலநட தாஸஜநாவன
வாஸவாதிவிநுத கோபால || (நந்த)

5. மூலகாரண மோஹவாரக லக்ஷ்மீ-
பால² வார்யதிப கோபால
கோரபவார்ணவதாரக பாலித-
நாராயணதீர்த்த கோபால ||

(நந்த)

கீர்த்தனம்-76

ப. நந்தகோபரின் அருமைப்புதல்வரே, பசுக்களைக் காப்பாற்றுபவரே, வெண்ணெய்யைத் திருடுபவரே, புகழுடன் விளங்குவீராக.

1. நூறுகோடி மன்மதர்கள் போன்று அழகு வாய்ந்தவரே, இன்பத்தைத்தரும் புன்னகையை உடையவரே, ஸ்ரீ கோபாலா:

பிருந்தாவனம், பசுக்களின் கூட்டம், யமுனையாறு இவற்றிற்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருபவரே, சந்திரனைப் போன்ற முகத்தவரே, ஸ்ரீகோபாலா:

2. வேடிக்கையாக மனிதக் குழந்தை வடிவத்தை அடைந்தவரே, பலராமருடைய தம்பி என்ற வடிவத்தை அடைந்தவரே, ஹே, கோபாலா:

புல்லாங்குழல் வைத்திருப்பவரே, மகரிஷிகளின் கூட்டத்தால் நன்கு தியானம் செய்யப்படுபவரே, ஸம்ஸாரத் தளைகளிலிருந்து விடுப்பட்டவர்களுக்கு இருப்பிடமானவரே, ஹே கோபாலா:

3. நந்தன், ஸுநந்தன் முதலிய யோகிகளால் வணங்கப்பட்ட திருவடித்தாமரைகளை உடையவரே, உயர்ந்த பொருள்களுக்கெல்லாம் மேலான பொருளாக இருப்பவரே, ஹே, கோபாலா;

பகைவர்களின் கூட்டத்தை அழித்தவரே, நல்லறிவு வடிவரே, இன்ப உருவமுடையவரே, தீயவர்களை அழித்து நல்லவர்களைக் காப்பாற்றி இந்த பிருமாண்டத்தைத் தன் வசமாக்கிக் கொண்டவரே, ஹே, கோபாலா;

4. கோபிகைகளுடைய உள்ளத்தைக்கவரும் மன்மதனே, பசுக்களை நன்கு காப்பாற்றுகின்றவரே, கோவர்த்தன மலையைத் தூக்கியவரே, ஹே, கோபாலா;

ராஸலீலையில் வளையமாக நின்று கொண்டிருக்கும் கோபிகைகளுடைய நடுவில் நர்த்தனம் செய்பவரே, தன்னை வழிபடும் அடியார்களைக் காப்பாற்றுவவரே, இந்திரன் முதலிய தேவர்களால் புகழ்ந்து தோத்திரம் செய்யப்பட்டவரே, ஹே, கோபாலா;

5. இவ்வுலகத்தின் மூலகாரணமான அக்ஞானத்தின் மூலம் தோன்றும் மயக்கத்தை அகற்றுபவரே, செல்வத் தலைவியின் தலைவரே, ஜல தேவதையான வருணனாக இருப்பவரே, ஹே, கோபாலா;

அச்சத்தைத் தரும் பிறப்பு இறப்பு ஆகிய ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து (அடியார்களை) கரையேற்றி வைப்பவரே, நாராயண தீர்த்தரைக் காப்பாற்றியவரே, ஹே கோபாலா (புகழுடன் விளங்குவீராக)

விளக்கம் : (1) (2) இந்த கீர்த்தனத்தில், 3-வது சரணத்தில் बोधरसानन्द என்பது बोधनानन्द என்றும், 5-வது சரணத்தில் वराधिप என்பது वार्यधिप என்றும் பொருள் பொருத்தம், வடமொழி உரை இவற்றை அனுசரித்து திருத்தப்பட்டுள்ளது.

श्लो ॥

माधवचरणसरोजे वनभुवि सिकतासु रेखयानुमिते ।

दृष्ट्वा तदनु च तन्व्याश्चरणौ कस्या इतीतराः प्राहुः ॥184॥

काचिद्गोपी कनकलतिकाकान्तिरन्तादिहीनम्

कान्तं स्वान्तस्थितमनुगतं कामकामं श्रियश्च ।

लक्षीकृत्यश्रुतिरिव परानन्दमूर्तिं प्रगल्भा

नृत्यन्ती गायतीति प्रकृतिपरतरं मृग्यमाणं मुकुन्दम् ॥185॥

ச்லோ-184-185

மாதவசரணஸ்ரோஜே வனபுவி
ஸிகதாஸு ரேகயானுமிதே |
த்ருஷ்ட்வா ததநு ச தன்வ்யாச்சரணொள
கஸ்யா இதீதரா: ப்ராஹு: ||

காசித்கோபீ கனகலதிகா-
காந்திரந்தாதிஹீனம்
காந்தம் ஸ்வாந்தஸ்திதமனுசுதம்
காமகாமம் ச்ரியச்ச |
லக்ஷீக்ருத்யச்ருதிரிவ பரா-
நந்தமூர்த்திம் ப்ரகல்பா
ந்த்யந்தீ காயதீதி ப்ரக்ருதி-
பரதரம் ம்ருக்யமாணம் முகுந்தம் ||

செ-184

1. கோபிகைகள் பிருந்தாவன பூமியில், மணல் மீது காணப்படும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய காலிலுள்ள பத்மம் முதலியவை போன்ற கோடுகளைக் கண்டு இது ஸ்ரீகிருஷ்ணனுடைய திருவடித்தாமரையின் சுவடுகள் தான் என்று ஊகித்து விட்டு, பின்னர் ஒரு பெண்ணின் காலடிகளைப் பக்கத்தில் பார்த்து இவை எந்தப் பெண்ணினுடைய கால்சுவடுகள் என்று வேறு கோபிகைகளிடம் கூறினர்.

குறிப்பு : நூலாசிரியர் இந்தச்செய்யுளில் ஸ்ரீமத்பாகவதம் 10-வது ஸ்கந்தம் 30-வது அத்யாயத்தில் 24-27 ச்லோகங்களில் கூறியுள்ளதை வருணித்திருக்கிறார்.

செ-185

பொன் கொடி போன்று பசுமஞ்சள் நிறமுடைய திருமேனி உடையவளும், உள்ளத்திலுள்ளதைத் தெளிவாக வெளியிடுவதற்கான திறமை வாய்ந்தவளுமான ஒரு கோபிகையானவள், பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவரும் செல்வத் தலைவியின் கணவனும், தன் உள்ளத்தில்

நிலைபெற்றிருப்பவரும் எல்லாப் பொருள்களிலும், ஸத் ஆகவும் சித் ஆகவும் தொடர்ந்திருப்பவரும் மன்மதனாலும் விரும்பத் தகுந்த அழகு வாய்ந்த வரும், பேரானந்த வடிவரும் மாயைக்கு அப்பால் இருப்பவரும், மோக்ஷத்தை அளிப்பவரும், முமுக்ஷுக்களால் விசாரணை மூலம் அடைவதற்கு கேட்கப்படுகின்றவருமான பரமாத்மாவைக் குறித்து உபநிஷத் உபதேசிப்பது போன்று, நாட்டியம் செய்து கொண்டு இவ்விதம் பாடுகின்றாள்.

गीतं ॥77॥

केदारगौळं - आदि ॥

प ॥ नन्दमुकुन्दे परमानन्दे
वयमिह किमु मृगयाम ॥

विहरति गोपे गतभवतापे
कामनुसरति दुरापे
क्वचिदपनीते हृतनवनीते
निजकलया सुविभाते ॥1॥

॥ नन्द ॥

अमृतकलयामतिविमलायाम्
अचलविभूतिनिदाने
स्वसुखरतायामतितरलायाम्
अनुपममिह रममाणे ॥2॥

॥ नन्द ॥

कृतजगदण्डे सुखचिदखण्डे
सकलजगत्प्रतिभाने
श्रुतिपरिगीते महदनुभूते
निजसुखसाधितमाने ॥3॥

॥ नन्द ॥

நபசி சத்ஸே மனசி சித்ஸே
 பத்யதி விததமஸேஷம்
 ப்ரகூதிகூதாதி ரததூரகாது¹
 ஖ானசமயகூதவே² ॥4॥

॥ நந்த ॥

மனசி விலிநே கதவதி மானே
 கலயதி ரதிமிஹ தேவே
 நிஜபதகதயா சுகூத஖ிமதயா
 சஹகதநிஜபர஖ாவே ॥5॥

॥ நந்த ॥

அபகதகாமே ஜகத஖ிராமே
 ஜடஜசமஸ்தவிராமே
 அசுகூதவாமே வி஑லித஖ிமே
 ஖ிதபவநரவिसுமே ॥6॥

॥ நந்த ॥

வ்யவஹதிஹிநே மஹத஖ிதானே
 ஖ுதலயாதிசமானே
 ப்ரணவதூரீயே சிவபதமேயே
 நாடலயாவதிமானே ॥7॥

॥ நந்த ॥

வி஑தகலக்஑ே பரிஹதசங்கே
 ஑லிதபராபர஖ேதே
 விநிஹதசுுக்ே கூதபரிபா஑ே
 ஑ுபவதூஜநமூதே ॥8॥

॥ நந்த ॥

சதசததீதம் சததவி஖ாதம்
 கేశவபரதர஖ாவம்
 அநு பரி஑ீதம் நி஑மசமேதம்
 நாராயணதீர்த்தேநேதம் ॥9॥

॥ நந்த ॥

கீதம்-77

*கேதாரகௌளம்—ஆதி

(இந்த கீதம் யமுனாகல்யாணி ராகத்திலும் பாடப்படுகிறது.)

- ப. நந்தமுகுந்தே பரமானந்தே
வயமிஹ கிமு ம்ருகயாம ||
1. விஹரதிகோபே கதபவதாபே
காமனுஸரதி துராபே
க்வசிதபந்தே ஹ்ருதநவந்தே
நிஜகலயா ஸுவிபாதே || (நந்த)
2. அம்ருதகலாயாமதிவிமலாயாம்
அசலவிபூதிநிதானே
ஸ்வஸுகரதாயாமதிதரலாயாம்
அனுபமமிஹ ரமமானே || (நந்த)
3. க்ருதஜகதண்டே ஸுகசிதகண்டே
ஸகலஜகத்ப்ரதிபாநே
ச்ருதிபரிக்கீதே மஹதனுபூதே
நிஜஸுகஸாதிதமானே || (நந்த)
4. நபஸி ஸதம்சே மனஸி சிதம்சே
பச்யதி விததமசேஷம்
ப்ரக்ருதிக்ருதாதிம் ரததுரகாதௌ¹
பானஸமயக்ருதவேஷே² || (நந்த)
5. மனஸி விலீனே கதவதி மாநே
கதயதி ரதிமிஹ தேவே
நிஜபதகதயா ஸுக்ருதபிமதயா
ஸஹகதநிஜபரபாவே || (நந்த)
6. அபகதகாமே ஜகதபிராமே
ஜடஜஸமஸ்தவிராமே
அஸுக்ருதவாமே விகளிதபீமே
பீதபவனரவிஸோமே || (நந்த)
7. வ்யவஹ்ருதிஹீநே மஹதபிதானே
போதலயாதிஸமானே
ப்ரணவதுர்யே சிவபதமேயே
நாதலயாவதிமானே || (நந்த)

8. விகதகளங்கே பரிஹ்ருதசங்கே
 களிதபராபரபேதே
 விநிஹதசோகே க்ருதபரிபாகே
 கோப்வதூஜனமோதே || (நந்த)

9. ஸதஸததீதம் ஸததவிபாதம்
 கேசவபரதரபாவம்
 அனு பரிசீதம் நிகமஸமேதம்
 நாராயணதீர்த்தேநேதம் || (நந்த)

குறிப்பு - இந்த கீர்த்தனம் யமுனாகல்யாணி ராகத்திலும் பாடப்படுகிறது.

கீர்த்தனம்-77

ப. (ஏ, தோழிகளே) நந்தகோபரின் அருமை மைந்தராகத் தோன்றியிருப்பவரும், அளவிட முடியாத பேரானந்த வடிவருமான, கோவிந்தனை நாம் தேடி அடைவதற்கு முயற்சி செய்யலாமா?

1. இடையர் வேடம் தாங்கி கேளிக்கைகள் புரிகின்ற வரும், ஸம்ஸாரத்தால் தோன்றும் துன்பமற்றவரும், நிறைய புண்ணியம் செய்யாதவர்களால் எளிதில் அடைய முடியாதவருமான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இப்பொழுது மிகப் புண்ணியம் செய்த ஒரு கோபிகையுடன் சென்றிருக்கிறார். வெண்ணெய்யை எடுத்துச் செல்லும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன், ஒரு கோபிகையால் அழைத்துச் செல்லப் பட்டிருக்கிறார், என்றாலும், நான், நான் என்று கூறும் மாந்தர் அனைவர்களிடமும் ஜீவத்தன்மையுடன் நன்கு பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

2. மிகத் தூய்மை வாய்ந்த, சந்திரனுடைய பதினாறு கலைகளுடன் அழியாத அம்ருத கலையான தன் இருப்பிடத்தில் எவ்விதமான மாற்றமும் இல்லாத எல்லா வித ஐச்வரியங்களுக்கும் இருப்பிடமாக ஸ்ரீகிருஷ்ணன் வீற்றிருக்கிறார். எப்பொழுதும் அலைந்து கொண்டு நிலையற்ற தன்மையுடைய எந்த புத்தி, யோக நூல்களில்

கூறப்பட்ட முறைகளைத் தழுவி யோகிகளால் ஆனந்த வடிவமான பரமாத்ம ஸ்வரூபத்திலேயே நிலைபெற்றிருக்கும்படி செய்யப்பட்டதோ அந்த புத்தியில் உவமை கூற முடியாத விதம் இன்பமுற்றிருப்பவர்.

3. இவ்வுலகங்கள் நிறைந்த பிருமாண்டத்தைப் படைத்தவர். பேரானந்தத்தாலும் உண்மையறிவாலும் நிறைந்திருப்பவர். உலகங்கள் அனைத்தையும் துலங்கும் படிச் செய்பவர். மிகச் சிறப்பு வாய்ந்தவர் என்று மறைகளால் புகழ்ந்து துதிக்கப் பட்டவர். சுகர், வாமதேவர் முதலிய முனிவர்களால் தங்களுடைய ஸ்வரூபமாகவே எப்பொழுதும் பாவனை செய்யப் பட்டவர். அதனால், தன்னுடைய வடிவம் ஆனந்தரூபம் என்று கூறும் வேதாந்த வாக்கியங்களை பிரமாணமாகக் கொண்டவர்.

4. விரிவான இவ்வுலகத்தைப் படைப்பதற்கு எண்ணங் கொண்ட பரமாத்மா, ஸத்ரூபமான தன்னிடமிருந்து அவ்யாக்ருதாகாசம் எனப்படும் அக்ஞானத்தையும், அதன் பின் ஞான சக்தியுடன் கூடிய மஹத் தத்துவத்தையும் படைத்து, அதன் மூலம் உலகமனைத்தையும் படைத்தார். மாந்தர்கள் ஜாக்ரத் காலத்தில் கடவுளால் படைக்கப்பட்ட தேர், குதிரை முதலானவற்றை அடிக்கடி காண்கிறார்கள். அவை மாந்தர்களின் உள்ளங்களில் உறைந்து விடுகின்றன. கனவு வேளையில் உள்ளத்தில், எண்ணத்தின் வடிவங்களான தேர் முதலியவைகளே மாந்தர்களால் அனுபவிக்கப் படுகின்றன.

5. நல் உறக்கத்தில் மனதும். மனதில் தோன்றியவைகளும், நான் என்ற தனித்தன்மையும் (அஹங்காரம்) ஒழிந்தபின், மாந்தர்கள் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்துடன் இரண்டறக் கலந்து இன்பவடிவர்களாக இருக்கிறார்கள். தூய்மையான சைதன்ய வடிவமான பரமாத்மா (உண்மையில் இல்லாத) மாயை எனப்படும் உபாதியுடன் சேர்ந்து இவ்வுலகத்தில் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகிய தொழில்களைப் புரிந்து 'ஈசுவரன்' என்று வழங்கப்படுகிறார்.

6. அவ்விதம் (உண்மையில் இல்லாத) அவித்யை எனப்படும் உபாதியுடன் சேர்ந்து பலகோடி உடல்களில் ஜீவர்களாக வழங்கப்படுகிறார். எனவே ஈசன், ஜீவன் என்ற வேறுபாடும் தோன்றுகிறது. உண்மையில் பரமாத்மா, மாயை, அவித்யை, அதன் மூலம் ஏற்படும் வேறுபாடுகள், இவை ஒன்றும் இல்லாதவர். தன்னையன்றி வேறு ஒரு பொருளுமே இல்லாததால் பரமாத்மா ஆசையற்றவர். இவ்வுலகத்திலுள்ள அனைவருடையவும் அன்பிற்கு இடமாக இருப்பவர். பெயரும் உருவமும் உள்ள அசேதனமான பொருள்கள் அனைத்தின் அழிவிற்கும் இருப்பிடமாக இருப்பவர். தீயவர்களை எதிர்த்து அடக்குபவர். உலகத்திற்கு அச்சத்தைத் தரும் அரக்கர் முதலியவர்களை அடியோடு அழிப்பவர். வாயு, சந்திரன், சூரியன் ஆகிய தேவர்களை அச்சத்துடன் தங்கள் தங்கள் பணிகளைப் புரியும்படிச் செய்பவர்.

7. சொற்களால் எடுத்துக் கூற முடியாதவர். (வேதாஹேத் பூரூப் மஹாந்த் - மஹ்தி மஹீயாந் என்று மறைகளில் பெருமான் என்ற பெயருடன் வழங்கப் பட்டவர். கேசவ, நாராயண என்ற உயர்ந்த நாமாக்களை உடையவர்) அறிஞர்களுடைய உள்ளங்களில் உண்மை அறிவு தோன்றும் போதும், அறிவிலிகளுடைய உள்ளங் களில் தூக்கம் முதலிய மாறுபாடுகள் நிகழும்போதும் ஒருவிதமான வேறு பாட்டையும் அடையாமல் சாக்ஷியாக இருப்பவர். ஓங்காரத்தினுடைய விராட்ரூபமான 'அ' காரம் என்ற முதல் மாத்திரையையும், ஹிரண்யகர்ப்ப ரூபமான 'உ' காரமென்ற இரண்டாவது மாத்திரையையும், ஈசுவர ஸ்வரூபமான 'ம' காரமெனப்படும் மூன்றாவது மாத்திரையையும் கடந்து மாத்திரையில்லாத நான்காவ தான பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக இருப்பவர், 'சிவ' என்ற சொல்லால் இரண்டற்ற பரம்பொருளாக அறிந்து கொள்ளத் தகுந்தவர். வேதங்களைக் கூறும்போது முதலில்

கூறப்படுவதும் வேதாந்தங்களில் பரம் பொருளைக் குறிக்கும் சொல்லாக புகழ்பெற்றதுமான 'ஓம்' காரத்தின் ஒலி மறையும் வரை, வேதங்களை பிரமாணமாக அடைந்திருப்பவர்.

8. அவித்யை என்ற மாசு படியாதவர். அடியார் களுடைய ஐயப்பாடுகளை அகற்றுபவர். ஈசன், ஜீவன் என்ற வேறுபாடற்ற வடிவர். அறிஞர்களான அடியார்களுடைய பிறப்பு இறப்பு, பசி தாகம் ஆகியவற்றால் தோன்றும் சோகத்தை அகற்றுபவர். அடியார்களுக்கு மோக்ஷத்தை அளிக்கும் உண்மை அறிவை ஏற்படுத்தியவர். ஆயர் பாடியில் வாழும் சிறந்த பக்தர்களான கோபஸ்தீர்களுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை அளிப்பவர்.

9. ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினுடைய நிகரற்ற மகிமை யானது न देवं केशवात्परं என்ற வசனப்படி மிகச்சிறப்பு வாய்ந்ததாகும். பிரும்மக்ஞானம் ஏற்படும் வரை உண்மையாகத் தோன்றும் ஆகாயம் முதலியவற்றைப் போன்றதும் அல்ல. வியவகாரத்திலேயே பொய்யானதாக உணரப்படும் பழுதை-பாம்பு போன்றதும் அல்ல, எப்பொழுதும் ஸத்யமானதாகும். வேறொன்றின் உதவி யின்றி எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பதாகும். இவ்விதம் மறைகள் பரைசாற்றுகின்றன. அதனைத் தழுவி ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தரால் இங்கு நன்கு பாடப்பட்டுள்ளது.

விளக்கம் : (1) (2) இந்த கீர்த்தனத்தின் 4-வது சரணத்தில், तुरगादिं, कृतवेषं என்று ஏற்கனவே அச்சிட்ட பாடம், பொருளை அனுசரித்து तुरगादौ, कृतवेषे என்று மாற்றப்பட்டுள்ளது.

(3) 1-வது சரணத்தில் कर्णिकायां न्यसेत् सूर्यसोमाग्नीनु-त्तरोत्तरं । वहिमध्ये स्मरेत् रूपं ममैतत् ध्वानमद्गळं ॥ (भा 11-14-38) என்று பாகவதத்தில் கூறியிருப்பதை அனுசரித்து நூலாசிரியர் அம்ருத சந்திரகலையை பகவானுக்கு ஆஸனமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

(4) 3,4,5 சரணங்களில் உபநிஷத்துகளில் கூறப்படும் முறையைத் தழுவி, அவ்யாக்ருதம் முதலான படைப்பு, ஸ்வப்னம்,

ஸுஷுப்தி இவற்றை விளக்குவதன் மூலம், பரமாத்மதத்துவம் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(5) 6-வது சரணத்தில் अमात्रश्रुत्योऽव्यवहार्यः प्रपञ्चोपशमः शिवोऽद्वैत एवमोङ्कार आत्मैव संविशत्यात्मनात्मानम् என்ற மாண்டுக்கியோபநிஷத்தின் பொருள் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

श्लो ॥

पाणावाधाय पाणि ब्रजपुरवनिता कापि कस्याः प्रगल्भा
 ग्राह्यं गृह्णन्तमन्तर्बहिरपि विततम् स्वानुभूतिप्रसिद्धम् ।
 सिद्धं वेदाग्रभागे तदनुगुणनये ब्रह्मवित्सु प्रसिद्धम्
 नृत्यन्ती गायतीति प्रकृतिपरतरम् मानतो दर्शयन्ती ॥186॥

சீலோ-186

பாணாவாதாய பாணிம் வ்ரஜபுரவனிதா
 காபி கஸ்யா: ப்ரகல்பா
 க்ராஹ்யம் க்ருஹ்ணந்தமந்தர்பஹிரபி
 விததம் ஸ்வானுபூதிப்ரஸித்தம் |
 ஸித்தம் வேதாக்ரபாகே ததனுகுணநயே
 ப்ரஹ்மவித்ஸு ப்ரஸித்தம்
 ந்ருத்யந்தீ காயதீதி ப்ரக்ருதிபரதரம்
 மானதோ தர்சயந்தீ ||

செ-33

உண்மையான தத்துவத்தைத் தெளிவாய் எடுத்து உரைக்கும் திறமை வாய்ந்த, மிகவும் புண்ணியம் செய்த ஒரு கோபிகை, கிருஷ்ண பக்தி நிறைந்த மற்றொரு கோபிகையினுடைய கைமேல் கைவைத்துக் கொண்டு உள்ளத்தாலும், புலன்களாலும் உணரப்படும் (உலகிலுள்ள பொருள்களை) புலன்கள், உள்ளங்கள் வாயிலாக அறியும் படிச் செய்கின்றவர். உள்ளிலும், வெளியிலும் எங்கும் நிறைந்து இருப்பவர். பிரும்ம ஞானிகளால் நன்கு அறியப்படுகின்றவர். மறைகளின் முடிகளில் தெளிவாகப்

பிரகாசிக்கின்றவர். பரம் பொருளை அறிவதற்கு வேதாந்தங்களில் கூறப்பட்ட தகுந்த யுக்திகளால், பிரும்ம ஞானிகளால் ஐயமின்றி அறியப்படுகிறவர். இவ்வுலகத்தின் காரணமான மாயைக்கும் அப்பால் உள்ள பரம் பொருள் ஆனவர். இத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை வேதாந்தங்களில் கூறிய பிரமாணங்களின் வாயிலாக அவளுக்கு அறிவித்துக் கொண்டும், நன்கு நாட்டியம் ஆடிக்கொண்டும், இவ்விதம் பாடுகிறாள்.

गीतं ॥78॥

मध्यमावती - (सिन्धुभैरवी) - शापु ॥

प ॥ देवदेवं ववेति तं मृगयामो
वयमिह देवदेवम् ॥

दृश्यवस्तुषु दृवतया सततं सखि¹ प्रतिभाति
प्रत्यात्मतयापि बुद्धिषु नित्यमेव पुनाति ॥1॥ (देवदेवं)

प्राणबुद्धिलयोदयावपि² भासयत्यमलेन
स्वप्रकाशसुखात्मनोदयहानिधीरहितेन ॥2॥ (देवदेवं)

येन विश्वपदाभिधान इहैकतामनुयाति
तत्र सर्वलये सुखैकरसे परात्मनि भाति ॥3॥ (देवदेवं)

चिन्त्यते यदचिन्त्यरूपतयैव योगिवरेण
सन्ततं हृदयान्तरं सखि भाति धीरवरेण ॥4॥ (देवदेवं)

नन्दयत्यखिलं नरं निजनित्यबोध सुखेन
छन्दसामखिलाग्रभागविनिश्चितेन समेन ॥5॥ (देवदेवं)

पौरजानपदानुगो रमते नृपो हि यथैव
प्राणबुध्यनुगस्तनौ विकृतिं विभाति विनैव ॥6॥ (देवदेवं)

राजवत्फलमात्रभोगितया तनौ सुविभाति
बालवद्विगतानुरागतयापि यो न विभेति ॥7॥ (देवदेवं)

गोपनीयतयापि गोपवधूभिराभिरमानि
श्रीमुरान्तकभावभावनया स एव भवानि ॥8॥ (देवदेवं)

वेदभागविचारजातमतिप्रियप्रणयेन
वर्णितं शिवरामतीर्थपदाम्बुजभ्रमरेण ॥9॥ (देवदेवं)

கீதம்-78

மத்யமாவதி—(ஸிந்து பைரவீ)—சாபு

- ப. தேவதேவம் க்வேதி தம் ம்ருகாயமோ
வயமிஹ தேவதேவம் ||
1. த்ருச்யவஸ்துஷு த்ருக்தயா ஸததம் ஸகி¹ ப்ரதிபாதி
ப்ரத்யகாத்தமதயாபி புத்திஷு நித்யமேவ புநாதி || (தேவதேவம்)
 2. ப்ராணபுத்திலயோதயாவபி² பாஸயத்த்யமலேன
ஸ்வப்ரகாசஸுகாத்த்மநோ-தயஹானிதீரஹிதேன || (தேவதேவம்)
 3. யேன விச்வபதாபிதான இஹைகதாமனுயாதி
தத்ர ஸர்வலயே ஸுகைகரஸே பரமாத்த்மநி பாதி ||
(தேவதேவம்)
 4. சிந்த்யதே யதசிந்த்யரூபதயைவ யோகிவரேண
ஸந்ததம் ஹ்ருதயாந்தரம் ஸகி பாதி தீரவரேண ||
(தேவதேவம்)
 5. நந்தயத்யகிலம் நரம் நிஜநித்யபோகஸுகேன
சந்தஸாமகிலாக்ரபாகவிநிஸ்சிதேந ஸமேன || (தேவதேவம்)
 6. பௌரஜானபதானுகோ ரமதே ந்ருபோ ஹி யதைவ
ப்ராணபுத்த்யனுகஸ்தநௌ விக்ருதிம் விஹாதி விநைவ ||
(தேவதேவம்)
 7. ராஜவத்பலமத்ரபோகிதயா தநௌ ஸுவிபாதி
பாலவத்விகதானுராகதயாபி யோ ந பிபேதி || (தேவதேவம்)
 8. கோபநீயதயாபி கோபவதூபிராபிரமாளி
ஸ்ரீமுராந்தகபாவபாவனயா ஸ ஏவ பவாளி || (தேவதேவம்)

9. வேதபாகவிசாரஜாதமதிப்ரியப்ரணயேன
வர்ணிதம் சிவராமதீர்த்தபதாம்புஜப்ரமரேண || (தேவதேவம்)

கீர்த்தனம்-78

ப. ஏ, தோழியே, இந்த பிருந்தாவன பூமியில் இருக்கும் நாம், இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகப் பிரகாசிக்கும் அந்த பெருமை வாய்ந்த, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, எந்த இடத்தில் என்று எப்படித் தேடுவோம்?

1. இவ்வுலகில் நம்மால் அறியப்படும் பொருள்கள் அனைத்திலும், அவற்றைத் துலங்கும் படிச் செய்யும் சாக்ஷியாக எப்பொழுதும் விளங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார். ஜீவர்கள் அனைவருடையவும் புத்தியில் சாக்ஷியாக நின்று கொண்டு, புத்தி முதலான உலகங்கள் அனைத்தையுமே துலங்கும்படிச் செய்து கொண்டு தூய்மைப்படுத்துகிறார், (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை எங்கு என்று நாம் தேடுவோம்.)

2. உடலில் செயல்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான கருவியாகத் தொழில் புரியும் பிராணன், அறிவைத் தரும் புத்தி இவற்றின் தோற்றத்தையும், அழிவையும், தோற்றமும், அழிவும் இல்லாததும், தூய்மையானதும். வேறு உதவியின்றி தானே துலங்குகின்றதும் இன்ப வடிவமுமான தன் ஸ்வரூபத்தாலேயே ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா பிரகாசப் படுத்துகிறார்.

3. உயிர்கள் தினந்தோறும் உறங்கும் நேரத்தில், எல்லா விதமாக செயல்களும் புரிகின்ற விச்வன் என்ற பெயர் கொண்ட ஜீவாத்மா, தன்னுடைய ஸ்வரூபமாக இருக்கும் சத்ரூபமான கிருஷ்ணபரமாத்மாவோடு சேர்கிறான். அச்சமயம் உள்ளம், புலன் எல்லாமே ஒடுங்கிய பின் ஒரே இன்பத்தின் வடிவமான பரம்பொருளாகவே மட்டும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறான்.

4. அந்த கிருஷ்ணபரமாத்மா என்ற பரம்பொருளானது, அறிவாளிகளுள் மிகச்சிறந்தவனும், உள்ளத்தை அடக்கி சமாதி நிலையை அடைந்தவனுமான சிறந்த யோகியினால் எப்பொழுதும் தன் உள்ளத்தினுள், 'ஒன்றாலும் அறியமுடியாத, தானே துலங்குகின்ற இயல்புடைய தத்துவம்' என்று பாவனை செய்யப்பட்டு, அவ்விதம் பிரகாசிக்கின்றது.

5. இந்த கிருஷ்ண பரமாத்மா என்ற பரம்பொருளானது இவ்வுலகத்திலுள்ள மாந்தர்கள் அனைவரையும், நல்லுறக்கத்தின் பொழுது, மறைகளின் முடிகளில் ஐயமறத்தீர்மானிக்கப்பட்டதும், எங்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல் இருப்பதும், தனது அழியாத மெய்யறிவான பேரானந்தத்தால் இன்பமுறச் செய்கின்றது.

6. எவ்விதம் ஒரு அரசன் தன் நாட்டில் உள்ள மக்களுடன் கூடி சந்தோஷமாக இருக்கின்றானோ, அவ்விதம் மனித உடலில், புலன்கள், உயிர்கள் புத்தி போன்ற தத்துவங்களுடன் கூடிய பரமாத்மா, தன்னில் யாதொரு மாறுதலையும் அடையாமல் துலங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்.

7. இவ்வுலகில் ஒரு வேந்தனுக்கான பல செயல்கள் நிகழ்ந்தன என்றாலும், அச்செயல்களின் பயனை மாத்திரமே அவன் எவ்விதம் அனுபவிக்கிறானோ, செயல்களைப் புரிவதில்லையோ, அவ்விதமே இவ்வுடலிலும் பரமாத்மா செயல்கள் புரியாமல் பயனை மாத்திரமே அனுபவிக்கிறார். (அதனை துலங்கும்படிச் செய்கிறார்). சிறிய குழந்தை போன்று ஒன்றிலும் பற்று இல்லாமையால், எதிலிருந்தும் அச்சமுறுவதில்லை.

8. இந்த ஆயர் பாடியிலுள்ள பெண்களால், "ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவாகவே நான் இருக்கிறேன்," என்ற திடமான இடையறாத எண்ணத்தால் "அவராகவே நான் ஆகிவிட்டேன்" என்று மிகவும் ரகசியமாக கருதப்பட்டவராகிறார்.

9. இவ்விதம் “தத்வமஸி” முதலான வேதாந்த மகாவாக்கியங்களை நன்கு ஆராய்ந்து, பின்னர் முடிவாக ஏற்படும் நிச்சயரூபமான “நானே பரம்பொருள்” என்ற உண்மையறிவை அடைய விரும்பும் முழுக்ஷுக்களிடம் அன்பு கொண்ட வரும், சிவராமதீர்த்தர் என்ற மகாத்மாவான தனது குருவினுடைய திருவடித் தாமரைகளில் வண்டு போன்று இடையறாது ஈடுபட்டவருமான நாராயண தீர்த்தரால் இவ்விதம் தெளிவாகக் கூறப்பட்டது.

விளக்கம் : 1, 2-இந்த கீர்த்தனத்தில், பொருளின் பொருத்ததை கருதி, முதல் சரணத்தில் சதி என்பது சखि என்றும், 2-வது சரணத்தில் लयोदयादपि என்பது सयोदयावपि என்றும் மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

श्लो ॥

मूर्तामूर्ते यदनुवितते मायया यस्य रूपे
 सच्च त्यच्चेत्युभयरस इत्यागमोक्तो य आत्मा ।
 नेतीत्येवं यदवधि जगद्वाध्यते यस्य दृष्ट्या
 सर्वं दृष्टं तमिह मृगयन्त्याह गोपी मुकुन्दम् ॥187॥

சீலோ-187

மூர்தாமூர்த்தே யதனுவிததே
 மாயயா யஸ்ய ரூபே
 ஸச்சத்யச்சேத்யுபயரஸ
 இத்யாகமோக்தோ ய ஆத்மா |
 நேதீத்யேவம் யதவதிஜகத்-
 பாத்யதே யஸ்ய த்ருஷ்ட்யா
 ஸர்வம் த்ருஷ்டம் தமிழா ம்ருகயந்
 த்யாஹ கோபீ முகூந்தம் ||

செ-187

மூர்த்தம்¹ அமூர்த்தம்² இவை மாயையின் சேர்க்கையால் எந்த ஆத்மாவிடமிருந்து உருவங்களாக இருக்கின்றனவோ,

எந்த ஆத்மா ஸத், த்யத் என்று இருவகையாக உபநிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்த ஆத்மாவில் இவ்வுலகம் இல்லையென விலக்கப்படுகிறதோ, எந்த ஆத்மாவை அறிந்தால் எல்லாம் அறியப்பட்டதாகுமோ அந்த ஆத்மாவான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைத் தேடுகின்ற (ஒரு கோபி) இவ்விதம் கூறுகிறாள்.

விளக்கம் : 1,2 - நீர், நெருப்பு, நிலம் ஆகிய மூன்று பூதங்களும் 'மூர்த்தம்' எனப்படும். ஆகாயம், வாயு ஆகிய இரண்டு பூதங்களும் 'அமூர்த்தம்' எனப்படும். மூர்த்தபூதம் 'சத்' என்றும், அமூர்த்தபூதம் 'த்யத்' என்றும் கூறப்படும்.

गीतं ॥79॥

वसन्ता - (काम्भोजि) - त्रिपुट ।

प ॥ सहचरि समरसमिह मृगयन्ते ॥

अनु ॥ सज्जनसङ्गरता मुनयो भुवि
निगमशिरस्सु कथयन्ते ॥ ॥ सह ॥

गिरितरुसागरसरिदपरात्मतया सति भाति मुकुन्दम्
सुरनरमृगखगरूपितयापि विभाति चिरं सुखकन्दम् ॥1॥ ॥सह॥

इह मधुमाधवमुखऋतुवत्सररूपितयापि विभाति
दिनकरतारनिशाकरपावक भूजलभादमुपैति ॥2॥ ॥सह॥

गगनमरुद्विविधात्मतयापि परमात्मनि सर्वदृग्शे
अहमहमित्यनुभूतिविशेषणभूततयानुभवांशे ॥3॥ ॥सह॥

इदमिह दृश्यमदृश्यतयात्मनि भासयति स्वविभाते
अपगतशोकभये गगनोपमदेहतयाखिलभूते ॥4॥ ॥सह॥

जगदुपमर्दितमागमभागविचारधिया पुनरेतम्
चिरमविवेकसमर्पितमात्मनि यत्र जनैरनु भूतम् ॥5॥ ॥सह॥

धनपशुपुत्रकळत्रफलानि यदर्थैतया भुवि सन्ति
स्वयमपरोक्षतया सकलस्य महत्युपलब्धरि भाति ॥6॥ ॥सह॥

सकलजगन्मधुनिस्वयमव्ययबोधतया सुविभाते
अमृतरसे¹ जगति व्ययमेति सदात्मतयाप्यनुभूते ॥7॥ ॥सह॥

ब्रजयुवतीजनवल्लभभावमुपेयुषि नवजलदाभे
नवरसशालिनि शुभवनमालिनि कामिनि कनकलताभे ॥8॥
॥सह॥

मुररिपुभावरसाभिनिवेशजनान्तरभूषणभूतम्
अधिकृतिबोधनिदानमिदम् शिवनारायणयतिगीतम् ॥9॥ ॥सह॥

கீதம்-79

வஸந்தா காம்போஜி—த்ருபு-

- ப. ஸஹசரி ஸமரஸமிஹ ம்ருகயந்தே ||
அனு. ஸஜ்ஜனஸங்கரதா முனயோ புவி
நிகமசிரஸ்ஸு கதயந்தே || (ஸஹ)
1. கிரிதருஸாகரஸரிதபராத்மதயா ஸதி பாதி முகுந்தம்
ஸுரநரம்ருகககருபிதயாபி விபாதி சிரம் ஸுககந்தம் ||(ஸஹ)
 2. இஹ மதுமாதவமுகருதுவத்ஸரருபிதயாபி விபாதி
தினகரதாரநிசாகரபாவகபூஜலபாவமுபைதி || (ஸஹ)
 3. ககனமருத்விவிதாத்மதயாபி பரமாத்மனி ஸர்வத்ருகம்சே
அஹமஹமித்யனுபூதிவிசேஷணபூததயாநுபவாம்சே || (ஸஹ)
 4. இதமிஹ த்ருச்யமத்ருச்யதயாத்மநி பாஸயதி ஸ்வவிபாதே
அபகதசோகபயே ககநோபமதேஹதயாகிலபூதே || (ஸஹ)
 5. ஜகதுபமர்திதமாகமபாக விசாரதியா புனரேதம்
சிரமவிவேகஸமர்ப்பிதமாத்மனி யத்ர ஜஹநரனுபூதம் || (ஸஹ)
 6. தனபகபுத்ரகளத்ரபலாநி யதர்த்ததயா புவி ஸந்தி
ஸ்வயமபரோக்ஷதயா ஸகலஸ்ய மஹத்யுபலப்தரி பாதி ||
(ஸஹ)

7. ஸகலஜகன்மதுநிஸ்வயமவ்யயபோததயா ஸுவிபாதே
அம்ருதரஸே ஜகதி வ்யயமேதி ஸதாத்மதயாப்யனுபுதே ||
(ஸஹ)
8. வ்ரஜ்யுவதீஜனவல்லபபாவமுபேயுஷி நவஜஸதாபே
நவரஸசாலிநி சுபவனமாலினி காமினி கநகஸதாபே || (ஸஹ)
9. முரரிபுபாவரஸாபிநிவேச ஜனாந்தரபூஷணபூதம்
அதிக்ருதிபோதநிதானமிதம் சிவநாராயணயதிகீதம் || (ஸஹ)

கீர்த்தனம்-79

ப., அனு: (ஹே, தோழியே) இந்த உலகத்தில் உண்மையான பொருள் இது, பொய்யான பொருள் இது என்ற தெளிவான அறிவு படைத்த நல்லோர்களுடன் சேர்ந்து இருப்பதிலேயே ஈடுபாடுடைய மகரிஷி சிரேஷ்டர்கள், எங்கும் ஏற்றத்தாழ்வு இன்றி ஆனந்த வடிவமாய் இருப்ப வரும், மோக்ஷ ஆனந்தத்திற்கு இருப்பிடமானவருவான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை வேத வாக்கியங்களால் விசாரணை செய்து அறிந்து அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.

1. மலைகள், மரங்கள், கடல்கள், ஆறுகள், வானவர்கள், விலங்குகள், பறவைகள் இவற்றின் வடிவங்களாக ஸ்ரீகிருஷ்ணஸ்வரூபம் விளங்கிக் கொண்டு இருக்கும் பொழுதும், நீண்ட காலமாக பேரானந்தத்திற்குக் காரணமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை இவர்கள் அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.)

2. வசந்தம், க்ரீஷ்மம் முதலிய ருதுக்களாகவும், பிரபவ முதலிய ஆண்டுகளாகவும் சூரியன், நக்ஷத்திரம், சந்திரன், அக்னி, நிலம், நீர் இவைகளாகவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வரூபம் விளங்கிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதும் (இவர்கள் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.)

3. ஆகாயம், காற்று ஆகிய பல பொருள்களாகவும், அனைத்து வஸ்துக்களுக்கும் உண்மையான சொரூபமாகவும், அனைத்தையும் உணரும் சக்தியாகவும், நான் நான் என்ற அனுபவத்திற்கு விசேஷண தன்மையுடன் அனுபவ

ஸ்வரூபமாகவும் ஸ்ரீகிருஷ்ண ஸ்வரூபமே விளங்கும் பொழுதும் இவர்கள் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.)

4. உண்மையான தத்வ ஞானத்தால், பெயருடனும், உருவத்துடனும் காணப்படும் இவ்வுலகம் அனைத்தும் உண்மையில் இல்லாததாக உணர்த்தும் பரம்பொருளும், புலன்களின் மூலம் தோன்றும் அறிவிற்கு விஷயமாகாத, ஆத்ம ஸ்வரூபம் அனுபவிக்கப்படும் பொழுதும், அச்சம், கவலை போன்ற தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தால் எல்லாமாக இருக்கும் (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.)

5. அறிவிலிகளான ஜனங்களுடைய அறியாமையால் எந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தின் உண்மையான அறிவு அடியோடு மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்த ஆத்மா தோன்றும் உலகங்களால் இல்லாமல் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ, எந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தின் அறிவை சிறந்த அறிவாளி வேதாந்த வாக்கியங்களின் மூலம் ஆய்ந்து உணர்ந்து விடுகிறானோ, (அந்த ஆத்மாவான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை இவர்கள் அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.)

6. இவ்வுலகில் நான் நான் என்று சொல்லிக் கொள்ளும் ஆத்மாவிடமிருக்கின்றே, செல்வம், பசுக்கள், மனைவி ஆகியவை இருக்கின்றன. அவற்றை நாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு வேறு ஒரு பிரகாசமுள்ள பொருளைத் தேடுவது கண்கூடு. ஆனால் எந்த ஆத்மவஸ்து வேறு ஒரு பொருளின் உதவியையும் நாடுவதில்லையோ அனைத்தையும் பிரகாசப்படுத்துகிறதோ அந்த ஆத்மவஸ்துவான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைய இவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர்.)

7. மலர்களில் உள்ள ரஸங்களுள் தேன் இருப்பது போன்று உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும், ஆனந்த ரூபமாக (பிரகதாரண்யக உபநிஷத்தில் மது பிரமாணத்தில் கூறியவாறு) இருப்பவரும், அழியாத மெய்யறிவு வடிவமாக தானாகவே நன்கு துலங்குகின்ற

வரும். தத்வஞானியும், மெய்யறிவினால் ஆனந்த ரூபமான ஆத்ம தத்துவத்தை தன் சொரூபமாகவே அனுபவிக்கும் பொழுது இவ்வுலகம் உடல் புலன் உள்ளம் ஆகிய த்வைத பொருள்களை அறவே அழித்து விடக்கூடியவராய் இருப்பவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைய இவர்கள் முயற்சிக்கின்றனர்.)

8. தங்கக் கொடி போன்ற திருமேனி உடையவளே, அன்பு மிக்க தோழியே, நீர் உண்ட கார் மேகம் போன்ற திருமேனி உடையவராகவும், மங்களகரமான வன மாலையை அணிந்து இருப்பவரும், ச்ருங்காரம் முதலிய ஒன்பது ரஸங்களை உடையவரும், ஆயர் பாடியிலுள்ள நடுவயதினரான மாதர்களின் உள்ளத்தைக் கவரும் மிகுந்த அன்புக்கு இடமான நாயகருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அடைய முயற்சிக்கின்றனர்.)

9. இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவினிடத்தில் நிகரற்ற பக்தி நிறைந்த உள்ளம் படைத்த அடியார்களுடைய உள்ளங்களுக்கு அணிபோல் இருப்பதும், முக்தி பெறுவதற்குத் தகுதி வாய்ந்த புண்ணியம் செய்த பெரியவர்களுக்கு மெய்யறிவு ஏற்படக்காரணமாய் இருப்பதுமான இந்த கீதமானது ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தர் என்ற சன்னியாசியால் இயற்றப்பட்டதாகும்.

விளக்கம் : இந்த கீர்த்தனத்தின் 7-வது சரணத்தில் அமூர்தை என்பது அமூர்தை என்று திருத்தப்பட்டுள்ளது.

ஓ ॥

மधुत्वेन च यस्सिद्धः भूतभौतिकवर्गयोः ।
 सोऽयं साक्षात्पரानन्दः सहचर्यानुवर्त्यते ॥188॥

சீலோ-188

மதுத்வேன ச யஸ்ஸித்த:
 பூதபௌதிகவர்கயோ: |

ஸோயம் ஸாக்ஷாத்பராநந்த:
ஸஹசர்யானுவர்த்யதே ||

செ-188

வானம், வாயு, நெருப்பு, நீர், நிலம் ஆகிய பூதங்களிலும் அவற்றினின்று தோன்றிய உலகங்களிலும் அழியாத 'மது' என்று உபநிஷத்துக்களில் கூறப்படும் பெருமை வாய்ந்த யோகானந்த வடிவமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தன்னுடன் இருந்து, தன்னை வழிபடுகின்ற ராதை என்ற கோபிகையோடு கேளிக்கை புரிகின்றார்.

अथ राधामाधवसंवादः कथ्यते ॥

गीतं ॥80॥

नाथनामक्रिया - झंपा ॥

- राधा ॥ कळभगतिशोभ घनकाळमेघाभ
कलय मम रहसि कुतुकानि सुबहूनि ॥
- कृष्णः ॥ कळहंसगामिनि तथैव करवाणि
कथयसि यथा कथय कथय परमद्य ॥1॥
- राधा ॥ विमलकल्याणगुण विविधविश्वात्मन्
विगळितदुकूलमथ रचय मम सुहृदम् ॥
- कृष्णः ॥ बाढमबले तव हृदं विरचयामि
हाटकदुकूलमायाहि तरुमूलम् ॥2॥
- राधा ॥ रचय मृगमदतिलकमतिलळितमाद्य
कुचकुम्भयुगमपि सकुंकुमपङ्कम् ॥
- कृष्णः ॥ रचयामि तिलकमपि तत्र ललितफाले
कुचकुम्भयुगलेऽपि कुंकुमविलेपनम् ॥3॥

- ராधा ॥ ਗਲਿਤਕਚਨਿਚயம்த் ਘਟய மம க்ஷ்ண
 ગમય મામિહ રહસિ કેશવ કૃપાલો ॥
- કૃષ્ણ: ॥ एहि मम हृदयकुतुकं कलय राधे
 इह समुपविश रहसि देहि मुदमद्य ॥4॥
- ராधा ॥ कुसुमनिचयापचयमद्य कुरु कृष्ण
 कुन्तलभरं घटय मम कुसुमभारैः ॥
- કૃષ્ણ: ॥ मम रमणि कुसुमभारैलंकुर्वे
 सुमशरशरासनसमन्तु कचनिचयम् ॥5॥
- ராधा ॥ निरुपमफलानि च गृहाण सरसानि
 निर्विशङ्कं विहर मम हृदयरमण ॥
- કૃષ્ણ: ॥ सरसवरगण्डि सुरसालफलवर्गम्
 निरवधिसुखं देहि नियतमपवर्गम् ॥6॥
- ராधा ॥ पानीयमानीयतां त्वया मह्यम्
 पातुं पिपासा हि भूयसी मम भो ॥
- કૃષ્ણ: ॥ मधुरं पयः पिब मधूनि सुबहूनि
 मम बल्लभे तृप्तिरस्तु तव सुतराम् ॥7॥
- ராधा ॥ अधरसुधया मम मनोरथपयोधिम्
 अधिकमिह पूरय कृपापारजलधे ॥
- કૃષ્ણ: ॥ कलय वरवर्णिनि तथैव कलयामि
 मिलतु तव हृदयं मदीयहृदयेन ॥8॥
- ராधा ॥ कथमनुसरामि वनभूमिषु भवन्तम्
 कथय सुभगाऽहमबला वह च कान्ताम् ॥

கூஷ்ண: ॥

अहमिह वहामि तु रमामि च सुशीले
विहितसरसालापगतमदनतापे ॥9॥

इति कलितमिह राधिकाकृष्णचरितम्
रहसि शिवनारायणान्दयतिना ॥10॥

அத ராதாமாதவ ஸ்வாத : கத்யதே ॥

கீதம்-80

நாதநாமக்ரியா—ஜம்பா

1. ராதா: களபகதிசோப கனகாளமேகாப
கலய மம ரஹஸி குதுகானி ஸுபஹூனி ॥
க்ருஷ்ண: களஹம்ஸகாமினி ததைவ கரவாணி
கதயஸி யதா கதய கதய பரமத்ய ॥
2. ராதா: விமலகல்யாணகுண விவிதவிச்வாத்மன்
விகளிததுக்ஹமத ரசய மம ஸுத்ருடம் ॥
க்ருஷ்ண: பாடமபலே தவ த்ருடம் விரசயாமி
ஹாடகதுக்ஹமாயாஹி தருமூலம் ॥
3. ராதா: ரசய ம்ருகமததிலகமதிலளிதமாத்ய
குசகும்பயுகமபி ஸகுங்குமபங்கம் ॥
க்ருஷ்ண: ரசயாமி திலகமபி தவ லலிதபாலே
குசகும்பயுகளேஸி குங்குமவிலேபனம் ॥
4. ராதா: களிதகசநிசயமத கடய மம க்ருஷ்ண
கமய மாமிஹ ரஹஸி கேசவ க்ருபாளோ ॥
க்ருஷ்ண: ஏஹி மம ஹ்ருதயகுதுகம் கலய ராதே
இஹ ஸமுபவிச ரஹஸி தேஹி முதமத்ய ॥
5. ராதா: குஸுமநிசயாபசயமத்ய குரு க்ருஷ்ண
குந்தளபரம் கடய மம குஸுமபாரை: ॥
க்ருஷ்ண: மம ரமணி குஸுமபாரைரலங்குர்வே
ஸுமசரசராஸனஸமந்து கசநிசயம் ॥
6. ராதா: நிருபமபலானி ச க்ருஹாண ஸரஸானி
நிர்விசங்கம் விஹர மம ஹ்ருதயரமண ॥

- க்ருஷ்ண: ஸரஸவரகண்டி ஸுரஸாலபலவர்கம்
நிரவதிஸுகம் தேஹி நியதமபவர்கம் ||
7. ராதா: பானீயமானீயதாம் த்வயா மஹ்யம்
பாதும் பிபாஸா ஹி பூயஸீ மம போ ||
- க்ருஷ்ண: மதுரம் பய: பிப மதுரணி ஸுபஹூனி
மம வல்லபே த்ருப்திரஸ்து தவ ஸுதராம் ||
8. ராதா: அதரஸுதயா மம மநோரதபயோதிம்
அதிகமிஹ பூரய க்ருபாபாரஜலதே ||
- க்ருஷ்ண: கலய வரவர்ணினி ததைவ கலயாமி
மிளது தவ ஹ்ருதயம் மதீய ஹ்ருதயேன ||
9. ராதா: கதமநுஸராமி வனபூமிஷு பவந்தம்
கலய ஸுபகாஹமபலா வஹ ச காந்தாம்
- க்ருஷ்ண: அஹமிஹ வஹாமி து ரமாமி ச ஸுசீலே
விஹி தஸரஸாலாப கதமதன தாபே ||
10. இதி கலித மிஹ ராதிகா க்ருஷ்ண சரிதம்
ரஹஸி சிவ நாராயணாநந்த யதினா ||

பிறகு ராதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இவர்களிடையே நடந்த உரையாடல் கூறப்படுகின்றது.

கீர்த்தனம்-80

(1) ராதா - நடுவயதான யானையின் நடை போன்ற அழகிய நடையை உடையவரே, கார்மேகம் போன்ற கருத்த மேனியரே, தனிமையில் மகிழ்ச்சியைத் தரும் அநேகம் செயல்களைப் புரிவீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - அன்னப்பறவையினது போன்ற அழகிய நடையை உடையவளே, நீ எவ்விதம் கூறுகின்றாயோ அவ்விதமே செய்கிறேன். அதை இப்பொழுது கூறுவாயாக, கூறுவாயாக.

(2) ராதா - தூய்மை வாய்ந்தவரே, மங்களங்களை அளிக்கின்ற அற்புதங்கள் பொருந்தியவரே, பல விதமாகக்

காணப்படும் இப்பாரினுள் எங்கும் இருப்பவரே, நமுவியிருக்கும் என் சேலையை இறுகக் கட்டுவீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - ஏ, பெண்ணே! அப்படியே ஆகட்டும், உன்னுடைய தங்கமயமான சேலையை இறுகக் கட்டி விடுகிறேன். மரத்தின் அடிக்கு வருவாயாக.

(3) ராதா - இப்பொழுது, மிகவும் அழகிய கஸ்தூரியால் நெற்றிப் பொட்டை இடுவீராக; எனது மார்பகங்களையும் குங்குமப்பூவின் பூச்சால் அலங்கரிப்பீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - ஏ, ராதே, உன்னுடைய அழகிய நெற்றியில் கஸ்தூரி திலகத்தையும் இடுகிறேன். மார்பகங்கள் இரண்டின் மீதும் குங்குமப் பூவினாலான பூச்சையும் பூசுகிறேன்.

(4) ராதா - ஹே, கிருஷ்ணா, அவிழ்ந்து கிடக்கும் என்னுடைய கூந்தலை நேராக முடிந்து விடுவீராக. மிகவும் என்மீது இரக்கமுள்ளவரே, தனிமையில் என்னை அழைத்துச் செல்வீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - ஏ, ராதே, வருவாயாக; எனது உள்ளத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவாயாக; தனிமையான இந்த இடத்தில் இப்பொழுது உட்காருவாயாக. மகிழ்ச்சியைத் தருவாயாக.

(5) ராதா - ஹே, கிருஷ்ணா, இப்பொழுது செடி, கொடிகளிலிருந்து மலர்க் கொத்துக்களைப் பறிப்பீராக; அந்த மலர் கொத்துக்களால் என்னுடைய அடர்ந்த கூந்தலை அழகு படுத்துவீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - என் மனதுக்கு இனியவளே, காமதேவனுடைய வில்லை ஒத்ததும், கருநிறமுடையதுமான உன்னுடைய அடர்ந்த கூந்தலை மலர்க் கூட்டங்களால் அழகு படுத்துகிறேன்.

(6) ராதா - என் உள்ளத்தை இன்புறச் செய்கின்றவரே, ஹே கிருஷ்ணா, மிக்க இனிப்பானவைகளும் உவமை

யற்றவைகளுமான பழங்களை ஏற்றுக் கொள்வீராக, சற்றும் கவலையின்றி என்னுடள் கேளிக்கைகள் செய்வீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - அழகிய கன்னங்களையுடைய ஏ, ராதே, நல்ல இனிப்பானவையும், நறுமணமுள்ளவையும், பேரானந்தத்தைக் கொடுப்பவையுமான மாம்பழங்களைக் கொடுப்பாயாக.

(7) ராதா - ஹே, கிருஷ்ணா, எனக்கு தண்ணீர் அருந்த வேண்டுமென்ற எண்ணம் அதிகமாக உள்ளது. எனவே நான் அருந்துவதற்கு வேண்டிய நீரைக் கொண்டு வருவீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - எனக்கு மிகவும் பிரியமானவளே, மிகவும் தித்திப்பான, ரஸமுள்ள நீர் இருக்கிறது. மிக்க இனிப்பு வாய்ந்த தேன்களும் ஏராளமாக உள்ளன. வேண்டிய படி அருந்துவாயாக உள்ளன. வேண்டிய படி அருந்துவாயாக. அதனால் உனக்கு போதும் என்ற சந்தோஷம் உண்டாகட்டும்.

(8) ராதா - கருணைக் கடலே, தங்களுடைய அதர அமுதமாகிற ஜலத்தினால் என் எண்ணங்களாகிற கடலை மிகவும் அதிகமாக நிரப்புவீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - உயர்ந்த பெண்ணே, நான் அவ்விதமே செய்கிறேன். நானும் அப்படி நினைக்கிறேன். இவ்வாறு உன்னுடைய உள்ளம் என் உள்ளத்துடன் எப்பொழுதும் சேர்ந்து இருக்கட்டும்.

9) ராதா - இந்தக் காட்டுப் பிரதேசங்களில் வலுவில் லாதவளான நான் தங்களைப்பின் தொடர்ந்து எப்படி நடப்பேன். சொல்லுங்கள். ஆகவே, உமக்கு மிகவும் பிடித்தவளான இந்த ராதையைத் தூக்கிச் செல்வீராக.

ஸ்ரீகிருஷ்ணர் - நல்ல பண்பாடு உள்ள பெண்ணே, இனிமையான பேச்சினால் ஸந்தோஷமுற்றவளே, நான் உன்னை சுமக்கிறேன்; அதனால் நானும் சந்தோஷம் அடைகிறேன். இவ்விதம் ஸ்ரீகிருஷ்ணனும், ராதையும், நாயகன், நாயகி என்ற முறையில் அறிஞர்களுக்கு இன்ப

மூட்டும் வகையில் மகிழ்ச்சி தரும் உரையாடலை தனிமையில் செய்தனர்.

(10) இவ்விதம் ராதை, கிருஷ்ணர் இவர்களிடையே தனிமையில் நடந்த உரையாடல் ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் என்ற பிரும்ம நிஷ்டரால் பொருத்தப்பட்டுள்ளது.

गद्यं ॥29॥

कदाचिद् बृन्दावने शारद चन्द्र चन्द्रिका धवलित काळिन्दी पुलिने नळिन नाभ चरण नळिनाङ्क रमणीयभागे विस्मृत पतिपुत्रबान्ध वास्तत्र तत्र गायं गायं सञ्चरन्त्यः मधुकरा इव मधु माधवमभिलषन्त्यः विलपन्त्यश्च रहस्याराधितमाधवां राधां काप्युप कुञ्जं माधवविरह व्याकुलान्तरतया चोन्मादावस्था मास्थितां सर्वाश्च गोपयुवत्यो ददृशुः ॥ इत्थञ्च तां ताः पप्रच्छुः ॥

கத்யம்-29

கதாசித்ப்ருந்தாவநே சாரதசந்த்ரசந்த்ரிகா தவளித காளிந்தீபுளினே நளிநநாபசரண நளிநாங்காமணீயபாகே விஸ்ம்ருதபதிபுத்ரபாந்தவாஸ்தத்ர தத்ர காயம் காயம் ஸஞ்சரந்த்ய: மதுகரா இவ மது மாதவமபிலஷந்த்ய: வில-பந்த்யச்ச ரஹஸ்யாராதிதமாதவாம் ராதாம் க்வாப்யுபகுஞ்ஜம் மாதவவிரஹவ்யாகுலாந்தரதயா சோன்மாதாவஸ்தாமாஸ்தாம் ஸர்வாச்ச கோபயுவத்யோ தத்ருச: ॥ இத்தஞ்ச தாம் தா: ॥ பப்ரச்ச:

சூர்ணிகை:-29

ஒரு சமயம், சரத்கால சந்திரனின் கிரணங்களால் மிக்க வெண்மை நிறமுள்ளது, யமுனையாற்றின் நடுவே உள்ளது மான மணல் மேட்டில், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் திருவடித்தாமரையிலுள்ள சங்கம், சக்ரம் முதலிய ரேகைகளின் சேர்க்கையால் மிக்க அழகு வாய்ந்திருக்கும் ஓரிடத்தில், கணவன், மக்கள், உறவினர் அனைவரையும்

மறந்து கிருஷ்ணனே கதி என்று வந்துள்ள நடுவயதினரான ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் ஆங்காங்கு கண்ணனைத் தேடி அலைந்து, புலம்பி, தேனை விரும்பும் வண்டுகள் போல் கண்ணனை விரும்பும் கோபியர் ஓரிடத்தில் கொடியாலான கிருகத்தின் சமீபத்தில் தனிமையில் கண்ணனை பூஜித்தவளும், பின்னர் கண்ணனின் பிரிவினால் பெருந்துன்பத்தையடைந்தவளும், அதனால் மதி மயக்கமுற்றிருப்பவளுமான ராதை என்ற கோபிகையை, மற்ற கோபிகைகள் அனைவரும் கண்டனர். அவர்கள் அவளிடம் இவ்விதம் கேட்டனர்.

गीतं ॥81॥

आहिरि - त्रिपुट ॥

प ॥ कथय कथय माधवं हे राधे
कथय कथय माधवं ॥

अनु ॥ अथ सखि कथय श्रीमधुसूदनमशेषं
विधिना वर्णितवीर्यमपरिमितविभवम् ॥ ॥कथया॥

वनभुवि रहसि समाराधितो भगवान्
अनवद्यासुन्दराङ्गि हे राधे
घनजघनया त्वया घलनीलकुन्तलश्री
र्वनमाली पीतवासा वसति क्व वा जगति ॥1॥ ॥कथया॥

मृगमदतिलकललितफालसुन्दरम्
अगणितसुगुणमणिरत्नाकरम्
विगतमोहमखिलवेदभागविदितं श्रो-
भगवन्तमाश्रितभावुकविधातारम् ॥2॥ ॥कथया॥

सरसहासपरिहासं सरसकळ-
 मुरळीमिळितगोपवधूजनम्
 अरविन्दलोसनमरिवर्गनिषूदनम्
 वरनारायणतीर्थवाञ्छितफलनिदानम् ॥3॥

॥कथया॥

கீதம்-81

ஆஹிரி—தீரிபுட

- ப. கதய க்தய மாதவம் ஹே ராதே
 கதய கதய மாதவம் ||
- அனு. அத ஸகி கதய ஸ்ரீமதுஸூதனமசேஷம்
 விதினா வர்ணிதவீர்யமபரிமிதவிபவம் || (கதய)
1. வனபுவி ரஹஸி ஸமாராதீதோ பகவான்
 அனவத்யஸுந்தராங்கி ஹே ராதே
 கனஜகனயா த்வயா கலநீலகுந்தளஸ்ரீர்-
 வனமால் பீதவாஸா வஸதி க்வ வா ஜகதி || (கதய)
2. ம்ருகமததிலகலலிதபாலஸுந்தரம்
 அகணிதஸுகுணமணிரத்னாகரம்
 விகதமோஹமகிலவேதபாகவிதிதம் ஸ்ரீ-
 பகவந்தமாச்ரிதபாவுகவிதாதாரம் || (கதய)
3. ஸரஸஹாஸபரிஹாஸம் ஸரஸகள-
 முரளீமிளிதகோபவதூஜனம்
 அரவிந்தலோசனமரிவர்கநிஷூதனம்
 வரநாராயணதீர்த்தவாஞ்சிதபலநிதானம் || (கதய)

கீர்த்தனம்:-81

ப., அனு: ஏ, தோழி, ராதையே, ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அறிவிப்பாயாக. (எங்கு சென்றார் என்று) கூறுவாயாக. பிரும்மதேவனால் நன்கு புகழ்ந்து கூறப்பட்ட பராக்கிரமத்தை உடையவரும், அளவிட முடியாத ஐச்வர்யத்தை யுடையவருமான (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை அறிவிப்பாயாக)

1. குற்றமற்ற அழகிய உறுப்புக்கள் அமைந்த உடலையுடைய, ஏ ராதே, ஆறுகுணங்கள் நிறைந்த பகவானான

ஸ்ரீகிருஷ்ணன், இந்த பிருந்தாவன பூமியில், அழகிய இடையை உடைய உன்னால் தனிமையில் பூஜிக்கப் பட்டார். கார் மேகம் போன்று கருத்த கேசங்களால் அழகியவரும், வனமாலையை அணிந்திருப்பவரும், மஞ்சள் நிறப்பட்டை உடுத்தியிருப்பவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணன் உலகில் எங்கு தான் இருக்கிறார் (என்று அறிவிப்பாயாக).

2. கஸ்தூரியினால் தயாரிக்கப்பட்ட திலகத்தால் நன்கு பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிப் பிரதேசத்தையுடையவர். கணக்கி லடங்காத கல்யாண குணங்கள் ஆகிற ரத்தினங்களுக்கு இருப்பிடமானவர், மாயையினால் உண்டாகும் மயக்க மற்றவர், மறைகள் அனைத்தாலும் அறியப்பட்டவர், ஞானம், ஐச்வரியம், புகழ், செல்வம், தருமம், வைராக்கியம் ஆகிய ஆறு அம்சங்களை எப்பொழுதும் அடைந்திருப்பவர், தன்னை வழிபடும் அடியார்களுக்கு அவர்களது இஷ்டங்களைத் தருபவர், (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எங்கே என்று அறிவிப்பாயாக)

3. இன்பத்தைத் தரும் சிரிப்பு, வேடிக்கைப் பேச்சுக்கள் கொண்டவர். கேளிக்கைகள், புல்லாங்குழல் வாசித்தல் இவற்றால் ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் கூட்டத்தை மகிழ்விப்பவர். தாமரை இதழ் போன்ற அழகிய விழிகளை உடையவர். காமம், க்ரோதம் முதலிய பகைவர்களின் கூட்டத்தை அழிப்பவர். சிறந்த நாராயண தீர்த்தர் என்ற சன்யாசிக்கு விரும்பிய வரத்தை அளிப்பவர் (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணன் எங்கே என்று அறிவிப்பாயாக).

ஐ ||

अथ चिरपरिभुक्ता शौरिणाखण्डरूपा
निजसुखपरितृप्ता ब्रह्मविद्येव गोपी ।
ब्रजयुवतिभिरुच्चैः प्रार्थिता साभिलाषम्
हरिपरतरभावं दर्शयन्तीदमाह ॥189॥

ச்லோ-189

அத சிரபரிபுக்தா செளரிணாகண்டரூபா
 நிஜஸுகபரித்ருப்தா ப்ரஹ்மவித்யேவ கோபீ |
 வ்ரஜயுவதிபிருச்சை: ப்ரார்த்திதா ஸாபிலாஷம்
 ஹரிபரதரபாவம் தர்சயந்தீதமாஹ ||

செ-189

பின்னர், ஸ்ரீகிருஷ்ணனால் நீண்டகாலம் அனுபவிக்கப் பட்டவனும், அகண்டமான பரம் பொருளைப்பற்றிய அகண்ட பிறும்மாகார மனோவிருத்தி போன்று இருப்ப வனும், மற்றும்முள்ள கோபிகைளால் மிகவும் உரக்கவும் அன்புடனும் வேண்டிக் கொள்ளப்பட்டவருமான அந்த ராதை என்ற கோபிகை, ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் மிகச் சிறந்த பெருமையை எடுத்துக் காட்டி, பின்வருமாறு கூறினாள்.

गीतं ॥82॥

धन्याशि - त्रिपुट ॥

प ॥ हरिमेकरसाकृतिमधुना ॥

अनु ॥ अवधारयतागमविधिना ॥ ॥ हरि ॥

चिरतरपुरुषं प्रतिभावपुषम्
 परमिह वियदाततम्
 प्रशमितकलुषं भवरोगभयमुषम्
 प्रत्यगभेदेन तम् ॥1॥ ॥ हरि ॥

इदमिति सकलअगदतिचपलम्
 मायिकमधुनातनम्
 परिणतिविकलं फलमिव विपुलम्
 कलयत परिशोधनम् ॥2॥ ॥ हरि ॥

விலசிடமகிலம் மருதலசலிலம்
 யத்டலலுலாதிதம்
 ஶுணமிஹ விதிதம் ந து லுனருதிதம்
 லுசுயத லுரது ஹிதம் ॥3॥

॥ ஹரி ॥

அனுதயவிலயம் லுரிதம மலயம்
 ஶுதுதுயாதிதஷம்
 யதலலிவிதிதம் சகலமலிஹிதம்
 லுரிதமலலுலாதிதம் ॥4॥

॥ ஹரி ॥

அசுகுததுரிதம் லுலயுஶரஹிதம்
 ஶுலலலுலாதுமகம்
 ஶிரமிஹ மூஶிதம் ஡ுனிஶனவிதிதம்
 லுரிதலலிசுலாதுமகம் ॥5॥

॥ ஹரி ॥

யதலுலுஶிலம் லுனிஶமலாஶலம்
 ஡ாதி ஹ லுரிதலலுலு
 ந ஡லதி ஡ூதம் ந ஶ ஡ாலி சததம்
 சுகுதி஡ிரிஹ ஡ாலிதம் ॥6॥

॥ ஹரி ॥

லுரிதலலி஡லம் லுரிதலலுலு
 லுரிதலலுலு
 லுலமில ஶரஶம் சகலஹுதுயஶம்
 ததுலலிதலலுலுலுலுலு ॥7॥

॥ ஹரி ॥

அலலனமமிதஶுதலுலுலு
 லுரிதலலுலுலு
 ஡ுரிதலலுலுலுலுலுலு
 ஡ுலாதுமதயுலுலுலு ॥8॥

॥ ஹரி ॥

इदमिह फणितं निगमैरनुगतम्
 कृष्णरसैकात्मना
 हरिगुरुकृपया निगमजसुधिया
 नारायणतीर्थेन ॥9॥

॥ हरि ॥

கீதம்-82

தன்யாசி—தீரிபுட

- ப. ஹரிமேகரஸாக்ருதிமதுநா ||
- அனு. அவதாரயதாகமவிதிநா || (ஹரி)
1. சிரதரபுருஷம் ப்ரதிபாவபுஷம்
 பரமிஹ வியதாததம்
 ப்ரசமிதகலுஷம் பவரோகபயமுஷம்
 ப்ரத்யகபேதேன தம் || (ஹரி)
 2. இதுமிதி ஸகலஞ்ஜகதிசபலம்
 மாயிகமதுநாதநம்
 பரிணதிவிகலம் பலமிவ விபுலம்
 கலயத பரிசோதனம் || (ஹரி)
 3. விலஸிதமகிலம் மருதலஸலிலம்
 யத்வதபோதாதிதம்
 க்ஷணமிஹ விதிதம் ந து புனருதிதம்
 பச்யத புரதோ ஹிதம் || (ஹரி)
 4. அனுதயவிலயம் ப்ரியதமமபயம்
 ஜகதுதயாதித்ருசம்
 யதவதிவிதிதம் ஸகலமபிஹிதம்
 நியதமபோதாவசம் || (ஹரி)
 5. அஸுக்ருததுரிதம் பலயுகரஹிதம்
 கேவலபோதாத்மகம்
 சிரமிஹ ம்ருகிதம் முனிஜனவிதிதம்
 நிரவதிகஸுகாத்மகம் || (ஹரி)
 6. யதப்ருதககிலம் நிகமபாகபலம்
 பாதி ஹி பரதைவதம்

ந பவதி பூதம் ந ச பாவி ஸததம்
ஸுக்ருதிபிரிஹ பாவிதம் || (ஹரி)

7. நிரவதிவிபவம் நியதானுபவம்
நிருபமசுபதேரிதம்
பலமிவ கரகம் ஸகலஹ்ருதயகம்
தத்வதியாகண்டிதம் || (ஹரி)

8. அவசனமமிதங்கதலோபரதிம்
நித்யநிரஸ்தாகிலம்
வ்ரஜபுரவநிதாகததனுமமதம்
ஸ்வாத்மதயைவாமலம் || (ஹரி)

9. இதமிஹ பணிதம் நிகமைரணுகதம்
க்ருஷ்ணரஸைகாத்மநா
ஹரிகுருக்ருபயா நிகமஜஸுதியா
நாராயணதீர்த்தேன || (ஹரி)

கீர்த்தனம்-82

ப., அனு: (ஏ, பெண்களே) ஒரே ஆனந்த வடிவாய் இருக்கும் ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை, வேதம் கூறிய வழியால் நன்கு தெரிந்து கொள்ளுங்கள்.

1. என்றென்றும் அழியாமல் ஒன்று போல் இருக்கும் மகாபுருஷன்; அறிவை உடலாகக் கொண்டவர்; இவ்வுலகில் அளவிட முடியாமல் எங்கும் வானம் போல் பரந்திருப்பவர்; அடியார்களுடைய பாவங்களை அடியோடு அழிப்பவர்; அடியார்களுக்கு பிறப்பு இறப்பு என்ற பிணியால் ஏற்படும் அச்சத்தை அகற்றுபவர்; நம் ஆத்ம ஸ்வரூபத்திலிருந்து வேறுபடாதவர். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை (தெரிந்து கொள்ளுங்கள்)

2. இது, இது என்று காணப்படும் உலகம் மிகவும் நிலையற்றதாகும். மாயையால் இப்பொழுது தோன்றியதாகும். நன்கு பழுத்த பழங்கள் அனைத்தும் முடிவில் அழுகி பயனற்றவையாவது போல இவ்வுலகில் காணப்படும் பொருளனைத்தும் முடிவில் மறைந்து பயனற்றதாகி விடும்

இயல்புள்ளதாகும். மிகவும் விசாலமானதாகும். இத் தன்மையை நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

3. காணப்படும் இவ்வுலகம் தோன்றுதல், மாறுதல், அழிதல், மறைதல் என்ற செயல்களுடன் கூடியிருப்பினும் இவையனைத்தும் பரம்பொருள் அறியப்படாமல் இருக்கும் நிலையில் அப் பரம் பொருளிலேயே தோன்றிக் கொண்டு அழிவற்றது போல் இருக்கிறது. கணநேரம் தோன்றி உடன் மறைந்து மீண்டும் தோன்றும் இயல்புடைய இவ்வுலக மனைத்துமே ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் தோன்றி நிற்கின்றதாகும். அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை முன்னதாக இருப்பவரை, நலமளிப்பவரைக் காணுங்கள்.

4. தோற்றம், மறைவு இரண்டுமற்றவர், எல்லோ ரிடமும் மிக்க அன்புடையவர், அச்ச மற்றவர், உலகின் தோற்றம் மறைவு ஆகியவற்றை நேரில் அறிபவர், கூறப்பட்டதும், உணரப்பட்டதுமான இவ்வுலகமனைத்தும் அவருடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறியாததனால் தோன்றியவை என்பது நிச்சயம் (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்)

5. தர்மம், அதர்மம் என்ற இரண்டுமில்லாதவர், தர்மாதர்மங்களின் பயனான இன்ப துன்பங்கள் இல்லாதவர், உண்மையறிவை மாத்திரமே உருவாகக் கொண்டவர், முழுக்ஷூக்களால் வேதாந்தங்களின் வாயிலாக விசாரணை செய்து தேடப்பட்டவர், சிறந்த அறிஞர்களான முனிவர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவர், அளவு கடந்த பேரின்ப வடிவமாய் இருப்பவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்)

6. வேதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள சொர்க்கம் முதலிய பயன்கள் எவரிடமிருந்து வேறுப்பட்டதில்லையோ, அத்தகைய, எல்லாரோலும் பூஜிக்கத் தகுந்த சிறந்த தெய்வமாக கிருஷ்ணன் விளங்குகிறார். கடந்த காலத்து பொருள், வருங்காலத்து பொருள் என அனைத்துப்

பொருளும் ஒரு பொழுதும் உண்மையில் இருக்கவில்லை. நிறைய புண்ணியம் செய்த பிரம்ம ஞானிகளால் அவ்விதமே அவர் அனுபவிக்கப்பட்டவராவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்)

7. எல்லையற்ற செல்வம் உடையவர். எப்பொழுதும் அறிவு வடிவமாய் இருப்பவர். மக்களுக்கு மங்களங்களைச் செய்வதில் இணையற்றவர் என்று அடியார்களால் கூறப்பட்டவர். உள்ளங்கை கனிபோல் தெளிவாக எல்லோர் உள்ளத்திலும் இருப்பவர். உண்மை அறிவால் எங்கும் நிறைந்தவராக இருப்பவர் என்று அறியப்படுகின்றவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தெரிந்துக் கொள்ளுங்கள்)

8. சொற்களால் கூறமுடியாதவர். குற்றமுள்ள உள்ளத்தால் அறியமுடியாதவர். பொன் ஆசை, பெண் ஆசை இல்லாதவர். இவ்வுலகமனைத்தோடும் சேர்க்கையற்றவர். ஆயர்பாடியிலுள்ள மங்கையர் கூட்டத்தால் துதிக்கப் பெற்றவர். மாயை என்ற மாசு அற்றவர். உயிர்களுடைய உண்மை ஸ்வரூபமாதலால் குற்றங்களுடன் கலக்காதவர். (அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்)

9. வேதாந்தங்களில் கூறப்பட்டதை அனுசரித்து, கிருஷ்ண பக்தியிலேயே உறைந்து கிடக்கும் உள்ளத்தை உடையவரும், வேதாந்தங்களிலிருந்து தோன்றிய தாய்மையான அறிவைப் பெற்றவருமான ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால், தன் குருவினுடையவும், கிருஷ்ணபரமாத்மாவினுடையவும் கருணையால் இது இங்கு கூறப்பட்டது.

श्लो ॥

एवं गोप्यस्ततश्च्रुत्वा समाधाय परात्मनि ।
 कृष्णे चित्तं तदाकाराकारितं मौनमास्थिताः ॥190॥
 विस्मरन्त्यस्स्वकं देहमात्ममात्रावशेषितम् ।
 बालोन्मत्तादयो यद्देहात्मन्येव समाहिताः ॥191॥

கூதகூத்யாஸ்ததோ ட்டூவா ஸர்வயோகேஸ்வரோ ஹரி: |
தாஸா஢் து புரத: கூர்வநாஸ்தே மாயாவிடம்பனம் ||192||

மு஑ா: ஸ்ரி஑ான்தரங்஑ா முரநரகரிபொமூர்திமார்திஹ்ந்ரிமூ
காமானா஢் காமரூபா஢் கலிதநவரஸாமூ கா஑்மே஑ாஹிராமாமூ |
ட்டூவா ஹூஸூபுஷா ங்஑ிதி முரஹிடமூ வேஷயந்த்யோ யதேஷம்
த்வாலிங்஑ந்த்யோஸுநரக்தாரஸூதய இவ பர஑்஑஑்஑ு கோப்யோ ங்஑ஸ்தம்
||193||

ஸ்லோ-190 - 193

ரவம் கோப்யஸ்ததஸ்ச்ருத்வா ஸமாதாய பராத்மநி |
க்ருஷ்ணே ஸித்தம் ததாகாராகாரிதம் மௌன-மாஸ்திதா: ||
விஸ்மரந்த்யஸ்ஸ்வகம் தேஹமாத்த்மமாத்ராவஸேஷிதம் |
பாலோன்மத்தாதயோ யத்வதாத்மன்யேவ ஸமாஹிதா: ||
க்ருதக்ருத்யாஸ்ததோ த்ருஷ்ட்வா ஸர்வயோகேஸ்வரோ ஹரி: |
தாஸாம் து புரத: கூர்வநாஸ்தே மாயாவிடம்பனம் ||
முக்தா: ஸ்நிக்தாந்தர஑்கா முரநரகரிபோர்முர்த்தி-
மார்தார்திஹந்தர்ம் |
காமாநாம் காமரூபாம் கலிதநவரஸாம் கா஑்மேகாபிராமாம் ||
த்ருஷ்ட்வா ஹ்ருஷ்டாஸஸூபுஷ்டா ங்஑ிதி முரபிதம்
வேஷ்டயந்த்யோ யதேஷ்டம் |
த்வாலி஑்கந்தயோஸுநரக்தாஸ்ச்ருதய இவ பரபர஑்஑ம்
கோப்யோ ங்஑ஸ்தம் ||

ஸெ-190 - 193

இவ்விதம் கோபிகைக஑் (ராதையினுடைய) உபதேஸங்
க஑ைக் கேட்டு, த஑்க஑் உள்ள஑்க஑ை கிருஷ்ணபரமாத்
மாவின் வடிவ஑்களாகஸ் ஸெய்து கொண்டு, கிருஷ்ண
பரமாத்மாவிடம் உள்ள஑்க஑ை நிலைபெறஸ் ஸெய்து
கொண்டு, பேஸ்சை நிறுத்தி ஸமாதியில் இருந்தனர்.

ஆத்மாவை மட்டுமே நாடிய உள்ளங்களை உடைய கோபிகைகள் தங்கள் உடல்களையும் மறந்தனர். சிறு குழந்தைகள் போன்று உடலில் அபிமானம் இன்றி, கிருஷ்ணபரமாத்மாவாகிய தங்கள் ஆத்மஸ்வரூபத்திலேயே நிலைபெற்று விட்டனர்.

யோகிளுக்கெல்லாம் தலைவனான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, கோபிகைகள் சமாதி எய்தி பிறவிப் பயனை அடைந்து விட்டார்கள் என்று கண்டு, அவர்களது முன்னிலையில் மாயையினால் ஒரு உருவத்தை அடைந்து காக்கியளித்தார்.

மிக்க அழகியவர்களும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவிடம் பேரன்பு கொண்டவர்களுமான, கோபிகைகள், துன்ப முற்றவர்களின் துன்பங்களை நீக்குவதும், அழகிய பொருள்களுக்கெல்லாம் அழகாக இருப்பதும், ச்ருங்காரம் முதலிய ஒன்பது ரஸங்களுடன் கூடியதும், கார்மேகம் போன்று அழகியதும், முரன், நரகன் என்ற அசுரர்களை அழித்ததுமான ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அழகிய உருவத்தைக் கண்டு மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்தவர்களாக, உள்ளப் பூரிப்பு அடைந்து, உடனேயே ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவைச் சூழ்ந்து கொண்டனர், ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டனர், வேதங்கள் பரம் பொருளைப் புகழ்ந்து கூறுவது போல ஸ்ரீகிருஷ்ணனைப் புகழ்ந்து பாடினர்.

गीतं ॥83॥

भैरवी - त्रिपुट ॥

प ॥ नाथनाथमाकलय नन्दनन्दनम् सखि ॥

अनु ॥ माधवमखिलगोपीमदनकोटिमोहनम् ॥ ॥ नाथ ॥

पादपल्लवकलितपद्मकलशादिरेखम्
वेदवेदान्तवेदितं विपुलसुखदम्

சாடரமखिललोकसाधकं तं कलय भुवन-
नाथममरेन्द्रबन्धनटनविनोदम् ॥1॥

॥ नाथ ॥

वृन्दावनभुवि गोपीवृन्दानन्दसन्दोहं श्री-
कुन्दसुन्दररदनं मन्दहसनम्
इन्दिरासेव्यपदारविन्दं भक्तिमकरन्दा-
नन्दितामरभूसुरं नन्दनन्दनम् ॥2॥

॥ नाथ ॥

कुटिलाळकशैवालं भ्रुकुटिभुजगं नयनशाफरिं
पटुतरलावण्यरसतटिनीनायकम्
निटिलसुन्दरकस्तूरिचटुलतिलकानन्दितश्री-
घटितं नारायणतीर्थघनपरिपालम् ॥3॥

॥ नाथ ॥

கீதம்-83

பைரவி—த்ரிபுட

ப. நாதநாதமாகலய நந்தநந்தனம் ஸகி ||

அனு. மாதவமகிலகோபீமதன கோடிமோஹனம் || (நாத)

1. பாதபல்லவகலிதபத்மகலசாதிரேகம்
வேதவேதாந்தவிதிதம் விபுலஸுகதம்
ஸாதரமகிலலோகஸாதகம் தம் கலய புவன-
நாதமமரேந்த்ரவந்த்யநடனவிநோதம் ||

(நாத)

2. ப்ருந்தாவநபுவி கோபீப்ருந்தாநந்த ஸந்தோஹம்ஸ்ரீ
குந்தஸுந்தரரதனம் மந்தஹஸனம்
இந்திராஸேவ்யபதாரவிந்தம் பக்திமகரந்தா-
நந்திதாமரபூஸூரம் நந்தநந்தனம் ||

(நாத)

3. குடிலாளகசைவாலம் ப்ருகுடிபுஜகம் நயனசபரிம்
படுதரலாவண்யரஸதடினீநாயகம்
நிடிஸுந்தரகஸ்தூரிசடுலதிலகாநந்திதஸ்ரீ-
கடிதம் நாராயணதீர்த்தகனபரிபாலம் ||

(நாத)

கீர்த்தனம் - 83

ப. அனு ஏ, தோழியே, கோடி மன்மதர்கள் போன்று மிக்க அழகிய திருமேனியால், கோபியர் அனைவரையும் மயக்கமுறச் செய்கின்றவரும், லக்ஷ்மீதேவியின் கணவரும், நந்தகோபருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருபவருமான ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உலகத்தின் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக எண்ணிக் கொள்.

1. தளிர் போன்ற தன் திருவடிகளில் தாமரை மலர்; கும்பம் முதலான கோடுகளை உடையவர்; வேதங்களாலும், வேதாந்தங்களாலும் அறியப்பட்டவர், அடியார்களுக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருபவர், மிக்க ஆர்வத்துடன் உலக மனைத்திற்கும் நலன் செய்வதினாலேயே அவற்றின் தலைவராக இருப்பவர், தேவேந்திரனால் நமஸ்கரிக்கத் தகுந்தவர், நாட்டியத்தில் சந்தோஷமுள்ளவர்.

2. துளசிகள் நிறைந்த இந்தத் தோட்டத்தில், கோபியரின் கூட்டத்திற்கு பேரின்ப வடிவமாய் இருப்பவர், அழகிய வெள்ளொத்திப்பூ போன்ற அழகிய பற்களுடன் கூடியவர். புன்சிரிப்பை உடையவர், செல்வத்தலைவியால் வழிபடத் தகுந்த திருவடித் தாமரைகளையுடையவர், பக்தியாகிற தேனைப் பருகுவதால் தேவர்களையும் பூலோகத்தவர்களையும் மிக்க சந்தோஷம் அடையும்படிச் செய்தவர், நந்த கோபருக்கு மைந்தனாய் இருப்பவர்.

3. முன் நெற்றியில் வளைந்து தொங்கும் கூந்தலாகிற பாசியுடன் கூடியதும், பாம்புகள் போன்ற புருவங்களுடன் கூடியதும், மீன்கள் போன்ற கண்களுடன் கூடியதுமாகிய திருமேனியுடையவர், நீர்ப் பெருக்குடன் கூடிய ஆறு போன்று சிறப்பு வாய்ந்த அழகுக்குத் தலைவனாக இருப்பவர். அழகிய நெற்றியில் உள்ள கஸ்தூரியால் தயாரிக்கப்பட்ட பொட்டினால் லக்ஷ்மியை சந்தோஷப் படுத்தியவர், சிறந்த நாராயண கீர்த்தரைக் காப்பாற்றியவர்.

(அத்தகைய ஸ்ரீகிருஷ்ணனை உலகத்தின் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராக எண்ணிக்கொள்).

श्लो ॥

उरसा मनसा दृष्ट्या परिष्वज्य मुहुर्मुहुः ।

कृतकृत्यास्तदात्मानं कृष्णं मत्वा समास्थिताः ॥194॥

आत्मारामोऽपि भगवानात्मानं दर्शयन्परम् ।

ततः प्रभाते गोपीभिस्सह गोगुलमागतः ॥195॥

ச்லோ-194-195

உரஸா மனஸா த்ருஷ்ட்யா
பரிஷ்வஜ்ய முஹூர்முஹூ: |
க்ருதக்ருத்யாஸ்ததாத்மானம்
க்ருஷ்ணம் மத்வா ஸமாஸ்திதா: ||

ஆத்மாராமோபி பகவா -
னாத்மானம் தர்சயன் பரம் |
தத: ப்ரபாதே கோபீபிஸ் -
ஸஹ கோகுலமாகத: ||

செ-194-195

பின்னர் கோபிகைகள், மார்பினாலும், உள்ளத்தாலும், கண்களாலும் அடிக்கடி ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மாவை தழுவிக்கொண்டு, பிறவிப் பயனைப் பெற்றவர்களாகவும், அறிய வேண்டியதை அறிந்தவர்களாகவும், பெற வேண்டியதைப் பெற்றவர்களாகவும், ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மாவை தங்களுடைய ஆத்மஸ்வரூபமாகவே எண்ணி சமாதி நிலையில் இருந்தனர்.

ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா, தன் ஆனந்தஸ்வரூபத்திலேயே திளைத்தவராயினும், (அடியார்களை ஆட்கொள்வதன் பொருட்டு) தன்னுடைய உயர்ந்ததான

உருவத்தைக் காண்பித்து, சமாதிகலைந்த கோபியர்களுடன், காலையில் கோகுலத்திற்கு வந்தார்.

इति श्रीनारायणतीर्थविरचितायां श्रीकृष्णलीलातरङ्गिण्यां
रासक्रीडामहोत्सववर्णनं नाम अष्टमस्तरङ्गः समाप्तः ॥

இதி ஸ்ரீநாராயண தீர்த்த விரசிதாயாம்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலாதரங்கிண்யாம்
ராஸக்ரீடாமஹோத்ஸவர்ணனம் நாம
அஷ்டமஸ்தரங்க: ஸமாப்த:

இவ்விதம் ஸ்ரீநாராயண தீர்த்தரால் இயற்றப்பெற்ற ஸ்ரீக்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணீ என்ற நூலில், ராஸக்ரீடையை வருணிக்கும் எட்டாந்தரங்கமும், வேங்கடேசப்ரியை என்ற அதனூரையும் முற்றிற்று.

फलश्रुतिः ॥

श्रीगोपालघनादपारकरुणापीयूषधारास्सृताः
 या नारायणतीर्थभूधरपरिक्षिप्तास्समस्ताश्च ताः ।
 संभूयाच्युतभक्तभूमिषु बहत्यानन्दयन्ती जगत्
 पावित्र्यं वितनोतु कृष्णविलसल्लीलातरङ्गिण्यसौ ॥

ஸ்ரீகோபாலகனாதபாரகருணாபீயூஷதாராஸ்ஸ்ருதா:
 யா நாராயணதீர்த்தபூதரபரிக்ஷிப்தாஸ்ஸமஸ்தாச்ச தா: |
 ஸம்பூயாச்ச்யுதபக்தபூமிஷு வஹத்யானந்தயந்தீ ஜகத்
 பாவித்ரியம் விதநோது க்ருஷ்ணவிலஸல்லீலாதரங்கிண்யஸௌ ||

இந்த நூல், கண்ணனாகிற கார்மேகத்திலிருந்து
 தோன்றிய எல்லையற்ற கருணாரஸப் பெருக்குகள்
 ஸ்ரீநாராயணதீர்த்தர் என்கிற மலையில் எவ்வளவு
 விழுந்தனவோ, அவ்வளவும் ஒன்று சேர்ந்து, “கிருஷ்ணலீலா
 தரங்கிணி” என்ற திருநாமம் பூண்ட ஆறாகத் தோன்றியது.
 இந்நூல், ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வழிபடும் பக்தர்களாகிற
 வயல்களில் பாய்ந்து ஓடி, இவ்வுலகத்தை இன்புற்றிருக்கும்
 படிச் செய்து கொண்டு, உலகம் அனைத்தையும் தூய்மைப்
 படுத்தட்டும்.

कामदा कामिनामेषा मुमुक्षुणाञ्च मोक्षदा ।
 शृण्वतां गायतां भक्त्या कृष्णलीलातरङ्गिणी ॥

காமதா காமினாமேஷா முமுக்ஷுணாஞ்ச மோக்ஷதா |
 ச்ருண்வதாம் காயதாம் பக்த்யா க்ருஷ்ணலீலா தரங்கிணி ||

ஸ்ரீகிருஷ்ணலீலா தரங்கிணி என்ற பக்தி நூல், இதை
 மிகுந்த பக்தியுடன் பாடுகின்றவர்களுக்கும், ஆதரவுடன்
 கேட்கின்றவர்களுக்கும், அவரவர்களின் விருப்பத்திற்கேற்ப,
 அறம், பொருள், இன்பம், வீடு முதலியவற்றை அளிப்பதாக
 இருக்கிறது.

(இவை 12-ம் தரங்கத்தின் முடிவிலுள்ள செய்யுட்கள்.)

पद्यसूची ॥

अङ्गप्रत्यङ्ग	98
अथ चिरपरि	159
अथाभिनीयते	7
अनेकजन्म	7
अन्तर्धानं	100
अष्टमे	100
आत्मारामाः	43
आत्मारामो	170
आनन्दं	100
इति गोप्यः	111
इत्थं गोपी	118
उरसा	170
एतच्चरित्र	100
एवं कृष्णात्म	51
एवं गोप्यः	165
कदाचिद् गोविन्दे	111
काचिद्गोपी	130
कृतकृत्याः	166
गोपीषु	123
जगदुदय	51
तासां तत्वोप	7
ध्रुवमठ्य	80
निर्विशेष	61
नृत्यन्तस्तेन	11
पाणावाधाय	139

बुत्यादि	61
ब्रह्मानुभूति	11
मदनशत	126
मधुत्वेन	149
मल्लिकादि	118
माधवचरण	130
मुग्धाः	166
मुहुरपि	80
मूर्तामूर्ते	144
रमन्ते	43
विस्मरन्त्यः	165
सर्वप्रत्यञ्च	106
सर्वान्तःकरण	118
संसार	43
सानन्दं	72
हास्यताण्डव	7
हृदयनिहितं	51

गीतसूची ॥

अद्वय	12
कथय कथय	157
कलयत वन	95
कलयत सुर	92
कलये देवं	55
कळभगति	150
गोपालमाकलये	90
गोविन्दमिह	73

ஜகதீசர்	84
தேவதேவ்	140
஧்ருவமண்டல	81
நந்நந்நந	127
நந்நமுகுந்ந	132
நாதநாத்	167
நித்யநந்ந	86
பரிமிஹ	44
஠ாவயே சரகி	102
஠ா஧வ ஠ா஠வ	66
஠ா஧வ் ஧ர்சய	120
஠்ருகயத ரா஧ா	112
ஸ்ரீநிலய்	107
ச஠சரி	145
சுரலாக	88
஠ரி஠ேகரச	160

ககயசூசீ ||

அத ஸ்ரலு வல்லவ	124
க஧ாசிட்஧ூந்நா஧ந	156
தந்ர ஸ்ரலு வூந்நா஧ந	9

செய்யுள் அட்டவணை

அங்கப்ரத்யங்க	98
அத சிரபரி	160
அதாபிநீயதே	7
அநேகஜன்஠	8
அந்நாத்நான஠	100
அஷ்ட஠ே	100
ஆத்஠ாரா஠ா:	43
ஆத்஠ாரா஠ோ	170
ஆந்நத஠	101
இதி கோப்ய:	111
இத்த஠ கோபீ	119
உரஸா	170
ஏதச்சரித்ர	100
ஏவ஠ கோப்ய:	166
ஏவ஠ க்ருஷ்ணாத஠	52
கதாசித்	111
காசித்கோபீ	131
கோபீஷூ	123
க்ருதக்ருத்யா:	166
தாஸா஠ தத்வோப	8
த்ருவ஠ட்ய	80
நிர்விசேஷ	61
ந்ருத்யந்நத:	12
பாணாவாதாய	139
புத்யாதி	61
ப்ரு஠஠ா஠ூபுதி	12
஠தனசத	126
஠துத்வேன	149

மல்லிகாதி	119
மாதவசரண	131
முக்தா:	166
முஹூரபி	80
மூர்தாமூர்தே	144
ரமந்தே	43
விஸ்மரந்த்ய:	166
ஜகதுதய	52
ஸம்ஸாரரோக	43
ஸர்வபர்த்யஞ்ச	106
ஸர்வாந்த:கரண	119
ஸாநந்தம்	72
ஹாஸ்யதாண்டவ	8
ஹ்ருதயநிஹிதம்	52

கீர்த்தனை அட்டவணை

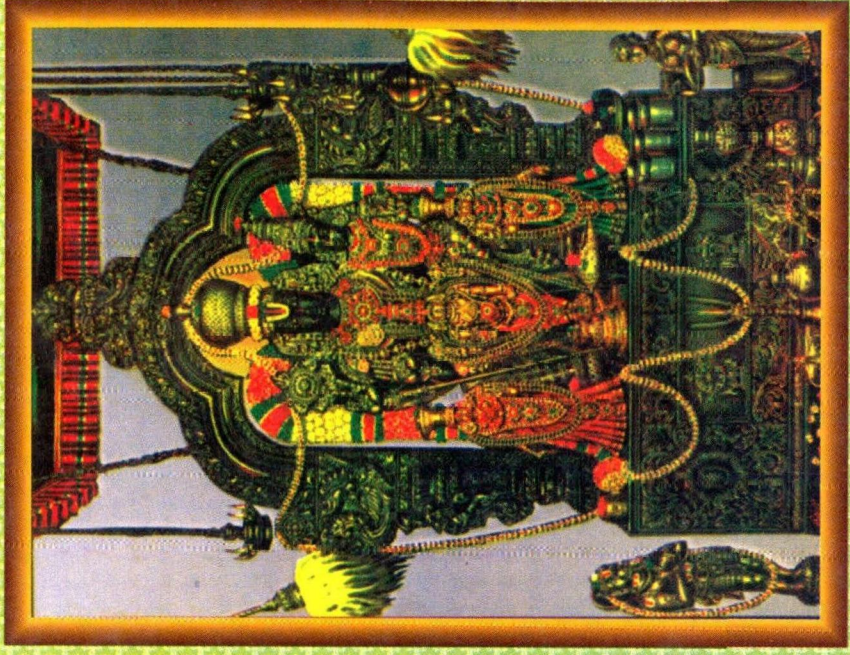
அத்வய	16
கதய கதய	158
கலயத வன	96
கலயத ஸூர	93
கலயே தேவம்	56
களபகதி	152
கோபாலமாகலயே	91
கோவிந்தமிஹ	74
தேவதேவம்	141
த்ருவமண்டல	82
நந்தநந்தன	128
நந்தமுகுந்தே	134
நாதநாதம்	168

நித்யாநந்தம்	86
பரமிஹ	46
பாவயே ஸகி	103
மாதவ மாமவ	67
மாதவம் தர்சய	121
மருகயத ராதா	114
ஜகதீசம்	84
ஸஹசரி	146
ஸூரலோக	88
ஹரிமேக	162
மூநீநிலயம்	108

சூர்ணிகை அட்டவணை

அத கலு வல்லவ	124
கதாசித்	156
தத்ர கலு ப்ருந்தாவனே	9

வரஹர் யந் தேவங்கடேசப் பெருமாள்